

உ
கணபதி துணை.

சீவன் முத்திப்பிரகரணம்

கோவிலூர் வேதாந்த ஆதீனம்
முத்துராமலிங்க தேசிக சுவர்களுடைய
மாணக்கருள் ஒருவராகிய
நடிகலிங்கதேசிகரவர்கள்
இயற்றியது.

இ ஃ து

ரா. ம. வ. யி.

முத்தையர்செட்டியாரவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி
இந்நூல் ஆசாரியருடைய
புத்திரரும் மாணக்கருமாகிய
முத்துராமன் செட்டியாரால்,
திருநெல்வேலி
முத்தமிழாகர அச்சாபீசற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881.

இதன் விலை ரூ. கவ.

சிவமயம்.

இவ்வச்சுக்கூடத்திபர்கள்

மகா-ராஜ-ராஜ-ஸ்ரீ.

அம்பலவாணன் கவிராஜரவர்கள்

R. சோமசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

புதூர். வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

—0—

சிவமயம்.

சீவன்முத்திப்பிரகாசம்

பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

உலகமாதியவுயிர்பரணனைத்துமா யொளிர்வுறு பொருடின்
னை, நலமதாமறிவறிவின்மைகெடவுணர்ஞானிகளமர்ந்தோ
ங்கு, மலகிலாப்புகழ்பெறுதிருக்கண்டனாரடியவர்மடத்துக்
கோர், திலகமாயொளிர்செல்வவினாயகன்றிருவடிதுதிசெய்
வாம்.

வேறு-சபாபதிவணக்கம்.

சத்தியஞானந்தபூரணமாழ்த் தணிவிலத்துவிதமாஞ் சி
மே, சுத்தசத்துவமாய்ச்சேடஞக்குமமாய்ச்சொருபானுவர
ணமாய்ச்சுயமாஞ், சத்தியின்வயத்தாற்றாரணிசிவசத்தியா
த்மகமெனச்சகத்தோர்க்குச், சித்தமாயுணர்த்தவருளிணு
ன்னித்திருநடராஜனாய்த்தோன்றி.

வரசிதாகாசப்பெயர்பெறுந் தன்மெய் வடிவுகாட்டிடுசிதம்
புத்திற், பரமுணர் சனகாதியர்புலிப்பாதர் பதஞ்சலிமுனி
வர் மற்றையர்க்குஞ், சொருபசுகாவிற்பவமபிரயத்தாற்றோ
ன்றிடவுமையவள்சான்றாய், ஒருநடமுஞற்று மிருபதகமல
முற்றமுக்கரணத்தாற்றொழுவாம்.

வேறு-குருவணக்கம்.

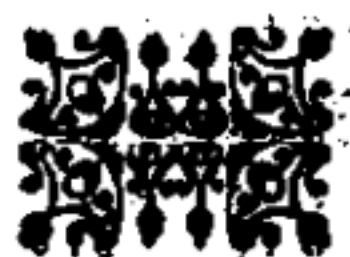
அருளதேயொருதிருவுருவாயெழுந்தவனியினடுவான, தெரு
ளதேநிறைசமீவனச்சேத்திரஞ்செறிந்துதன்னடியார்களிரு
ளதேகெடும்வணநிறைந்தேகமாயிலங்குறுமுபதேசப், பொ
ருளதேமொழிமுத்தாராமன்றிருச்சரணிணைபுகழ்வாமே. (உ)

வேறு-நான்மரபும்-அவையடக்கமும்.

தேசமும்வித்யாரண்யதேசிகனூரியத்தான்	0
மாசறுவேன்முத்திப்பிரகரணமும்வகுத்தா	0.
னூலிச்சீர்தமிழாலைதையறைவதற்கென்றனுள்ளங்	0
கூசினுங்கேளாவாசைகுறித்தெழவுதித்ததன்றே.	(அ)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சீவன் முத்திப்பிரகாரணம்

முதலாவது.

சீவன் முத்திசங்கிரகமுரைத்த ஆத்தியாயம்.

நிகழ்சிவமுயிர்த்தல்போலலீலையினுற் றெளிமறை புகனறத்
ன்வழியே, சகமுதிப்பித்தானவ்வணம்புவிசன் மாதியதடத்
தலக்ஷணராய்ப், புகமுமத்துலாதத்துவாவிருத்திபோதமெ
ய்சுகமெனுஞ்சொருப, நிகழும்லக்ஷணராய்ச்சற்குருவடிவா
நிறைசிவமுளத்துறவமைப்பாம். [ச]

உலகினிற்சீவன்முத்தியுறும்பிரகாரணந்தன்னை 0
நலமுறக்குறுக்கிமுன்னர்நவின் றுபின்விரித்துச்சொல்வே 0
னிலகுறும்விவிதிசாவித்துவமிருவகைசன்யாசம் 0
பலன்றருவிதேகசீவன்முத்திக்கேதெனவேபன்னும். (உ)
இச்சன்னியாசத்துக்குமே தவைராக்யமாகு 0
நச்சிடுமதுவுமந்தநாட்டியதீவிரத்தோ 0
டுச்சதீவிரதாம்மென்றொருமூன்றாமிதன்சுபாவ 0
மெச்சிடவிரித்துச்சொல்வேன்மேதையாய்விரும்பிக்கேளே
வேறு.

மைந்தர்தாராநிதிமுதன்மாயுங்கால் 0
வந்துறுந்துக்கமாற்றற்கரியதாய்ச் 0
சிற்தைநந்தக்கணந்தீர்த்தற்கெண்ணுறு 0
மந்தஞானமேமந்தவிராகமாம். (ச)

வேறு.

மைந்தராதியமனைமுதற்குடும்பமுமருடிச்சென்னத்தி 0
னந்திடுஞ்சொற்பவறத்தினுல்வேண்டிலநமக்கெனந்நிடபுத்

தி, வந்ததீவிரமளவில்புண்ணியத்தினுன் மருவியபிரமாவி
ன், சிசாந்தலோகத்தின்வகாவெறுத்திடும்புந்திதோன்றநீவி
ரதாமாம். (ரு)

எள்ளுமந்தனுக்கொருசன்னியாசமுமில்லைத்தீவிரனுக்குக் 0
கொள்ளும்யாத்திராசத்தியில்லாவிழற்குடிசகமச்சத்தி 0
நள்ளினுலகைவெகடகமிரண்டினுந்நுகுவனதிகார 0
முள்ளுந்தீவிரத ரனுக்குப்பிரமனதுலகிச்சையுறலாலே. [சு]

மோட்சவிச்சையில்லாமை யாலமிசமுமுன்மவெகுசெனை
த்தின், வாச்சபுண்ணியத்தால்வருநின் மலமனதினாலவ்விச்
சை, காட்சியாயுறின்றானசாதனமெனக் சமுநிடும்பரமா
ம்ச, மாட்சியாகுமவ்விருவிதத்துறவினுமாதிக்கமுளதாகும்
சாரமம்மிசன்பிரமலோகத்திலேதத்துவவறிவுற்றுச், சேரு
முத்தியைப்பரமவம்மிசனுக்குத்திகமுமவ்வுலகத்தே, நேரு
ஞானமதான்முத்திவினாவினினேருமிந்நாற்பேர்க, ளாருந்
தன்மமதறைவதுபராசராலருண்மிருதியிற்றானே. (அ)

பரமமாமமுசனையிந்தநூலினிற்பகருவோம்விரிவாக 0
வுரமதாமவன்விவிதிசுவித்துவானேரிருவிதமன்றோர் 0
விரவலானசன்யாசமேசாதன்மவிதேகசீவன்முத்தி [ம்]
வரமதாயுறவுள்ளதென்பதிற்பிரமாணமேதெனிற்சொல்வா
போதவாரண்யசுருதியுமிருதியும்புகன்றதம்மறைதன்னி 0
னோதனாத்துமவாத்துமவுலகத்தினுறுமனாத்துமலோகஞ் 0
சாதசீவரும்பிதிர்க்களுந்தேவருந்தங்கும்லோகமதடைய 0
வேது புத்திரான்கருமமோடுபாசனையென்னுமூவிதமாகும்

ஆற்றுமவுலகாத்துமாப்பிரமத்தோடைக்கியமெனும்லோக
ம், போற்றுமுள்ளங்கைக்கனியெனவப் பரம்பொருளனுப
வமாதல், சாற்றுமேலவருதும்பிரமத்தையார் தடையறவுற
வேண்டி, லேற்றமார்விவிதிசாதுறவுறவுன விசைத்திடும
வ்வேதம். (யச)

மிருதியாதெனிற்பக்குவன்பிரமஞானத்தைமேவிடவேண்டி
ற், பெரியசாந்திகளாதிசாதனங்களைப்பேணியபரமாம்சற்
குரியதாந்துறவுற்றிடவேண்டுமென் றுரைத்ததிச்சன்யாச,
மரியஞானத்தினிச்சையால்விவிதிசாசன்னியாசமதென்றும்

இதைச்சிஞ்ஞாசவின் றுறவெனவியம்புவர்ஞான வேதாமீது
வதைக்குஞ்சென்மமதுதவுகன்மாதியை மனதினூல்விடலெ
ன்றும், தித்தித்திடும்பிரசம்மது வனுட்டிப்பாற் றெண்டடை
வனவென்றும், மதித்திடுமிருவிதமிதின் முன்சொனமான த
நியாசத்தில். (யச)

வேறு.

மடந்தையர்முதலோர்க்கும்மதிகாரமாகுமைத்திராமுதலா
னோ, ரடைந்ததாய்ப்பிரமஞானத்தைச்சுருதியறைகின்றதி
தற்குமேயளவை, திடந்திகழ்பிரமசாரியில்வாழ்வேன்றே
ர்வானப்பிரத்தற்கோர்திரிபாற், தடந்திகழ்புறமாந்துறவுற
ப்பகைகள்சார்ந்திடிலப்பொழுதவர்கள். (யச)

தன்னதாச்சிரமமோடறிவுறவேசாதனமாமனத்தறவிற்
சொன்னதிகாரமுண்டிலைவிரோதஞ் சுருதியாதிகளினுமுல
கி, லின்னவாறுற்றோர்கண்டனம்வெகுவாயிவற்றினுக்கவை

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

பிரமாணம், தன்னுபாகியமாந்துறவினைமேலோர் சொல்வ
தாற்சொற்றிசும்விரிவாய். (யரு)

வித்துவத்துறவையினிச்சொல்வோரன் ருய்விரிவுறவறுட்டி
த்தசவன, மத்திறமாதியாற்பிரமத்தையறிந்தவித்வான் க
ளாற்சீவன், முத்தியின்பொருட்டாலடைவதுவாக மொழி
பரமாமிசன்றுறவை, நத்திடும்வித்துவான் றுறவென்றுமஞ்
னவான் றுறவென்றுநவில்வர். (யசு)

இச்சன்னியாசம்பாக்கியவருக்கரிசைந்தனரவ்வணமிசைக்
கும், பகையில்பிரகதாரன்யசுருதிபரமவம்மிசனுபநிடதஞ்,
சொச்சசாபாலவுபநிடமிருதிசொற்றிடுஞானிகளுடைய, வு
ச்சமாநடையும்வித்துவத்துறவ துள்ளதென்பதிர்பிரமாண
ம். (யஎ)

இவ்விதவித்வச்சன்னியாசிக்கு மியனடைவிவிதிசன் றுறவி
ஞெவ்வுகௌபீனமாதிகள்விடுத்திங்கோர்லோகத்தொழிலு
மில்லாமல், வவ்வுசீதோஷணமானவமானமாதியதுவந்துவ
மின்றிக்; கவ்வொருபொருளுமொருவரினிடத்துங்கவர்ந்தி
டாத்திசம்பரானு. (யஅ)

பிரமமாமார்க்கந் தன்னினன்றமுந்திப்பிறங்கிடுசத்தவமன
தாய், வரமுறுபிரானதாரணப்பொருட்டுமனைதொறுமேற்
றகங்கன்புசித்துத், தரமுறையாலாபத்திற்சமனாய்ச்சனங்க
னிலாமனைமடங்கன், மரமதனடிபுல்லுறுதரைகோவில்வன்.
மிசத்தடிமலைகுடைகள். (யக)

அருவிலீழிடங்க ணதிக்ககாமணன்மே டக்கினிகோத்திரச்
சாலை, திருவுறுதகைகளிவற்றிலோரிடத்தைத் தியானநாம்ப
ணுபிடமென்று, பெருகியமங்கள்வைத்திடாச்சுத்தப் பிரம
த்தைத் தியானித்தெப்போதும், பரிவுறு சச்சிதானந்தகன
மார்பரப்பிரமசொருபநாமென்றே. (உய)

நிட்டையையடைந்தே ஞானவன்னியினு னிகழ்கன்மம்யா
வையுந்தகித்தே, யொட்டுமித்தே கம்பொன்றினவுடனேயு
பாதியில்பிரமமதாகச், சொட்டமாய்ச்சேடித்திருப்பதாசா
ரஞ்சுருதிகண்மிருதிகளாலே, சட்டமாயிரண்டுபரமவம்மி
சசன்யாசமுந்தகும்விசாரத்தால். (உக)

விதியுறச்சாதித்திருப்பதாலித்தில்விவாதம்யாதொன்றிலி
த்தம், புதுமையாமுலகிலாங்கலைஞானம் போலவுற்சாகத்
தாலொருகாற், கதியுறுபிரமஞானமிச்சித்தல் கண்டனமத
னைப்போற்கொஞ்ச, மதியினுற்படித்தமாத் திரத்தாலேமரு
வுசாதனமொன்றின்றி. (உஉ)

அகங்கரமுடன்சாமானியமாக வறிந்துநான்பிரமவித்தென்
றிங், கிகமுளைவிவகாரங்கள்கண்ணுற்றோமிருவரு மிருவித
த்துறவுவச், சுகந்தனிலடைபாதவற்றினுல்விவிதிசாசன் னி
யாசகாரணமா, மிருந்தஞானேச்சை வித்துவத்துறவுக்கே
துவாம்வித்தையுமெங்ஙன். (உங)

உரையெனினறைவோந் தீவிரப்பசியை யுளனுக்கவ்வுண்டி
யைவிடவே,றரியவோர்தொழிலும்ருசித்திடாப்பொசிப்பில
ட்டியுஞ்சகித்திடாததுபோ, லொருவன்மேற்சென்ம வேது

கீ வேன்முத்திப்பிரகரணம்.

வாங்கருமமொன்றினுமவாவின்றொன, மருவுசாதனமாஞ்
செவனாதிபிலேமாவிலைவடைவனோவவன்றன். ௨௪

வேறு.

மேவுபிரபலஞானவிச்சையதேவிவிதிசாது நவுக்காதி ௦
யேவறவேவவதிவனாயுறுஞானமிசைவித்வத்துறவுக்கேது ௦
நாவுறுஞானத்தவதிசங்கரதேசிகன்சாற்றினாரதெங்ஙன் ௦
வாவுடனாமென்புத்திபோலதையும்வாதிப்பதாயிருக்கும் ()

வேறு.

பிரமநாமெனுஞானம்பாரடைவனோபின்பவன்மோகூத்தனை
விரவவெண்ணிலனென்னுமேமுத்தனாய்மேவுவனெனச்சொ
ன்னார், கருதம்வ்வணம்பிரமத்திற்சாகூதக் காரமதுறலா
லே, யரியவாத்துமானாத்துமாவுக்குமத்தியாசத்தாலிருதய
முடிச்சம். (௨௬)

சந்தவாத்துமாசாட்சியோக்ருத்தனோசாட்சியதானாது ௦
மந்தமாம்பிரமத்துவமுள்ளதோவல்லதோபிரமத்வஞ் ௦
சொந்தமாயிருந்தாலவைபுத்திக்குத்தோன்றுமோதோன்று
வோ, விந்தவாறறிந்தான்முத்தியுண் டில்லையோசமுசயம்
யாவும். [௨௭]

தக்கபிராரத்தபின்னங்களாயுறுஞ்சஞ்சிதவாகாம்ய, மிக்க
கன்மமுங்கெய்மெனச்சுருதியும்விளம்புவவவதிக்கே, யொ
க்குமாதலால்விதிசுவித்துவமோதியபடிவந்தோர், புக்கி
ருசன்னியாசத்துக்குரியராய்ப்புகல்வதுசித்தாந்தம். ௨௮

பகருமீவ்வண்ணம்விவிதிசாதறவுக்குப்பலமெனுஞானத்தா
னிகமுகின்றவாகாமியசென்மங்கணீங்கிடப்படலாலும், பு
கலுமிச்சென்மசேடமாஞ்சுகதுக்கம் புசித்தொழிவதனாலு
முகளும்வித்துவத்துறவதினாற்பினாயோசன மெதுவென்னி
ல்.

உக

சீவன்முத்தியையடைவதற்கேதுவாய்த் திகழும்வித்துவத்
துறவை, மேவகத்தியம்வேண்டலா ல்வவினா விளம்பிட
ல்கூடாது, சேவைஞானத்தின்விவிதிசாதறவுபோற்சீவன்
முத்தியின்பொருட்டு, பாவும்வித்துவசன்னியாசத்தைச்ச
மபாதிக்கவேவேண்டும்.

[நய]

சீவன்முத்தியின் சங்கிரகார்த்தமுரைத்
தவத்தியாயம்-முற்றும்.

இரண்டாவது-சீவன்முத்தியின்சொருப
முரைத்தவத்தியாயம்

சொல்லும்வேதமுடிவானசிற்பிரமசொருபமானதொருகிரு
பையார், றெல்லையாகவருமுழிர்கண்மோகமதுதொலையவ
ன்னிவனதஸமதி,னல்லவன்பர்தொழுமுத்தாராமனெனுநாம
முற்றதொருகுருபதஞ், சொல்லியானுமொருசீவன்முத்திய
துசொருபமானதுரைசெய்குவேன்.

(க)

வேறு.

இனியிந்தவர்த்தமதைவித்தரித்தோதுவே'னெழுசீவன்முத்
தியினது, புனிதமுறுசொருபமது யாதெனிற்கர்த்தத்துவ

அ

சேவன்முத்திப்பிரகணம்.

போகத்ததுவ துக்கமாதி, நனிம்ருவுசித்தமதுதுக்கவழிவர்
தலான்வில்பந்தமென்னலாகுந், தனிபுருடன்மனதின்துப
ந்தகர்த்தத்துவாதிதவிர்தலேசொருபமெனவாம். உ

திசுழ்பந்தநிங்குவதுசாட்சியிடமதனிலோசித்தமதினின்றோ
வெனின், மகிமுண்மையறிவினாற்சாட்சியாங்காரத்தும்வ
ருமத்தியாசபந்த, மகலிடப்படுதலான்முன்சங்கைகூடாது
வனல்குடுநீர்நெகிழவுபோற், புனன்மனச்சபாவகர்த்தத்துவா
திபந்தமதுபோவதிலையென்பதாகும். [ஈ]

வேறு.

அப்படிச்சொல்வது கூடாமனோபந்த மதற்கு மத்தியந்தநி
விர்த்தியதுவாராதபோதுந், தப்பில்திடத்தியானத்தாலட
ந்துமதுவெந்நன் சலநெகிழவுமெரிஞ்ஞமணிமந்திரமதனா
லொப்பிலவைக்கடக்கம்போற் கருத்தத்துவாதி யுறுபந்த
ந்தியானாப்பியாசமதனாலே, யப்பொழுதேயடங்குமீவ்வா
றடங்குவதுதன்னை யவறகின்றசேவன்முத்தி சொருபமென
லாகும். [ச]

தத்துவஞானத்தையுமேபிரதிபந்தஞ்செய்துதன்பலத்தைக்
கொடுப்பதற்குப்பிராரத்தகன்மஞ், சித்தமதாய்த்தோற்று
விக்ஞந்தேகேந்தியமதற்குச்சித்தமன்றிச்சுகதுக்க போகங்
கூடாதாற் சுத்தமதாயவைக்கடக்கங் கூடாதே யென்னிற்
சொல்சித்தவடக்கமதால்வருஞ்சேவன்முத்திக், குற்றசகாவ
திசயமும்பிராரத்தபலத்துக்குட்பட்டதாதலால் விரோதமி
லையாமால். [ஊ]

வேறு-

அப்படியக்கருமமதேசீவனமுத்திச்சுகமதனை யளிக்குமாயி
னிப்பவத்தின்முயற்சிவேண்டாமென்னிற்கிருஷாதியியற்று
வோர்கள், செப்புகருமத்துள்ளபடி கிடைக்குமென முயலா
திருக்கவில்லைத், தப்பறவவ்வாறிற்கு முயற்சியது செய்க
வெனச்சாற்றல்வேண்டும்- (க)

தருகருமமப்பிரத்தியட்சமதாற்காட்சிசாதனமிலாம, லுரிய
பலன்கொடுக்கவதற்குபாயமிலைத்தொழில்முயற்சியுஞற்றல்
வேண்டு, மருவுசமா தானஞ்சீவன் முத்தியிலுஞ்சரியாமற்றி
டத்தில், வருமுயற்சிபலிக்க விலையெளிற்பெலமாப்பிரதிபந்
தம்மருவலாகும். (எ)

மன்னுமநதப்பிரதிபந்தமெதினாலேபோகுமெனின்மனழபெ
ய்தற்காய், முன்னுமனுகூலமாம்வருணசெபஞ்செயல்போ
லமுயலவேண்டும், பின்னும்விரித்துரைப்பதெனக் கருமம
திற்பெரியவிசுவாசமுள்ள, நின்னாலே தியானப்பியாசமது
வியர்த்தமென்றுநினைத்தல்கூடா. (அ)

பெத்தபிரார்த்தகன்மந்தத்துவஞானந்தனிலும் பெரிதுபோ
ல, மெத்துபிரார்த்தமதிற் றியானப்பியாசமது மேலிதற்
கிங், கொத்தவுததாலகர்வீதவ்வியர்கணினைவின்வணமுட
லந்தன்னைச், சித்தமதாய்விடக்கூட்டச்சமர்த்தர்களைன்று
ரைப்பதுவேதிட்டாந்தங்காண். (ஆ)

அற்பாயுவுடைத்தானபேருக்கத்தியானமவ்வாறடைவதற்கு
ய், பொற்புறவிப்போகிடையாவீடினுமிராகாதிகளைப்போக்

யி

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

கலையும், வற்புறுகர்த்தத்துவாதி நிரோதமுறுந்தியானம
ஷதமருவருனுஞ், சொற்பமலாதென்னபிராயாசம்பாதொ
ன்றுமிலைச்சொல்லக்கேட்பாய், ய]

சாத்திரஞ்சான்முயற்சிபிரபலமலவென்றால் வயித்யசாத்
திராதி, யாத்தனானாமோட்சசாத்திரம்வளாயும்வியர்த்தமே
யாகாநிற்கு, மேத்துமொருமுயற்சிபலன்கொடாதுகண்டெ
த்தனங் கெல்லாமிறத்தல்கூடாக், காத்திரநோய்க்கவுடத
மோர்காலச் சிறித்திரும்பவுணக்கண்டோநாமே. யக

அரசனொருவிடத்திலபசயங்கண்டவதனாலேயானையாதி, வி
ரசமதாய்விடக்கானோமானதால்முயற்சிதனைவிடவேகூடா,
சரசமதாயிவ்விஷயத்தானந்தபோதவாசாரியாரு, மிரசம
தாய்நிரம்பவழகாய்ச்சொல்லியிருக்கின்றொவ்வாறென்னி
ல். கஉ

பேசமரேணபயத்தாற்புசியாதபோராயும்பிச்சைக்கஞ்சி, யா
சையொடுமட்டில்செயாதவராயு மழுக்காதிக்கஞ்சிப்போர்
வை, அசமுதலுடைதரியாதவராயும் வேலிகட்டத்துணபமு
ற்று, நேசமொடுபயிரிடாப்புத்திமான்களைக்குறித்து நிகழ்த்
தோமன்றே. கங

இப்படிச்சொல்வதனாலே முயற்சியதைத் துற்பலமென்றெ
ன்னக்கூடா, தப்படியேவாசிட்டமதினமுயற்சி பிரபலமா
யறைந்தாரொன்றுன், செப்புசமுசாரமதி லெக்காலுங்குழந்
தைதனந்தேவலோக, மொப்பிலயனுலகாதி யெப்பயனும்பு
ருடர்களாலுஞ்ஹற்பட்ட. யச

பெலமுறுபுத்திரயாகம்வாணிபம்யாகஞ்சகுணப் பிரமத்யா
ன, நலமுறவேயிவைவயாதமுயற்சியினுலியாவருக்குநல்கும
நதப், பலமுளவெத்தனஞ்சுருதிநிவேஷித்தம் விதிக்கவுமே
படுமிரண்டாய்க், குலவுபிறர்தனததையபகரித்தலொடுபிறர்
பெண்ணைக்கூடலாதி. யடு

நயமுறுசாத்திரநிஷிதமாமுயற்சியானதினானாகநலகு, நிய
மநிட்காமிடமாகத்தன்வருணாச்சிரவுசிதநித்யகர்மஞ், செய
லுறுபாசனையாதிசுருதிவழிமுயற்சியினுற்சிலகாலத்திற், ப
யமில்பரம்பரையாகப்பரமபுருடார்த்தமது பலமாமன்றே.

ஆனவாலிபந்தொடுத்தெயொழுங்காகவனுட்டித்த வமலநு
ல்க, னானமறுசாதுசங்கமுதலான சற்குணங்களோடேகூ
டி, யீனமிறன்முயற்சியாற்புருடார்த்தமதையெய்தவேண்டு
மென்னத், தீனமறுவசிட்டர்சொலக்கேட்டவி ராகவனுமே
ற்செப்பலுற்றான். யெ

ஏன்னான்முன்செய்தருமாதருமவாசனைஎவ்வாறியற்றுகு
மன்னவணம்பரவசனாபிப்பொழுது நடக்கின்றேனையாவெ
ன்ன, முன்னமெந்தக்காரணத்தால்வாசனாவசனோவுன்மு
யற்சியாலே, துன்னுதிரிகரணத்தொழிலாலனித்தமறமோட்
சந்துன்னலாகும். யஅ

சுபமசுபஞ்சுபாசுபமாம்வாசனையிலெதுவுன்னைச் சுழற்றுத
த்திற், நபமுறுவதாஞ்சுத்தவாசனையானுலிந்தச்சனனத்தே
நீ, யபமிலற்பமுயற்சியாலடையலாம்வீடதன்மவசுபமான,
நிபமுறுவாசனையானுலிச்சனனத்துஞ் சுபத்தா னீக்கல்வே
ண்டும். யக

குரிசிலைமச்சர்க்களாதியா லடையார்தமைப்போரிற் கோற
லேபோற், பொருவிமன்மாதன்மவடிவானசுபாசுபமார்க்க
ம்பொருந்தலான, மருவுவாசனைநதியாலலேந்திடி னவ்வாச
னையாமாறுதன்னுள், வருமசுபவழியடைத்துச்சுபமார்க்கத்
தேசேர்த்துமருயச்செய்வாய். (உ0)

இவ்வணரீதிருப்பிடினுதில்லாதுமாதிரியிடுமெவ்வாறென்ற
செவ்வியமன்குழந்தைத்தின்னத்தின்னாது பழங்கொடுத்துத்
திருப்பல்போலு, மவ்வன்முத்துமாலையிழுக்குங்குழந்தைத்
னைப்பந்தான்மாற்றல்போலுந், தெவ்வுமனமிருவகையுந்தி
ருப்பலாமசுபநின்றுசுபத்திற்சேர்ப்பாய். (உ1)

யுத்தியேதெனிற்கலன முறும்பசுவைத்தரிநிறுத்த வுபயவே
தா, மத்தமதினொன்றுபசும்புற்காட்டிச்சொறிதன்முதலாதி
யுத்தி, யித்தையதட்டித்தடியாலடித்தன்முதலானதுவே யா
ண்டாய்வுத்தி, நித்தமுன்சொலுபாயுத்தாலப்பசுவைச் சீக்கி
ரத்தினிறுத்தலாகும். (உ2)

பாசபசுவெங்குமோடாமன்மெள்ளவசப்படுத்தல்பின்னுபா
யந், தேசவைபோன்மனமான்குழந்தைவசப்படுத்தியுத்தி தி
கழிரண்டா, மாசிலாச்சருவசமஞ்சருவாதிட்டானமதாய்ம
ருவப்பட்ட, ஆசலறுபிரமமெல்லாமதுவேநாமெனன்மிருது
யோகமொன்றும். (உ3)

பிறங்குமிசோசகபூரகும்பகமென்றோதியிடும் பிரானுயாமத்
திறங்களுளவடையோகமொன்றுமுதலுபாயததாற் நிகழ்ம
னத்தை, மறங்கனறவெழிதாக வசப்படுத்திக்கொள்ளலாம
ற்கொன்றாலே, யறங்களுறமனதைமெள்ளமெள்ளவசப்படு
ஞ்சருக்கிலடக்கக்கூடா. (உ4)

அதனாநீ மனக்குழவி தனைமுன்சொல்யோகத்தாலடக்கிக்
கொள்ளு, மதமானவிம்முயல்வாலானசுத்தவாசனையும்வரு
மேலேசாய்த், திதமானவுடனப்பியாசமதாசபலமெனத்தெ
ரியஞ்சொற்ப, விதமானபொழுதின்வருமோ சுத்தவாசனை
யென்றெண்ணவேண்டாம். (16)

வருசுபவாசனைவந்ததோவிலையோ வெனவையம் வந்தபோ
து, மருவுசுபவாசனையேபழகும்தனாற்குற்றம்வாராதிகுறன்
பொருவிலெவளவுமட்டிமேதாந்தவிற்பத்திபொருந்தாதத்
தா, வருவருவாம்பிரமசொருபத்தைநீயறிவிலை யந்தமட்
கிம். (17)

பகர்குருநூலளவைகளானிலைத்தசுபவாசனையப்பழகும்ப
பாற், சுகமுறுமய்யாசத்தாற்சுத்தசித்தராய்ப்பிரமசொருப
ந்தன்னை, யிகல்கரதலாமலகம்போனன்றாயறிந்து துக்கமி
யாவுந்தீர்ந்து; புகல்கிருதகிருத்தியராய்ச் சுத்தவாசனையும்
விட்டுப்போகச்செய்வாய். 28

வெருவாய்ராமனைக்குறித்துவசிட்டர்முயற்சியைப்பெண
ய்வினம்பலாலே, நிகழ்யோகாப்பியாசமதாந்தியானத்தாற்
காமாதிநீக்கங்கூடு, மிகுசீவன்முத்தியில்யாதொருவிவாதமு
மில்லைமேன்மையான, தருசீவன் முத்திசொருபஞ் சொன்
னோதற்களவைசாற்றக்கேளாய். (18)

இரண்டாவதுசீவன்முத்தியின்சொருப
முரைத்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயமிரண்டுக்குத்திருவிருத்தம் (19)

மூன்றாவது-சீவன்முத்திக்குப்பிரமாண

முறைத்தவத்தியாயம்.

திருவுறுவன்னிவனமெனுங்கழனிப்பதியினிற் நிகழுந்தன்ன
டியார், கருவுறுதென்றும்ராசகட்கேசன்சுழலினைக் கருச்ச
னைசெய்தே, டருவுருவானபிரமநாமெனவே யனுதினஞ்சிர
வணஞ்செய்யக், குருவடிவானமுத்துராடேசன் குரைகழல
டியினைதுதிப்பாம்.

(க)

வேறு.

சாற்றுகின்றசீவன்முத்தியதிற்பிரமாணங்கேடாபன்யங்கட
வல்லிபிரகதாரணியந், தேற்றுசுருதிகளாதிமிருதிகளுமள
வைசீவன்முத்தன்றிடப்பிராருனதிவருணாச்சிரமி, தோற்றுபி
ராமணன்பகவற்பத்தகுணாதீதன்சொலுமாதிராமமதான் மி
ருதிகளங்கங்கே, யேற்றுமிதிற்சீவன்முத்தியுண்டெனவேவ
சிட்டிரிராமனுக்குச்சீவன்முத்தனியல்புரைத்தாரொங்கன். உ

நிகழும்லெளகிகமொடுவைதீககருமநிகிலமுமேநீக்கியென்று
மாத்மவீசாரணையே, யகலாதுசெய்புருடர் சீவன்முத்திமுன்
னாடைந்துபின்புவிதேகமுத்தியடைவரந்தவிரண்டின், புக
ல்பேதமேதென்றேகேந்திரியமாதிரொருந்தல் பொருந்தா
திருத்தல்பேதமனுபவத்திற், சகலதுவிதத்தோற்றமிலாதுவிர
ண்டிடத்துஞ் சரியென்றுமுனிசாற்றவிராகவன்கேட்கின்ற
ன்.

(ங)

சீவன் முத்தன் விதேதகமுத்தனிலக்கணமேததனைச் செப்புமந்
தமுத்திகளும்வரும்படிநானியற்ற, லாவதெவ்வாறெனில்யா
தோர்புருடனுக்குச்சீவரனுபவிக்குமின் னுமருபசகமுமுதும்,
பாவுமுள்ளுமவெளியிலுமேசித்தவிர்த்தியிலதாற்பண்பாகத்
தோன்றலையோசமுத்தியைப்போலியாவும்; வாவுதனதிடத்
தடங்கிப்பிரகாசசத்தாமாத்திரமாய் விளங்கிடுமோவவன்சீ
வன் முத்தன். (ச)

மாலேசந்தம்வனிதைவெகுநானுதியதனான்மகிமுசுகம்வந்தா
லுங்குழந்தைதனவாணி, சாலவவமானுதி யாற்றுக்கமுறினு
ஞ்சாருமிதுவகாக்குநாஞ்சுகமடைந்தோமென்றுஞ், சீலமு
றுசந்தோடமொடுமிங்நனமக்குந் திகழ்துக்கம்வரலாமோ
வென்றுவிதனமுமே, யோலமிடுகுடும்பியைப்போலியாதொ
ருவனறனக்கிங்குண்டாகவில்லையோவவன்சீவன் முத்தன். (ச)

தகுசமாதியின்மாலையாதினைவிறந்த தாலுமவைவிட்டுவிவ
காரஞ்செய்பொழுது,புசுசிந்தாதியினினைவதிருந்தாலுமவை
தான்பொல்லாதநல்லதவைவேண்டும்வெண்டாமென், நிக
ல்புத்தியிலாஹுமயினுற்சுகந் துக்கம்வரினு மின்ப துன்பம்வா
ராதிச்சென்னமுயல்வின்றி, யுகல்பிராரத்தவசத்தால்வந்த
பிட்சாவன்னத்தாற்றேகதாரணமடைவோனமுத்தன். (ச)

சட்சுமுதலிந்தியங்கன்காரணவஞ்ஞானந்தனிலடங்காததன
தனகோளகமதிலேயிருக்க, மெச்சுசாக்கிமடைந்துமனது
வெகுமுகமாம்விருத்தியிலாததனாலேசமுத்தியடைந்திருப்ப
ன், றுச்சமாமிந்தியத்தால்விடயமனுபவிக்குந் துகண்ணவிலா
தொருத்தனடையுஞானத்தா, லச்சமறநான்பிரமவித்தென
யிமானமாதிவாசனைகளிலாதவன்சீவன் முத்தன். (ச)

பஞ்சமாதிபைவிட்டு விவகரிக்கிற்பூர்வ பழக்கத்தாற்போச
னத்தினிராகமுனோன்போலும், தகர்பெளத்தாதியில்வெறு
ப்புஞ்சர்ப்பச்சாராது தனிப்பயநதோன்போலுமறுயோகியி
னுமலாய்த், துகளிலனுட்டிக்கிலதன்மாச்சரியன்போலும்
தோன்றினுந்தன்னுடைமனதுசொருபவிசிராந்தி, நிகரறப்
பெற்றிருப்பதனாலாகாசம்போல நேர்ந்துள்ளதான்சொச்
சமாயிருப்போன்முத்தன், ...

தல்லுலகோர்சாத்திரியதன்மஞ்செய்ப்பொழுதுநான்கருத்தா
வெனவான்மாவகங்கரஞ்சேர்ந்திடுவன், புல்லிடுவோம்பொ
ன்னுலகெழனுஞ்சந்தோடத்தாற் புத்திவீர்த்திசம்பந்தம்வரு
மான்மாவுக்குச், சொல்லுகன்மஞ்செய்யாதாற்செய்யவியை
யென்றுஞ்சொர்க்கமிலதாலதனாவிசனமதுதனையு,மெல்லு
லகோரடைவதனாலதங்காராதியாசமெழுமவிசனசந்தோ
டமிலாதுறைவோன்முத்தன், ...

வேறு.

வசவடிமுதலாம் பிரவிர்த்தியிலதான் மற்றவனாலுலகோர்
ச,ளாசவறுமச்சமடையோவவனையடிவசவாதிகளுலகோ
ர், மிசையுஞ்செயாதாலவன்பயப்படாடுமிக்கவன்முத்த
னாரிதை, யிசைவறின்விகற்பமிலாமையாலுலகத்திடைநி
ன்றும்பயப்படான்முத்தன், ...

வேறு.

சத்துருமித்தருமானமவமானாதிசமுசாரமிலாதவனாய்க்
கலஞானமாயு, பத்துனாலவரினுமதினபிமானதொழில்க
ள்பண்ணிடாதவனுஞ்சித்தஞ்சக்துவமா, யுத்திடினுநினைப்
பிலதாற்சித்தமிலாதவனுமுமுன்பு பழக்கத்தாற்றியானவி
ர்த்தியிருந்து,மெத்துலகுகவிர்ந்தியிலதாலோர்சிறிதைமே

சீவன் முத்திப்பிரகாரணம்.

வெ

விடாதவனாயுமுளன் சீவன் முத்தன்.

...

வெ

கலியாணமுற்சவஞ்செப் கருத்தனடைவதுபோற் காரியத்
தைச் சொந்தமுள்ளானமுந்திப்பார்த்திடினும், வலியானக
துக்கமடையவிலைபவன்பால்வருதொழில்கள் பிராரத்தவ
சத்தினுற்செயினும், பொலிவானவிலேகம்தா லாபாலாபத்
தாற்பொருந்துசக்தாடதுக்க சிதைதயடையாமன், மலி
வானபரிபூர்ணபிரமாப்பியாசவலத்தினுற்குளிர்ந்தமனதோ
டிருப்போன் முத்தன்.

...

...

வெ

அருள்பிராரத்தம்வளாசீவன் முத்திச்சுகத்தையனுபவித்துப்
பிராரத்தமுடிவினவர்த்தமானப், பொருளிலுடல்போம்பொ
ழுதுசலிக்குமருத்தொஞ்சு போவதுபோற்சீவன் முத்தன் ச
முசாரீங்கிப், பெருகுந்ருவிட்சேபநிராவரணபூர்ணப் பிர
மவடிவாயிருப்போன் விதேசமுத்தனெனவா, மருளிலாவில
னுக்கோர்சமுசாரவிகற்பமருவாதிப்படிப்பட்டோன் விதே
கமுத்தனாகும்,

...

...

...

வெ

சாற்றிரண்டுமுத்தர்களுஞ் சுபாவானுபவத்திற் சரியென்று
சொல்லுவதாட்சீவன் முத்தன்றனக்கு, மேற்றுகின்றவெவ
ளவுச்சுகிருவிகற்பம் வருமோயிலங்குமவளவுக்கவள வுத்த
மமாமென்று, வேற்றுமையில்வாசிட்டமதிதாசீவன் முத்தன்
விசேடமாய்ச்சொலப்பட்டானினிப்படிவர்கீதை, தேற்று
யிரண்டாமத்தியா யத்திற்சொன்ன தடப்பிரஞ்ஞனிலட்ச
ணத்ததச்சொல்லுகுறோமினிமல்.

...

வெ

கேறு

திடஞானமதிடஞானஞ்சிரிரண்டஃதெவ்வாரும்
விடனுதாரிவிட்டுக்கைசெயினுமன்ருகை

0

0

யி அ சீவன்முத்திப்பிரகாரணம்.

விடமுறதினத்தச்செய்கையாவையுமறத்தல்போலப் 0
படர்வபிராகத்தோகிம்பண்ணி பதிபாணத்தாலே. யிடு

சித்தந்தன்வசமானோர்க்குத்திசுழான்மருானமுண்டா 0
மொத்தவன்புத்திராரியுடைமனம்பாலெப்போதும் 0
வத்துவாந்தத்துவத்ததைமருவியேதியானம்பண்ணுந் 0
திர்த்தியாமிஞ்ஞானத்தைத்திடஞானமென்றுசொல்வர்.)

வபிராகந்தியானுப்யாசம்வருமேனறுமீலானுக்கேதோ 0
பெயருறுபண்ணியத்தாறபெற்றுலுமான்மருான 0
மூடர்விலாநாரிசீட்டிலுளதொழின்மறத்தல்போல 0
வயர்தியாமிஞ்ஞானத்தைய்திடஞானமதாமென்பர். யிஎ

இவ்வணம்வாசிட்டந்தானியம்புமத்திடஞானத்தைச் 0
செவ்வையாய்ப்பெற்றேருன்றனைத்திடப்பிரஞ்ஞென்று 0
சொல்லுந், சவ்வலிலவோர்காலஞ்சமாகிதனுத்திதன்னு 0
மவ்வீருவோர்கடம்மையருச்சுனன்கேட்டானப்போ. யிஅ

பகவனுள்வெளியுமுற்றபலவிடீயங்கள்விட்டிங் 0
ககமதிற்றன்ருற்றேனையான்மவானந்தம்பெற்றேன் 0
நிகழ்சமாகிதனுமந்தத்திடப்பிரஞ்ஞவதனதேசாந் 0
துகளிலாக்குறியாலொப்பில்சமுண்டெனறறியலாகும்.]

அச்சுமவிடயமெல்லாமறவிட்டதாலும்புத்தி 0
சச்சிதானந்தவான்மாத்தனிலயித்திருப்பதாலு 0
மிச்சுகம்விடயந்தன்ருவிசைந்ததன்மெதனாலென்னி 0
லுச்சிதவான்மாவின்கண்ணுதித்ததென்றறியவேண்டும். ()

வேறு

கிருவிகற்பசமாதியினுனந்தநேருமான்மாலினாலேவிளங்கி
மும்,பொருதிடுஞ்சவ்விகற்பசமாதிபொற்புத்தியாற்றெரியா

ததிஸ்ருபமில், சுருதும்விர்த்திசமஸ்காரமாகவே காணவே
ண்டிடுமாமையடக்கல்போ, லருருமிநதியமியாவையுந்தன்
னுளையடக்குவோனேசமாகிதனென்பதாம். உக

உத்திதன்றன்மையாதெனினுயினு லுற்றதுக்கமதான்முட
னுவன், மெத்தவேவிதனப்படல்போலிவன்விதனமின்றி
யிராச்சியம்புத்திர, சித்தியாற்சுகமுற்றவர்புண்ணியந்தேடி
டாதச்சுகசமமாயின்ப, நித்தம்வேண்டல்போல்வேண்டா
துகாமமுநிகழ்குறோசமுநரிடானுத்திதன். உஉ

அன்னியர்களிலாபாலாபந் தன்னதாகத்தோற்றிடும்புத்திய
டையாமற், நன்னதாஞ்சுகவே துவாநாயகிதனையனாகஞ்
சிலாகிக்காமன், முன்னுதன்னிலசூயைசெய்வோன்வித்தை
முதலசுபத்தைக்கண்டுநிந்திக்காமற், நுன்னிடுமனந்தன்வச
மாய்ராகத்துவேடமினறித்தொழிலசெய்வோனுத்திதன். ()

இந்தவண்ணம்பகவான்நிடப்பிரஞ்ஞனிலக்கணத்தையருச்
சுனற்குச்சொன்னு, ரந்தக்கிதைபின்பன்னிரண்டாமத்தியா
யம்பகவனற்பத்தனைச்சொல்கின்ற, தொந்தசர்வப்பிராணி
யிடத்திலுந்துவேடமின்றிமயித்திரியாதிகள், வந்தவன்னு
னெனதியானென்பதாமருவுமாங்காரமாதியில்லாதவன். ()

சுகதுக்கங்களிலேசமனயுஞ்சந்தோடனயுந் திடமாகவஸ்து
வின், நிகமுநிச்சயமுற்றுப்பிரமமெதியானஞ்செய்பவன்ச
த்துருமித்துரு, வகலுமானுவமானஞ்சுகதுக்கமாதிசீதளம்
வெம்மைதுநிந்தை, மகிழ்விரோதஞ்சமமாய் மவுனியாய்
வாசுதேவோகமென்றுறைவோன்பத்தன். ... உடு

என்றுமேயகவானுத்தனஞ்செயற் கிந்தவண்ணமிசைத்தன
 றென்னவே, நனறதாசமுமுட்சுதிகையிஸ்ராமாதியின்றியே
 மைத்திரிபாதிக, மின்றுஞ் சனத்தின்சாதனமாமவைதன்ன
 வேன்றிவதப்பொழுதானதை, வென்றவேன்முத்தாளிடம
 கருணம்விளம்பறனனின்வீசேடமேதென்றிடின. உக

அப்போதந்தக்குணம்பருடன்முயல்வாலடைந்தவைசாதன
 மாயுறு, மிப்போளுனத்யானபெலத்தன லெழுமுயற்சியி
 லாதவை ரூபமாத், சப்பிடாதுபொருந்தல்விசேடமாச்சாற்
 றி ஐரிங்நவ்வார்த்திகாசாரியார், செப்புதங்ஞ்ஞதீதனிலக்
 கணந்தகழ்பன்ஞன் காமத்யாயத்தற்கீதைதான். உஎ

சகலராலறிவெட்சணமேதவன்ச ர்மனஞ்செய்விகாரமே
 தவன், புகலுமெச்சாதனத்தாற்சுணங்னைப்போச்சிஞனக்
 குணதீதனென்னவே, திகழ்பிரிபாப்பிரியஸ்டயங்எச்சருந்
 துகககந்துதிநிந்தைகண், விழுமித்துருசத்துருமானவமா
 னமன்பொன்னிலேசமஞகியும். ... உஅ

ஒருமுயற்சியிலாவெகுதீரனயொப்பிலான்மவுருவாயிருப்ப
 தே, குருவதாமவன்லட்சணமாமினிக்குணத்தரயவிகாரங்க
 ளானவை, தருவதாம்பிரகாசம்பிரவீர்த்தி சாற்றுமோகங்க
 ளென்றுசொலப்பட்ட, பொருவின்ஞானமுயற்சியவிகேகம்
 புகலுமுன்றுருக்கனாவற்றுமே. ... உக

நவில்கமுத்திசமாதியிற்சூனியத்தாவத்தைகளிலெகித்தி
 லு, மவையின்முடனனவிற்றனக்கனு கூலம்ன்றிவரினவை
 வேண்டல, எனவையில்குனியசித்தாவவத்தைய்னிதமதா

சீவன்முத்திப்பிரகாசம்.

உக

னவைநீங்சிழிவெண்டுவன், தவறதானவையின்றியிருவர்
கன்சண்டைபார்த்திடுஞ்சாட்சியன்போலவே. ஈய

சொன்னவந்தப்பிரகாசமாக டோன்றும்பொதுநிலித்தி
த்தபொதுமே, யுன்னியங்ஙன்மயக்கறச்சுட்சாத்தியருவமாதி
யிற்பற்றினுநீங்கினு, மன்னயாவுக்குஞ்சாட்சியசங்கராயம
ருசின்மாத்திரமாநமக்கொரு, பன்னும்லாபமலாபமியையெ
னப்பார்த்திருத்தன்மனத்தின்சஞ்சாடமாம். ஈக

மாறுபாடறுபத்தியுடன்குடிமருவுஞ் சனதியானபெலத்தினு
ற், பேததானபிரத்யகபின்னமாம்பிரமவஸ்தவதாகவுதநம்
மைக், கூறுசேவைசெயல்சத்துவாதித்யாங்குணத்தைநீக்கி
ஞ்சாதனமாமென்று, தேறலாகப்பகவான்விசையர்க்குச்செ
ப்பினுரக்குணத்திதன்றன்மையை. ... ஈஉ

வேறு

மிக்கபிராமணன்றன்மைவிமரிசாதிசுள்சொன்னொகங் 0
னெக்குமிசுடயாதியிற்சோமனுத்தரீசமறத்தனாயிற் 0
றக்கப்படுக்கைதலையணைகடானிலாதுதயில்பவனாய்ப் 0
பொக்ககோவனாதிருப்பபொருந்துங்காதைதரிப்பவனாய்

பேசுகருமத்தால்வந்தபிச்சையமுதாலுடறித்து 0
மேசிலாததண்டுதரித்தென்றுஞ்சொருபத்தியானமொயி 0
மாசிலாதவேகாங்கியாகிச்சாந்தனாகவுமே 0
மாசில்பிரமஞானமுனோன்வழுத்துகின்றபிராமணனும்.)

புகலுமிவன்றேதந்தரிக்கப்போசனாதிவிருப்பிடி 0
மகலுமதனிற்குணதோடமபியமாட்டானென்னருற்

உஉ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

அதனில்ரசபேசனமஞ்சநாளிமெத்தைபார்வைகளா 0
னிகமுபசிதாக்கங்குளிர்கணீங்கலெவ்வாறவ்வாரேற. ௩௫

பிச்சையமுதுகிழிந்ததுணிபிறங்குதடையிற்படுக்கைமுத 0
னிச்சயிக்கிற்பசியாதிரீங்கும்படியாயிருக்கவதற் 0
பச்சமாகக்குணதோடம்பார்த்தன்மனத்தின்றோடமலா 0
லுச்சமாய்வேறிலையிவ்வாரோதும்படகவதமதனில். ௩௬

ஈதுகுணமா'ரிதுதோடமென்றுபார்ப்பதேதோட 0
மோதுமிரண்டும்பாராமலுதுதல்குணமென்றுரைப்பதனாற் 0
சாதுபிரமஞானமதாற்சகலசித்ததோடமும்போய்ப் 0
போதுபிரமர்குணங்குற்றம்போசனாதிகளிற்பாரார். ௩௭

இவருந்தெண்டுகொளபீனமெல்லாம்விட்டுத்திகம்பாராய்
யவார்தன்னிச்சைப்படிசொரூபவனுபவத்தையுறன்மேலாய்
ச், கவர்வதெனினுஞ்சாதகர்கள் கண்டாச்சிரமமகிமைதனை
த், தவரில்சிரத்தையொடுந்தன்னாற் ஈற்றுமகாவாக்கியம்
பெற்றே. ௩௮

எண்ணுநன்மையுறவேண்டுமெனும்லோகானுக்கிரகத்தாற் 0
பண்ணுமிச்சையாற்கபினம்பகருந்தண்டம்விடறனக்கிங் 0
கொண்ணுபலத்தின்பொருட்டல்லவுபதேசஞ்செய்ப்பாழு
தவனு, நண்ணுகிரககிருத்தியத்தை நவிலக்கூடாதவனமு
ன்பு ௩௯

பேசுதியானவிரோதமிலைப்பிரமவுபதேசம்மதனா 0
லேசிலாதவவைகடுமிங்ஙன்சுருதிசொலுமவைதா 0

சீவன் முத்திப்பிரகரணம்.

உரு

ஐசிலாதசீவர்களுையான்மாதனையேயறிந்திடுங்கண் 0
மாசதானவீண்வார்த்தைவசனியாதுவிடுங்களென்றும். சூ

ஆற்றுமாவையபோட்சமாகத்தீர்புருடன்முந்திச் 0
சாற்றுசவணமன்னமதாற்றன்னையறிந்தபின்பவனும் 0
போற்றுசாட்சாத்காரம்வரும் பொருட்டேயாத்மத்தியான
மதைத், தேற்றமாகச்செயவேண்டுஞ்செகவார்த்தைகள்பே
சக்கூடா. சுக

பேச்சால்வாக்ருவலியுமனம்பெரியகிலேசமடைவதன்றி 0
யாட்சியில்லையெனச்சுருதியறைவதாற்சீடனுங்கிரக 0
மாட்சியானவார்த்தையொன்றும் வழத்தக்கூடாதுபதேச
ஞ், சூட்சமாகச்சொன்னவுடனொருபத்தியானஞ்செயல்
சித்தம். சஉ

அந்தத்தியானமேகாங்கியானோருக்கேநடக்குமெனச் 0
சந்தமானமிருதியிங்ஙன்சாற்றுமவையோர்சன்யாசி 0
பந்தமறுமுக்கியனிரண்டுபாவைமாரும்புருடருமா ம்
வந்துமூவர்நால்வருநின்மருவுங்கிராமநகரமுமாம். சரு

இவ்வாறிருவர்மூவருநினிராசர்பிட்சைவார்த்தைவரு 0
மொவ்வாததனாண்டிகெடுமொருவரோடுங்கூடாம 0
லெவ்வாருநுந்சன்னியாசியேகாங்கியதாயத்தியானமதே
தவ்வாடியற்றவேண்டுமெனச்சாற்றுமிருதியதனாலே. சச

ஆர்க்குமாசீர்வாதஞ்செய்யாதுதனக்காய்ப்பரருக்கா 0
யேர்க்கவொருகாரியங்களைபுமியற்றுவனொருவரையும்

பார்த்துமஸ்காரந்ததிசுள்பண்ணுதவனா பொருதொழிந்
ஞ், சேர்க்காததினெம்பீரமொடுதகமுவனேபிராமணனும்

சித்தசுன்னிலைதுவதாய்த்திசுமுகமஸ்காராதிகளை 0

சித்தநிலேதித்தோமன்றிசுகமுகஞ்சித்தப்பிரசாத 0

சுத்தமானமஸ்காரதோத்தரத்தைநீக்கவிலை 0

புத்தமானமிருதியிங்குணாக்குதஃதேதெனிறசொல்வாம்.

உலகமியாவங்கற்பிக்குமொழிவிற்பரமசிவன்றான 0

மலகில்வானம்பொற்பூர்ணமாகவுறைவார்யாவிலுமென் 0

நிலகுசமபுத்தியிலுலையானகுதிகாபசுபன்றி, தலகமதை
யோநீசர்முதறநிசுழ்யாவிலையுமவணங்கிடலாம். (சுள

சித்தமலையாற்சுத்தமுதஞ்செல்வவானையவையடைய 0

சித்தமலையாங்கல்பொலென்று நிகிலபுருஷார்த்தங்களையுஞ்

சுத்தர்க்குதவும்பாசிவத்தைத்துதிசுக்குமெந்தப்புருடனான

பெத்தநீங்கிமுத்தனெனப்பிறங்கானென்றுமிருதசொலும்.

சூன்வதனாற்சித்தமலமறுக்குமஸ்காராதிகளைத் 0

நீனமறவெபிராமணனுஞ்சுப்யக்கூடிய்யாதொருத்த 0

னீனசற்பநரகமதற்செவருமச்சமடைவதபொ 0

துனசனக்கூட்டந்துத்களொவ்வாவிதற்குப்பயப்படுவான்.

இகமும்பிணத்திற்பயப்படல்பொலிசுச்சி யசுபிக்குருப்பிட

மா, யதலும்பெண்களிடநின்றமச்சமடைவோன்பிராமண

னா, திகமும்பெண்களிடமசுசெறிதன்மிருதசொல்லுதெ

வ்வன், மசீமும்வாயாற்சொலக்கூடாமடவாரவயவந்தனக்

கும்.

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

உரு

அமுதிச்சொட்டுநாசிப்புண்ணதற்குப்பேதமிலாவிழும் 0
விழைவாடாடமுடர்மனவி + ராமதனான்மாதாது 0
நமுவுமயோனிப்பிரதேசநலிலும்வெருசுந்தாமாயு 0
மெழிசாமனகசுகமுறலாமென்னவீனாய்க்கெடுகின்றார். 1

துதியிறகையோடேகூடுந்தோலிரண்டுபாகமதாய் 0
சிதமுமபானவாய்வுமலநீரிம்முவாசனைபெற்றுத் 0
திதமாயோனிபெனப்பட்டுச்சிறந்தகுணசாலியதான 0
மதமாயவையில்ரமிக்கின்றமகானவணங்கவேண்டுமென 1

மிருதியிங்ஙன்வினோதமதாய்விளம்புமுடராஜோர்க்குப் 0
பரவுசனங்கள்கூடுமிடம்பயமன்றியிலெவம்பளக்க 0
வரியதால்வேண்டுவர்சனங்களொழிந்ததானம்பயமாதி 0
விரவுமதனுவைவேண்டார்மேவுமவர்போலன்றியிலே. 1

சனமதுற்றவிடந்தியானஞ்சதானந்தானுபவமதனில் 0
வினவுவினோதமதாலவைகருவினோதமில்லாததானமதே 0
தினமுமனுக்லமதாகச்சிந்திப்பவனேபிராமணனா 0
மனகருதசமிகைதவன்னுச்சிரியநிவை யுரைக்குமெங்கன்.

வேறு.

சிவனும்வின்குவைப்பார்த்தசிவன்ன வாச்சிரமியே பிரமச்
சரியமுதற், றவமெனுமற்றவாச்சிரமத் தக்குஞ்சாற்றநா
ன்குவருணத்தவருக்குங், குவவதானவெலா வதிகாரிக்குங்
குருவதாவனையன்றியொருவர்க்கும், பவமசாஞ்சேடனாகா
னனைப்போலப்பயிலுவானதிவன்னுச்சிரமியே. 100

ஆதலாலவனார்க்குஞ்சிரோட்டனேயவற்கதிகள் சமனுமில்வா
ரு, மோதலானதிலையமிலையவனுற்றலட்சணமேதெனிற்சொ
ல்லுவாஞ், சாதலாஞ்சரிராதிக்கிப் பினைராய்ச்சாட்சியா
யவத்தாத்திநாயத்தக்குஞ், சோதியாகவெப்போதுஞ்சகல
முந்தோற்றுவிக்குஞ்சுயம்பிரகாசராய். ருக

உச்சமானதோர்பரமப்பிரீதிக்கிங்கோதுதானமதாற்சகருப
ராய்ச், சச்சிதானந்தபிரத்தியக்கான்மாவைச்சாற்றும்வே
தாந்த மாவாக்கியத்தினைப், பட்சமாய்ச்சவனாதிகள் செய்
ததாற்பகருமாயாதற்காரியந்தள்ளியே, யச்சதபரிபூரணமா
தேவராயுற்றேனதிவன் னுச்சிரமியே. ருள

பேசுநீசர்கண்மிருகாதிதேகத்தும் பிரமனாதியதேவரிடத்தி
லு, நேசமாய்நிறைந்தாகாசம்போலவே நின்றபோதிலுஞ்ச
ம்பந்தமன்றியே, யாசில்லாதவசங்கராய்நித்தியமானவோ
ர்சுத்தபுத்தமுத்தசத்ய, காசில்லாப்பரமானந்தரூபராய்க்கரு
துயாதோர்மகாதேவருண்டோ. ருஅ

அவனோமென்றுநாமேயவொன்றுமறையும்வேதாந்த மா
வாக்கியத்தினைத், தவறிலாதசிரவணமாதியாற்றடைகளொ
ன்றுமிலாதபனோட்சமாய்த், திவமதாயறிவோனேயதிவன்
னுச்சிரமியாகுவன்மாயைகற்பிப்பதாங், கவரும்வன்னவா
ச்சிரமங்களியாதொன்றுங் காணுஞ்சித்தருவாரமக்கின்றெ
ன்றும். ருக

சுத்திவெள்ளியும்பமுதையிற்பாம்பதுந்தோன்றல்போன்மக
நீதிசெகத்தெலா, நித்தமானதன் கற்பிதமாமென்றுநிகழ்

பருதிமுன்வையஞ்சேட்டித்தல்போற்,சித்ததானதன்சன்ன
திமுன்பாகச்செகமதெல்லாமுஞ்சேட்டிக்குதென்றுமே, ய
த்தன்வேதாந்தவாக்கியந்தன்னினுலறிகுவன்னதி வன்னுச்
சிரமியே. கூய

திக்கிறேனநிறம்பிரமைவிவேகத்தாற்றீர்ந்தமாறித்திரும்
பவுந்தோன்றல்போற், றுக்கமாஞ்சகநீங்கியு ஞானத்தாற்
ரேன்றி னுலநமக்கிலையென்றுமே, புக்கதன்கனவிற்சகமா
யையாற்பொருந்திவேறிலைப்போனனவிற்சகந், தக்கமாயை
யினுல்வருமோர்ந்தடிற்ற னக்குவேறிலையென்றறிவோனவ
ன். கூக

ஞானமாம்பெலத்தால்வன்ன மாதிகணமுவும் போதவனி
யாவையுய்விட்டும, தீனமாம்பிரமமாத்ந்தரமாக வேதிகழ்வ
ன்வன்னுச்சிரமங்கடாண்டினு, னீனமானவஞ்ஞானமதன்
றெழிலென்றுமொன்றுமிலைச்சச்சிதானந்த, மானபிரமமெ
ப்போதுமுளதென்றுமறிகுவன்னதிவன்னுச்சிரமியே. கூஉ

இவனுக்கொன்றும்விதிகணிடேதங்க ளென்றுமில்லையி வன
து நிட்டையை, யவமுனோர்ச்சர்மசட்சுவாலெவ்விதமறியு
ப்போகிறார்மாட்டார்களானதா, னிவர்தலாநிர்விகார நிரா
கார நிர்விட்சேப நிரஞ்சன நிர்த்தொந்த, நவமிலாமுத்தசு
த்தபரப்பிரமநாமெனத்திடமாயறிவோனவன். கூந

அந்தவண்ணமபரோட்சமாகவேயறிந்தோனெல்லாவருண
ச்சிரமிக்குஞ், சந்தமானகுருவெனச்சொல்வதிற் சமுசயங்
களிலையெனயாவார்க்குஞ்,சொந்தமானபரசிவன்மாலுக்குச்

சொல்லிஞரப்பியாசிகளங்ஙன, மெந்தையாஞ்சிவவாக்கிய
கழிப்பெயன் றுமந்தமுயற்சியைச்செய்தமே. கச

செய்யவேதாந்தமாவாக்கியத்தினைச்சிரவனாதிபாற் கீழ்ச்
சொல்விதமாக, வையமின்றிச்சொரூபசாட்சாத்காரமடை
வதன்றிலே றடையுங் கத்யலை, கைதவமிகைச்சத்தியஞ்ச
த்தியங்கடவல்யாதிசுருகிமிருதிச, கிய்யதாஞ்சீவன் முத்தி
யுண்டென்பதிற்சொனவறுவர்பிரமாணஞ்சித்தமே. கரு

மூன்றாவதுசீவன்முத்திக்குப் பிரமாணமுரை
த்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆவத்தியாயம் மூன்றுக்குத்திருவிருத்தம் ஈஉஎ.

நான்காவது சிவன்முத்திக்குச்சாதன
முரைத்தவத்தியாயம்.

திருவதுமெந்தலோசமதனிலுந் திகழுபூவுலாம்மதுமேதா
ம், மருவமவ்வுலாத்தினின்மேலதாம்வன்னிமாவனச்சேத்தி
தமெந்ததிற, பொருவிலாப்பாரீராலங்கட்டிபொற்பொருந்
தழுத்தாராமேசனென்றோடுந், குருவதாகவெழுந்ததவா
துகோதலாப்பதநா ளும்வனங்குவாம். க.

கேழ.

சாற்றிஞ்சீவன்முத்திச்சாதனமெவ்வாறென்னின்
மாற்றமிதவக்ஞானம்வாசனைமனதநீக்க

மேற்றிடுமிந்தமூன்றுமிசைக்கும்வாசிட்டமத்தி

௦

னூற்றிடுமிந்தமூன்றுமின்ககாட்சமமதாக.

௨

அப்பியாசமதுசெய்தாலடையலாளுசீவன்முத்தி, பொப்பு
வொவ்வோர்கால மொன்றொன்றுயெந்தமட்டிஞ், செப்பு
வையியற்றிலாபஞ் சேரான்பஞ்சாட்சரத்தைத், தப்பிவே
செழுத்தோர்நாளாய்ச் சாற்றிடுனென்பலம்பெருன்போல். ௩

கறிபருப்பன்னமாதிக்களிலொன்றுற்றிர்ப்தியுண்டி

௦

நிறைவுறுததுபோலொப்பாய்கெடுங்காலமூன்றுஞ்செய்யா

தறினதுபலன்கொடாத் துஞ்றறிடவேண்டுமூன்றுஞ்

௦

செறிவுறுவகாக்குமொப்பாய்ச் செறிந்ததாற்பலனெனென

னில். ச

அதுத்திடினமுளரித்தண்டையதனுணுலறுவதேபோ, லொ
துத்தல்செய்யனாசியாய்வந்துறுமிருதயக்கிரகதி, மறுத்தல்ச
ந்தேகமில்லைவருங்கற்பகாலந்தொட்டுப், பொறுத்ததன்சமு
சாரம்போம்புகன்மூன்றுஞ்சமமாய்ச்செய்யின். ௫

ஒதுமிம்மூன்றுமொன்றுக்கொன்றுகாரணமதாலே, தீதறச்
சமமாநீனாட் செயாவிடினடைதல்கடா, போதிரண்டித
ண்டாய்ச்சேர்துபொருந்துமூன்றுயம்மூன்றும்,வாதைய
மனங்கெடாதேல்வாசனாச்சயம்வாடாதே.

௦

வாசனைகெடாதபோதுமனோநாசம்வாமாட்டாதிக்

௦

கேசறுததவஞானமிலாவிடின்மனங்கெடாது

௦

காசறுமனங்கெடாதேந்கருநடுஞானமில்லை

௦

நாசறுஞானமின்றோல்வாசனாச்சயம்வாடாது.

௦

வாசனைகெடாதபோதுமருவாதுதத்வஞான
மேதமில்வாசிட்டத்திலிவ்வணமிசைத்தனமானம்
போதிதன்யுத்சுதீபமதின்பரம்பகாப்யபோல
வோதொன்றிலொன்றாய்விர்த்தியுறுமனம்பரிணமிக்கும் அ

அதுவிதுகூடுங்கூடாதவைநல்லதிதுபோல்லாதிக்
கிதுசெய்வோம்விடுவோமித்தையென்றிதுவாதியாகக்
கதுவியேமனனம்பண்ணுங்காலத்தின்மனமென்பேரா
மதுபரிணாமம்விட்டேயருபமாயுறுதனாகம். க

இவைபதஞ்சலிதான்மெத்த விசைத்தனர்மேலேசொல்வோ
நவையறமுன்பின்பெனன்றைநாடாதுசீக்கிரத்தி
லெவமுறுகுறோதமாத்க்கேதுவாமனதின்சூட்சு
மவையுறுஞ்சமஸ்காரத்தையறைவர்வாசனையதென்றே. ட

வேறு.

இந்தவாசனைதானாதிதாஸந்தொட்டிங்கிருதயமுறலாலே
நந்திடாவிலைவக்குவாசனையெனப்பேர்நாசமுமிதற்கெவ்வா
றாகு, மந்தமாம்விவகத்தால்வருஞ்சாந்தி யாதிவாசனைதி
டப்படுங்கா, லுந்தவாகியத்திலிராகத்துவேடமுறுததேவா
சனாச்சயமாம். க

அவ்விடத்தடக்கமாமனோநாச மலாவிடினவிருத்திகளொரு
கால். வவ்வம்வாகியத்திற்குறோதமதாதி வருமதால்வாசனா
ச்சயமில், வெவ்வியவாசனாச்சயமின்றேல்விருத்திமென்மே
லுண்டாமதனாற், றவ்வுறுமனது கெடாதிங்ஙனிரண்டின்று
வந்துவமதின்யுத்திசொன்னேம். ட

எ மூவதாமுருபரசமாதாஞ்சகத்து மெதார்த்தமாய்ப்பிரத்ய
கபின்ன, விழுமியபிரமசொருபமிச்சகத்து வேறெனத்தோ
ன்றினபோதும், வழுவுறுமாயாமயமதாலெதார்த்தமாயி
யென்னுநிச்சயமே, யழிவிலாஞான மெதார்த்தத்தத்துவத்
தையறிவதாலிவைத்தவஞானம். ய௩

நல்லவிஞ்ஞானஞ்சித்தித்தலெப்போநாமருபங்களாஞ்சகத்
துச்; சொல்லிடுஞ்சச்சிதானந்தமாகத்தோன்றினுற் சித்திக்
குமந்ந; னல்லலின்ஞானமிலாதபோதுருவ மாதியவிடை
யஞ்சத்தியமென; றெல்லுறுபிரமைதிடமதாமதனாருபா
திகோசரவிருத்தி. ய௪

விறகதுபோடப்போடவக்கினிதான் வீந்திடாததுவைப்போ
னசிக்கா; மறமுறுமதனாற்றத்தத்துவஞானம் வராவிடினமனம
துகேடாகிங். கறமுறுமனதுகேடாதபோதுருபாதியவஸ்து
க்கிறிகக்குமதனா. ஹமுறயரவுமிலைப்பா மொன்றேயெனு
ம்பரஞானமதுருதால். ய௫

துகண்மனோநாசதத்துவக்ஞானதுணந்துவமதினயுத்தி சொ
ன்னோ. நிகள்குரோதாதிவாசனைகேடாதேனார்ந்திடாச்சா
ந்திவாசனைகள். புகலதான்ஞானம் பொருந்திடா தப்போ
பொருபாமாத்வைதபிரம. தகவுறுவஸ்தேயெலாமதுநாமெ
ன்றத்துவஞானமதிலதால். ய௬

நிபமதாங்குரோதமாதிவாசனைக்கு நிமித்தமாம்பாகியவிட
ய, வபமுளதென்னும்பிரமைநீங்காதிங்காதலால்வாசனாச்
சபயில், சுபமுறுஞானம்வாசனாச்சயத்தின் றுவந்துவயதி
ன்யுத்தியிங்ஙன், விபமுறுமுன்றும்வாசிட்டப்படியேவெதி
ரோகமுகமதாய்ச்சொன்னோம். யௌ

இனியன்னுவயமாய்நாயுத்திசொல்வோம்மேதெனின்மன
மதுகெட்டா, னனியும்வாசனையைக்கிளப்பிடும்விடய நசிப்
பதால்வாசனைநசிக்கு, முனிலதுநசித்தாற்குரோதமதாதி யு
தித்திடாதான் மனநசிக்குந், துனிமனோநாசம்வாசனாச்சய
த்தின் றுவந்துவயுத்தியாஞ்சொல்லின். யௌ

பெறுமகண்டமதாம்விருத்தியொன்றாலேபிரத்தியகபின்ன
மாம்வஸ்தை, யறியெனச்சுருதிசொல்வதாற்பிர மாகாரமா
ம்விருத்தியைத்தவிர, வறுமனோவிருத்திசகலமுநசித்தாலு
தித்திடுந்தத்துவஞான, முறையுறுமறிவான்மித்தையாசகத்
தின்முயற்கொம்புபோல்விர்த்தியுதியா. யௌ

ஆன்மரூபத்தையறிந்ததாற்றிரும்ப வறிந்திட்விருத்திக்கொ
ன்றிலதான், மேன்மையாம்விறகிலாதவக்கினிபோல்வீந்து
பேமனமதுவிதுவே, பான்மையாமனது தத்துவஞானது
வந்துவம்பரவுசத்துருக்க, னோன்மையாமிட்டருடன்முத
ற்பின்னுதுவலுபாதினினிற்சமமாய், உயி

மருவுமான்மாவேநாமெனத்திடமாய்வருமறிவுளனுக்குத்த
னது, திருவுறுதேகத்தவயவம்போலச்செகத்துளோருடலி
னுங்கோபம், வருமதோவென்று வார்த்திகர்சொல்லியிருப்
பதால்வஸ்துவின்ஞானங், குருவுறவந்தால்வாசனைநீங்குங்
குரோதாதிவாசனாச்சயமாம். ௨௧

சாந்தியாதிவரின்றத்துவஞானஞ் சார்ந்திடுமிரண்டின்று
ந்தமதாஞ், சேர்ந்தவிம்முன்றினசாதனம்வசிட்டர் செப்பி
னார்சுருக்கமாயெநீங், காந்திசேரிராமாதத்துவஞானகா
ரணஞ்சிரவனாகுகளாம், வாய்ந்தவாசனைநீக்கந்தனிற் பிர
திவாசனைப்பழக்கஞ்சாதனமாம். ௨௨

சித்தநாசத்திற்றியானஞ்சாதனமெனத்தெரிந்தெலாப்போ
கத்தும், வைத்தவாசையைத் தூரத்திற் போக்கி யெவ்வருத்த
மதுற்றாலு, மொத்தமுன்றையுமடையவுச்சாகமாயுறுமுயர்
ச்சியைநடுவே, பத்திநீங்கிடாதவைபலனுறும்வரைபண்ண
ல்சாதனமாகும். ௨௩

அற்பமாகிலும்போகவிச்சையதுரி னவைநெய்யாற் கணல்
போலச், சொற்பமன்றிமேன்மேலுமேவளர்ந்திடுந்தொலை
ந்திடாதெக்காலு, நிற்பதாதலாலவையனுவிஸாமலே நீக்கி
யேயிம்முன்றும், வற்புறநன்றாயிறற்றல்வேண்டிவதாய்வசி
ட்டருமறைந்தாரால். ௨௪

தங்குமுன்னமேவிவிதிசாதுறவுக்குத்தனையுனர் பலமாயுஞ்
சிங்கறும்வித்துவத்துறவுக்குச்சார்பலன்சீவன்முத்தியதாயு

மங்கமாகிரம முரைத்ததே யங்ஙனானவைவிதி சாதுற
வாற், றங்கஞானத்தையடைந்துபின்வித்துவத்துறவடைந்
ததனாலே.

உரு

சீவன்முத்திக்குமுனதுவாசனைகளைச்செயிப்பதா யவைக்கர்
த்த, மாவதாலிங்ஙன்முன்றையஞ்சமமதாயனுட்டி க்குடும்படி
சொன்னார், மேவுமுன்னுக்குப்பின்வினோதமதெனின் மேவி
டாதேனென்றார், றுவும்கிவிதிசாதுறவதின் முக்கியந்தத்து
வஞானமற்பசித்தல்.

உரு

மற்றிங்கமுக்கியம் வித்துவத்துறவினில் வாசனை மனநா
சஞ், சற்றுந் தாழ்ந்திடா தனுட்டிக்கவேண்டிந் தத்துவ
ஞானமதமுக்கிய, முற்றவப்பியாசங்கினியமமீதுறுமிருதுற
வேனு, மற்றமின்றிஞானாதிகள் சமமதாயனுட்டிக்கப்படு
மன்றே.

உரு

வத்துஞானமதாற்கிருதார்த்தனாய்மருவிடினமனநாச, மெ
த்துவாசனாச்சயஞ்செயும்வருத்தத்தான்மிருபலனே தென்
னி, லொத்தசீவன்முத்தியின்பலமதனையு முரைக்கும்போத
ையசொல்வோஞ், சுத்தஞானந்தான் வஸதுதந்திரமதாற்
சொல்லிடுங்கருமம்போல்.

உரு

செய்யவுஞ் செயாதிருக்கவும் பின்னொருவிதஞ்செய்யோக்
கியமிலதா, னய்யில்வித்துவத்துறவுளானப்பிரதானமாய்
ஞானத்தை, யையவெப்படிப்பழகலேதாசிலுமமருமோர்வ
ழியாலே, மையலன்றிமேனமேலதைநினைத்திடல் வருமத
னப்பாசம்.

உரு

இத்தையாசிட்டமுரைக்கின்றதேதெனி வியலுறு சீடர்க்கு
வித்தைபோதித்தருன்மன்னஞ்செயன் மேலவருடன்கூடிச்
சித்தையோர்ந்நிடனிதித்தியாசன ஞ்செயறிகழிதமகமான
மித்தையாவிர்த்திப்பிரவஞ்சஞ்சிருட்டிமுன்மேவிடாததனா
லே.

௩௬

எந்தநாளினுந்திரிசியப்பிரவஞ்சமில்லவேயிலையென்று,சொ
ந்தமாகவே பழகலப்பாசமாய்ச் சொற்றிடும் லீலையின்கா
தை, யந்தமாய்மனம்வாசனையிரண்டையுமடக்கிடும்பாச
ஞ், சந்தமாயவைவசொல்லுதிம்முன்றையுஞ் சமமெனச்சொ
ல்லாலே.

௩௭

முக்கியாமுக்கியமங்கூடாதெனின்மொழிவதப்பியாசிக்கு
த்,தக்கதாம்விதேகசீவன்முத்தியதெனச்சார்பலனிரண்டற்
றும் புக்கதத்துவஞானமாதிகளுக்குப்புகலிரு நியமமுங்கூ
டி, மிக்ககீதைபிற்சோடசாத்தியாயத்தின் விளம்பினன்பக
வானும்.

௩௮

எவ்விதந்தெய்வசம்பத்தான்மோட்சமென்றுமேயசுரசம்ப
த்தா, எவ்வியபந்தமெனவுரைத்ததினிலைநிலிருசம்பத்துமு
ரைத்தா, எவ்விதம்பயங்களறல்சித்தசுத்தியறிவின்காதனம
தாந்தியானஞ், செவ்வியதானமிந்தியமடக்கல்சேருநிட்கா
மமாயாகம்.

...

...

...

௩௯

தன்னதாம்வேதாத்தியானங்கிரிச்சராதிவம்வெளியுள்ளொ
த்தநட்டி, வின்னலாமிம்சைபொய்கோபமாசையிலரமைச

௩௬ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

ன்னியாசமுஞ்சாந்தி, பன்னுகோள்சொலாமைசீவகாருணி
யம்பகர்குனிர்வசனமெவ்வளவிங், கன்னதானாதியறமதுசெ
யினுமகங்கரம்வராமலேயிருத்தல். ... ௩௪

சுகதுக்கம்வரினுஞ்சுருதியால்விவேகத்தொடுசித்தமசைவற
விருத்த, னிகமதாந்தேகங்குரோதமதடக்கனிக முசாத்திரி
கமாமுயற்சி, பகருமண்செலத்தாற்பாகியசவுசம் பகரிநா
காதிசுளடக்கு, மகமறுமாந்தர சவுசமாருக்கு மயர்வுறுது
ரோகமிலாமை. ... ௩௫

எதிர்நமக்காரொன்றகங்கரமிலானமயிதமுதலானநற்சுணங்
க, டிதமுறுதெய்வசம்பத்தாமொருவர்தரவிடமுதலபகரிக
கப், பொதுவுறுகருமியுபாசகன் ஞானிபோலவேபிநடம்ப
ண்ணுங், கதுவியடம்ப மிகுமகங்காரங்கறுவங்காமாதிமை
துனங்கள். ... ௩௬

பகரவிவேகஞ்சமுத்தியாலசியம்பயமுதலசுரசம்பத்தா ௦
நிகரறுமிதனுட்டனைக்கெடுப்பதுவாய்நிரயவேதாசும்ராகா
தி, திகமுறுமிரண்டின் முயற்சியாலடையுந் தெய்வசம்பத்து
வாசனையோ, டசலுறுமசுரவாசனாச்சயத்தா லடையலாஞ்
சீவன்முத்தியையும். ... ௩௭

வாசனாச்சயம்போன் மனமதுகெடலும் வருசீவன்முத்திக்
கேதாரு, மாசிலாச்சுருதிசொல்குதெவ்வண்ணமனம்பந்த
மோட்சவேததுதா, ஞாசுறுபஞ்சவிடயவாசை யது மதஞ்
டைநிவிர்த்தியுமாகுங், காசுறுவிடயநசையிலாமனமேகார
னமோட்சத்திலதனால். ... ௩௮

விரவுமுழுட்சுத்தினந்தொறுமனத்தைவிடயாசைவிடும்படி
செய்து, வரமுறுவயிராக் கியத்தொடுந்தியான மதனிஞனி
ரோதமாமனந்தான், நிரமுஞ்ரூர்விடயமனனமன்றியிலே
தானந்தவாற்றுமாவிடத்தி, ஹமுறப்பாலிற்செலமென வ
யிக்யமுறுமனநசித்திடுமனமாம். ௩௧

எவளவுகாலம்பழகிஞன்மனதிங்கிறக்குமோவாத்துமாவீட
த்தி, லவளவுநாளுமவயிராகந்தியானுப்பியாசத்தைக்கைவி
டக்கூடாத், திணவிலான்மாவதின்மனலயமேதியானத்தி
ன்பலமதாஞானந், துவள்கிலாததுவேமோட்சமற்றெல்லா
ஞ்சொல்லியநியாயவிஸ்தாரம், ... சய]

ஆனதான்மனத்திஞசமுஞ்சீவன்முத்தியின்காரணமாகு ௦
மீனதீவிரமு மிருதெனப்பந்த மிரண்டதிலசுரசம்பத்தே ௦
யுனமாந்துக்கவேதுவாதவினாலோதியதீவிரபந்தந் (காமல்
தீனமாந்துவிதத் தோற்றமாத்திரத்தாற் நிகழ்துக்கருபமா

பலனிலாவசுரசம்பத்தையுண்டுபண்ணலான்மிருதுவரம்பந்
த, நிலவியவாசனைநீக்கந்தீவிரத்தைநீக்கிடுமனந்கெழினிர
ண்டும், விலகிடுமானுன்மனங்கெடல்போதுமேவும்வாசனை
கெடல்வேண்டாம், பெலமுருதெதனாற்போகவேதுவதாம்
பிரபலபிராரத்தமதனால். ச௨

மனஞ்சமாதிவிடிற்றீவிரபந்தம் வருமவைநீக்கிடவேண்டிக்
கனமுறுவாசனைகெடல்வேண்டிக் களறுபிராரத்தம்புசிப்

பைத், தினங்கொடுத்திடலால்வாசனாச்சயமெங்ஙன்றீவிர
பந்தத்தைநீக்கும், வினவுதீவிரமும்போகமாதலினால்வியர்
த்தமாம்வாசனாச்சயந்தான். ச௩

அப்படியல்லத்தாமதவிருத்தியானதேதீவிரபந்தஞ் 0
செப்புசாத்திக ராசதவிருத்திகழ்போகமெனநியமத்தாற்
றப்பில்வாசனைநாசத்தாற்றீவிரந்தனக்குமேநிவிர்த்தியுந்
கூடு, மொப்பிலம்மிருதால்யோகமுங்கூடுமோதும்வாசனைகெ
டல்பலன்றான். ச௪

இவ்வணமாகின்மிருதுபந்தமுந்தா னிருப்பதாற்றீவிரபந்தம்
வெவ்வுவாசனைநாசத்தினானீக்கப் படுவதான்மனங்கெடல்
வியர்த்த, மவ்வணங்கூடாத்துற்பலபிரார்த்தத்தினால்வரப
ட்டதாயு, மொவ்வவசியமாய்ப்புசித்திடரப்போகமொழித்
திடமனோசயம்வேண்டும். ச௫

மரபினாற்சீவன்முத்திக்கு வாசனைமனங்கெடன்முக்கியவே
தாந், தாமறுஞானமவ்விரண்டடையச்சாதனஞ்சீவன்முத்
திக்குப், பரவுறுமமுக்யசாநனமதனாற்பகர்பரம்பரையது
சித்த, முரணுருச்சீவன்முத்திக்கவ்விரண்டுமுக்கியசாதனம்
போல. ச௬

மொழிவதாம்விதேகமுத்திக்குஞானமுக்கியசாதனமாவ 0
மழியும்வாசனைமனநாசஞானத்துக்ககத்தியம்வேண்டிடலா
லும், பழியறுவிதேகமுத்திக்கவ்விரண்டும்பரம்பரா சாதன

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

௩௯

மாலுந், தழுவிடும்முக்யசாதனமென்னச்சாற்றுவதிவ்வண
மெதனால். ... சௌ

சாற்றியவிரண்டுமுத்தியைக்குறித்துத்தத்துவஞானமாதிக்
குத், தோற்றிடுமுக்கியாமுக்யமாகச்சொல்வதாம்விதேகமு
த்தியுந்தா, னுற்றிடும்பிரதிபந்தமின்ஞானமடைந்தபோது
வதாமங்ஙன், னேற்றகுத்திரபாஷியமதிற்சொல்லியிருக்கி
றார்பாஷியக்காரர். ... சஅ

உரைத்தலித்தாலதேகம்போமிடத்தி லுரைத்தனர்விதேகமு
த்தியையு, நிரைத்திடுசருதியிருதியாகருநிகழ்த்திடவவ்வ
ணநீர்தான், கரைத்திடுஞானமவந்திடும்போமுது கழறலே
ன்விதேகமுத்தியையு, மிரைத்திடுமிரண்டு மதமுஞ் சம்மத
மாமெனும்படிசொல்லுவோமெங்ஙன். சக

விதேகமுத்தியுமேதேகமதில்லாவிடத்திலேவருகின்ற மோ
ட்ச, மிகானதோருடலுமிலாதகாற்சித்தியாமெனு மவிப்பி
ராயத்தாற், சதாவெகுபேரிவ்வுடலமதிறத்தருணந்த முத்தி
யென்றுரைத்தார், நிதானமாழ்த்தேகமினிவராந்ருத்தனிக
முமம்முத்தியென்கருத்தால். நுய

ஞானமதுறுங்கால்விதேகமுத்தியையு நாஞ்சொனோ மான
தாலிரண்டு, மானமாமினிமேலவருமுடனிவிர்த்தி வரஞான
மனுட்டித்தலாலே, யூனமிஞஞ்சொல்படி வருதேகமொழி
வதேவிதேகமுத்தியதா, மானவித்தேகஞானமதுறுமுன்ன
மர்வதான்ஞானத்தாற்கெடாதே. நுக

மூடரானவர்க்கும் பிரார்த்தகன்ம முடிந்தபோதிறக்கு மித்
தேகம், பீடுறுஞானபலமதன்றிறத்தல் பெறுஞுக்கதேகத்தி
னி விர்த்தி, யீடறுஞானபலமெனின் ஞானமிசைந்திடுசேவன்
முத்தருக்குங், கேடுறவில்லையவ்வுடலதனாற்கிளத்துமிச்சங்
கைகூடாது. ௩௨

பரஞானஞ்சிலகாற்கருமத்தாற்பிரதிபந்திக்கப்பட்டதுகொ
ண்டி, தரமாகவிலிங்கதேகத்தையொழிக்காததையொழி
ந்திடிலதையொழிக்குந், திரஞானமஞ்ஞானத்தையெகெடு
ப்பதெனப்பஞ்சபாதகாசாரி, யுரமாகச் சான்னொன்றிற்சு
க்கதேகமொழிக்குஞ்சாதனமதேதென்னின். ௩௩

பகர்சாமக்கிரிகைநிவிர்த்தியதாகப்பகரு வரவைதனைநீக்கு
நிகரில்சாதனமோவினோதியினிருப்புகிழ்சாமக்கிரிகைநீக்
கமுமா, மிசலுறுவாயுவிருப்பெய்திரிகளிறத்தலால் விளக்
கிறப்பதுபோற், நிகமுறுமிலிங்கதேகத்தைநிவிர்த்திசெய்தி
டும்வினோதியில்லதனால். ௩௪

எழுவதாஞ்சாமக்கிரிகைநீக்கத்தாலிறந்துபோயிலிங்கதேக
ந்தான், நமுவமுத்தேகம்வரல்பிரார்த்தஞ்சஞ்சிதமெனவிர
ண்டவையா, லழிவுறுமிரண்டாய் வருசாமக்கிரிகையான்மு
டர்குக்குமதேகம், வமுவறுமிந்தலோகமதியுடையும் வருபர
லோகத்துமிருக்கும். ௩௫

வேறு.

ஞானிபானவன்சஞ்சிதகன்மமுஞானத்தாலே நசித்தபடியி

னா, லானியாகும்பிராரத்தகன்மமுவன்புசித்தேயிறந்தப
டியினா, லேனையாந்திரிநெய்யுறுதீபம்போலிரண்டுசாமக்கிரி
கைநிவிர்த்தியா, லுனமாஞ்சூக்கதேகமிறுமவையொழித
ன்ஞானபலமிலையாதலால். ரு௯

பன்னுதேகம்வராமுத்தியெய்திடும்பரமஞானமடைந்திடிற்
சித்தமாய், மன்னுமுன்மனதின்படிமுத்தியும் வருமித்தேக
மொழிந்தபோதாகட்டு, முன்னுமென்மனதின்படி ஞானம
துற்றபோதுவரீட்டுமம்முத்திதான், றுன்னுசுற்றமிலைத்தெ
ய்வவாசனைசுருதிசொல்குதுஞானவேதுவ்வென. ரு௭

பகர்வர்க்கீதையுமவ்வணஞ்சொல்குதுபகர்வதேதனின்மா
ளமீலாமையு, மிகமுகோபமிடம்பமிலா மையுமீம்சையும்வி
டயாசையிலாமையு, நிகழ்குருவின்சுருடையுள்வெளிநேர்
சவுசஞ்சமதமமூக்கமும், புகலகங்கரமினறிச்சனனாதிபொ
ருந்தலால்வருதுக்கரினைக்ஞகை. ரு௮

இட்டானிட்டம்வரிற்சமசித்தமாயிருக்கைசர்வப்பிரத்தியக
பின்னரா, மட்டமூர்த்தசிவந்தனற் பத்தியு மசுத்தஞ்சீவரி
லாத்தலவாசமூர், திட்டமாய்ச்சதாவேதநூலாதலு சீவப்
பிர்மவயிக்கியஞானமுஞ், சட்டமாயிதுவாநுசன் ஞானத்தி
ற்சாதனம்மெனச்சாற்று தகீதையில். ரு௯

சித்தநீக்கத்தைஞானவேதுவ்வெனச்செப்புகின்றது வேதமி
ருதிகள், சுத்தமுள்ளவிவித்சாசன்யாசிதொடருஞானஞ்சூ

ன்றுகளுக்குள்ளே, யொத்தவிப்போதிருக்கின்றவித்துவமு
றுந்துறவிக்குஞானமொன்றேவருஞ், சித்தம்வாசனாசமு
யற்சியாற்றி ரும்பவுஞ்சம்பாதிப்பதெவனெனில். கூய

சகுனோபாசனைபண்ணினவனாயுஞ்சாற்றவைதனைப்பண்ணாத
வனாயுஞ், சுருணம்மதிகாரியிரண்டதற்சொலசகுணப்பிர
மசாட்சாத்கார, மிகுதியாகவுபாசித்தபின்னான மேவுகின்
றதிகாரிக்குவாசனை, தகுதியின்மனநாசந்திடமாகச்சாரலா
லவன்னானமடைந்தபின். கூக

சீவன்முத்தியும்வித்வத்துறவதுஞ்சித்தியாகுந் தனக்குத்தா
னையங்ஙன், மேவதிகாரிதான்முக்கியனென விளம்புமிப்
போதிருக்கும்வெகுபேர்க, டாவுமூர்த்தவுபாசனைபண்ணும
ற்றன்முயற்சியாற்சீக்கிரஞானத்தில்,வாவல்செய்கிறுர்தர்க்
காலசாந்தியாய்வாசனைமனநாசமுஞ்செய்கிறார். கூஉ

அதனிஹர்சவனாதிதுஞ்சித்திப்பதவையினாலே யஞ்ஞானதி
நீங்கிடு, மிதனிஹுண்மைஞானம்வருமிதற்கென்றும் பாதி
கமில்லாததிஹுந், திதமதாய்க்கெட்டவஞ்ஞானமீளவே
சேருங்காரணமில்லாததிஹுட, மதமதாமிதில் யாதொரு
கேழிலுவாசனைமனநாசங்களோவென்றால். கூங

திடமதாயப்பியாசஞ்செய்யாதிஹற்றிகமுபோக முதவுகன்
மத்தினு, டடமதாயென்றும்வாதிப்பதாயுமே யனிலஞ்சே
ருந்தலமுறுதீபம்பா,விடாதாகநிவிர்த்திப்பதாதாலா லிப்
போதும்வித்துவச்சன்னியாசிக்கு, மடமின்னான மொன்
றேயுறும்வாசனைமனங்கெடன்முயல்வாஹுறத்தக்கதே. கூச

வாசனையென்பதேததின்ருபத்தைவழுத்தும்வாசிட்டந்திட்
பாவனையாலே, யாசதாய்முன்பின்னோர்விசாரங்களுமன்றி
யுண்டாங்குரோதாதிக்கேதுவா,மாசதாஞ்சமஸ்காரமவ்வா
சனைமலினஞ்சுத்தமிரண்டுவிதிமிதி,லேசிலான்மாவைங்கோ
சமிரண்டுக்குமிருக்கும்பேதமறைக்குமஞ்ஞானத்தால். சுரு

வருபிராந்தி பரம்பரையாகவே வருங்கனமாமுருவையுடை
யதாய், மருவுறுமகங்காரத்தொடுங்கூடிமாறிமாறிச்சனன
ங்கொடுப்பதாய்த், திருவிலாதுறும்வாசனைமலினமாய்ச்செ
ப்புமற்றால்வருமகங்காரத்தை,யொருவில்லைதகனவகங்கா
ரமென்றோதுகின்றதியாதெனிற்சொல்லுவாம். சுசு

இச்செவ்வென்றனாலைடைந்ததிப்போ திதையடைவேனிரு
ப்பதிங்கீதென்றுந், துச்சமாகவிச்சத்துருவென்றனற்றொ
லைக்கப்பட்டான்சிலசத்துருக்களை, யச்சமன்றிச்செயிக்கப்
போகின்றேனான்யாருக்குமெசமானனான்போகிரா, நெச்ச
மில்சித்தனான்பெலவான்கு யென்னொடார் சரியானான்
பாக்கியன். ... சுஎ

தானம்யாகஞ் செயப்போறேனானென்றுஞ்சாற்றலாதியவி
வேகமூலமாய்த், தினகங்கரத்தான்முடப்பட்டுமேசித்தப்பி
ரமையுடைத்தானபேர்களா, யீனஞ்ஞானவலையிலகப்பட்டி
ங்கிஷ்டபோகவிடயத்தமுந்துவோர், மேன்மையானொளர
வந்தன்னிலேவீழ்வொன்றுபகவானிசைத்தனர். சுஅ

அருச்சுனுவெருகோரவடிவராயரனிடத்தினவனடியார்தனி
ன், மருட்சியோடுதுலேசியஞ்சியாய்மலினவாசனையோடுறு
துட்டனா, வெருட்சியாகியவாசரயோனியில்வீழ்த்துலோநா
மவற்றையடைந்தவர், தெருட்சிசன்மசன்மங்களினுமின்றி
த்திகழுநம்மையுநம்பத்தர்தம்மையும். ... கக

சரணமாகவடையாதுமேன்மேலுஞ் சார்வர்தீயகதியெனச்
சொன்னதால், விரணமின்றிமுழுட்சுக்களாகினோர்வெருச
னனபரம்பரைக்கேதுவாய், மரணஞ்சேரநாகத்தழுத்திடும
லினவாசனையெவ்வழியாலுந், திரணமாய்த்தாரப்போ
க்கினல்வாசனேசேர்ந்துகிருதார்த்தனாகவேவேண்டிடும். எய

சுத்தவாசனையாதெனிற்பிரபத்தைச்சொட்சமாயறிந்தோனி
டமுள்ளதாய், சித்தமாகவறுத்தவிறையுமேதீனுக்கன்றி மு
ளைக்குதவாமைபோல், வர்த்தமானத்துடலஞ்சீவிக்கவுமறு
சனனங்கொடுக்காததாகவு, மத்தமாமகங்காரமுருதைநல்
வாசனையென்றுவாசிட்டஞ்சொல்லுமே. எக

உன்னமுன்சொன்மலினவாகனையெங்கு னுலகஞ்சாத்திரந்
தேகமெனமுன்றும், பன்னுநாமெப்படியிருந்தானிந்தைபகர்
ந்திடாதுதுதிப்பார்களவ்வன, மன்னுவோமெனுமானமுல
கத்தின்வாசனையதடைதற்கரியதாற், நன்னுமீதுமலினமதா
மிவைதோன்றுகாரணமேதெனிற்சொல்லுவாம். எஉ

இந்தமாலோகத்தெல்லாக்குணங்களுமெய்தினொவொன்
தவான்மீள்க்கு, வந்தமாமிட்சுவாகுகுலத்தினிலமரும் ராமநீ

கேட்டகுணமுளோன், பந்தமாகவேநாரதர்மெத்தவும் பக
ர்ந்தனரந்தராகவன்றன்னையு, மெந்தநல்லுலகத்திற்குந்தா
யெனவிருக்குங்கற்புடைசானகிமாதையும். எந

பார்த்துவாக்கினுற் சொல்லக்கூடாதாயும். பகருங்கரதினாற்
கேட்கப்படாதாயு, மார்த்திடுமபவாதத்தைச்சீவர்களறைத
லான்மற்றைப்பேர்கட்கபவாதஞ், சேர்த்திடற்கதகேட்கவு
ம்வேண்டுமோதென்றேசத்திலிருக்கின்றபேர்களை, யார்த்தி
டுமவடதேசத்துறீவோர்களுவர்குலகோத்திரந்தேவதையா
தியில். ... எச

சொல்லபிமானத்தானிந்தித்துத்தங்களைத்துதியாகச்சொல்
கிருரவர்களையிவர்களு,மொல்லையுடனின்றதைசொல்லியேதன்
களையுயர்வாகச்சொல்கிருரவ்வணமேயவர்,மல்லலிலாதவச
னமீதவசத்தமாயிந்தப்பாடையென் றபிமானத்தாற்சொல்
வர், வல்லவிவைலோகவாசனைக்கேயுவமானமிவைகெடதந்
திரமேதெனில். ... எரு

சகலசனங்களுஞ்சந்தோஷிக்ஞும்படிதான்செயுபாயமதொ
ன்றிலையாமவர்,புகல்வர்மனதுக்குப்போனபடியதாய்ப்பொ
ருந்துநமககென்னவேவ்விதமாகிலும்,விகலமிலாநன்மையே
செய்யவெண்ணும்விவேகமேயுலகவாசனைகெடச்செய்யுமெ
ன்,றுகளிலாமோட்சநாலுனாத்ததிற்கருத்தாகத்துநிந்நதை
யிரண்டிலுஞ்சமபுத்தியுத்தியாம். ... எக

கேறு.

சாத்திரவாசனையாவதென்னிற்கருமசாத்திரபாடத்தம்

தினருத்தம்பார்ப்பதினு, நேத்தியாயனுட்டிக்கவேண்டுமெனு
மானகிகழ்முன்றாமதிற்பாடவபிமானமதனி, லேத்துதாரண
ம்பரத்துவாசர்வெகுவேத மெலாமுன்றுபுருசாயுள் வரைக்
குமேயோகி, யாத்தனிந்திர னுலேமறுபடியும்வேதவத்தியய
னஞ்செய்யமுயற்சியதுசெய்தார். எ எ

மொழிபரத்துவாசருக்குவேதாத்தியயனமுழுவதுமேகிடை
யாதாலவ்வபிமானத்தை; வழியிலாமலினவாசனையெனவே
யிந்த்ரன்மறுத்தவனாமேலானபுருடார் த்ரமடைய; வெழில்
சுருணப்பிரமோபா சனையுபதேசித்தா னொன்றுதயித்தியப்பி
ராமணத்திற்சொற்றிதிதுங்; கழிவிலவ்வண்ணம்வெகுசாத்தி
ரார்த்தத்தையறிந்திடவேவேண்டுமெனுமபிமானமதுவும். (

பரமபுருடார்த்தமுறச்சாதனமாகாதபடியினான் மலினவாச
னைபென்றுகவுசிய; வுரமானகீதைசொல்லியிருக்குததேதெ
ன்றாலொருரிஷியானவர்வெகுசாத்திரபாரத்தோடே; வர
மானபரமசிவன்றனைவணங்கீழுன்னேவரும்போதச்சன்ன
தியிற்பின்னுமொருரிஷிதான்; நரமுறுபாரஞ்சுமக்குங்கர்த்
தபம்போனன்றாய்ச்சாத்திரபாரஞ் சுமக்கின்றீரொன்று தய
வால். ... — எக

பரிகாசம்பண்ணினாரதைக்கேட்டம்முனிநூற் பாரமெலாம்
லவணசமுத்திரத்தெறிந்தாரப்போ, தரிதான கிருபையினு
ன்மகாதேவரவனாயாத்துமவித்தையிற்செலுத்தினானைச்
சொல்கிறது, பெரிதானவான்மவித்தை தானு மகமுகமா

ய்ப்பிறங்கலொடுகுருகிருபைசிவகிருபையிலார்க்குத், தெரி
வானீவதசாத்திரமதனாற்றாநேதெளிவாகவுண்டாகா தவ்
வணநாரதரும். அய

அறுபதுநால்வித்தையினுஞ் சமர்த்தராயிருந்து மான்மவித்
தையிலையதனாற்றான்பொடுகூடினராய், மறுவில்சனற்குமா
ரையுஞ்சரணமாயடைந்துவாருமையாகுருவேநீரான்மவி
ததையடைந்தே, யுறுசோகந்தாண்டினவொன்றுபெரியோ
ர்களுரைத்திடக்கேட்டேனெனக்கு மறுபத்துநான்கு? விற்
லுறுவித்தைகள்வந்தபோதினாநான்மந்த்ரவித்தொழியவாற்
றுமவித்தல்லாதபடியால். அக

துக்கமதேயாடைகின்றேன்ககலேசமில்லைச் சொலுமென்னை
யவற்றினின்றங்கரையேற்றுமென்ன? மிக்கவேபிரார்த்தித்
தார்சனற்குமரர்தானுமேலானசுத்தசித்தமுடையநாரதர்க்
குச்;சொக்கமாமான்மவித்தையுபதேசித்தவரைச்சோகவலை
நின்றகரையேற்றினொன்று! தக்கசாந்தோக்கியத்திற்சொ
ல்கின்றதவணஞ்சாற்றுகின்றதுசுருதிமிருதிகளுமிதனால்

இப்பொழுதுயாவர்களும்பரமசிவபத்தியெய்தினராய்ச்சற்
குருவைச் சரணமாயடைந்து; தப்பிலாதவரிடத்தில்காக்
யோபதேசந்தான்பெற்றுமனனநிதித் தியாசனங்கள்செய்
திங்? கொப்பிலாநிருவிகற்பசாட்சாத்காரத்தையுற்றுமேசீவ
ன்முத்திச்சுகத்தையனுபவித்து; வெப்பமுறு சகலசமுசார
துக்கம்போக்கவேண்டுமெயல்லாமற்றான்றானேதாலும். அங

௧௮ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்,

வேதசாத்திரஞ்சிலதுவாக்குமட்டாய்ப் பார்த்தே மேலான
மோட்சசுகந்துக்கநிவிர்த்தியுமே, தீதிலாதடைந்திடவே கூ
டாதென்றிங்ஙன் நிகழும்வேதாந்தபின்ன சாத்திரவாசனை
யாற், கேதுசமுசாரதுககம்போய்மோட்ச சுகமுங் கிடைக்
காதுவாக்குமாத்திரவேந்தாந்தத்தாற், போதுபினாயோசன
மதில்லையெனவிஷ்ணு புராணத்திற்சொல்கிறதிங்கதுவெவ்
வாமென்னில். அச

கலியுகந்தான்வரும்போது சகலசனங்களுமே கழறுசிங்ங
வையுபஸ்தவிந்தியத்தாலலையும், பொலிவானவருந்தலிலுஞ்
சம்?பாகசுகத்தும் பொருந்தியாசத்தாளாய்ப் பிரமத்துவத்
தை, மெலிவாகவாக்குமட்டாய்ப்பேசுவதேயன்றிவேதாந்த
ஞ்சொன்னபடியிராக்யமாகி, சலியாதுசாதனங்க ளனுட்
டிக்காரொன்றுசாற்றுதந்தவிஷ்ணுவின்புராணத்திற்றானே.()

சொல்கிறதுசாத்திரார்த்தமனுட்டிக்குமானஞ்சொலுமலின
வாசனையாமெனற்குதாரணமா, யல்லலிலாநிதாகர்க்குரிபுவி
னன்மேன்மேலாத்துமதத்துவத்தையுபதேசித்தபோது, மொ
ல்லையறுகருமானுட்டானத்திநீசிரத்தையொழியவிலைத்தாரு
ரன்கருமமனுட்டிக்க, மல்லலுறுசுத்ததலம் பூவிலடையாதா
ய்வாசிட்டஞ்சொல்கிறதிங்கிரண்டுமுதாரணமாம். அச

இந்தவணஞ்சாத்திரவாசனைபிரமாப்பியாசத்தினில்விரோதி
புதாலேமேன்மேற்சன்மத்தை, யந்தமொடு கொடுப்பதனா

ன்மலினவாசனையாமங்ஙன் முண்டகோபவுபநிடத்திற்சொ
ல்கிறது, சந்தமாய்ப்பகவானுங்கீதையிற்சொல்லுகிறார்சா
ற்றுகெறுவேதுவதாற்சாத்திரவாசனையுஞ், சொந்தமறுமலி
னமேசுவேதகேதுவுந்தான் சொற்பகாலத்திலேயேவேதமெ
லாம்படித்தோம்.

அள

என்றுகெறுவத்தாலே பிதாவின்முன்புவணக்க மின்றியிருந்
தானொனச்சாந்தோக்கியஞ்சொல்கிறது, துன்றுவாலாகிசி
லவுபாசனைகளறிந்து சொல்கெறுவத்தொடுங்கூடிவெகுதே
சங்களிலே, சென்றுவெகுபிராமணனாயவமானம்பண்ணித்
திகழ்வாரணுகியிலேயசாதசத்துருவா, யொன்றுவதாம்பிர
மவித்தைச்செயிக்கச்சென்றுரொன்றுரைத்திடுவகௌசதகியு
பநிடத்திற்றானும்.

அஅ

தேகவாசனையேதென்றிடினமுன்றுமவைதான்தேகநாமென
லோடுகுணந்தேடறோட, மாகமதினீக்கிடலாம் பிரமையதி
ன்மூடரானவர்களுலோகாயுதாளான்மாச்சேர்த்தே, யேக
மாய்த்தேகமேயான்மாவென்பார்க ளென்றுபாஷியக்காறர்
தேகாத்மப்பிரமை, சோகமெனச்சொல்லுகிறார் சுருதியும
ப்படியே சொற்றிடுமுலோகானுபவமுமவ்வாறுளதாம், அக

சரீரத்திற்குணந்தேடலிலவுகிகமென்றுஞ் சாத்திரியமென்
திரண்டுவிதமதில் ரம்மியமா, யுரியராகம்பாட விளக்கெண்
ணையிளகுவோதியநெய்முதற்புசித்ததேகமெதுவறவுந், தரு
புஷ்டிதனையடையவவுடதஞ்சாப்பிடலுஞ் சரீரமழகுறத்த

கூடு சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

யிலம் வஸ்திராபரண, மரியவுடல்வாசிக்கச் சந்தனபுஷ்பா
தியணிவதுயிலவுகிகமானகுணந்தேடல். கூடு

காசியுறுகங்கைமுதனதித்தானஞ்செயலுங் கருதுசாளக்ரா
மமாதிதீர்த்ததை, வாசியுறப்புரோட்சித்தல் சாத்திரியகுண
மாம்வருதேகதோடத்தைப்போக்குவதுமீரண்டா, மேசிலா
வயித்தியனுல்சொல்லவுடதத்தாலெழிலுறவே முகங்கழுவ
ன்முதலிலவுகிகமாந், தேசிகமாமாசமனஞ்சவுசஞ்சாத்திரி
கந் திகழிம்மூவிதமான தேகவாசனையும். கூடு

வேறு.

மலினவாசனையென்பதுரைப்பமேன் மருவுதேகமேயாத்து
மாவென்றுமே, பொலிதலப்பிரமாணமதாலவை புகலெலா
த்துக்கவேதுவதாலவை, மெலிவதான மலினவாசனையென
விளம்புமர்த்தத்திற்பூருவாசாரியாள், கலிதமாகமிகவுமுரை
த்ததாற்கழறவினலேவிரிவுறநாமுமே. கூடு

வேறு.

குணசம்பாதனமுயற்சித்தபோதினுங்குலவிய்வெருபேர்கள்
புணர்தல்கண்டிலமுழுவதுமீராகத்தைப்பொருந்தியேபடிப்
போரு, முணரும்வேதத்தையத்தியானஞ்செய வுணர்த்துவ
ர்கீழ்ச்சொன்ன, கணமதாமெத்தனஞ்செய்துந் தொனியுள
கண்டமதுறக்கானோம். கூடு

தேகபுஷ்டியுநியமமாயுறவிலைத் திகழ்ந்திடும் வாசனையழகு

வேன்முத்திப்பிரகரணம்

௩௧

மாகும்வஸ்திராபாணபுஷ்பாதிக் கே யன்றியிவ்வுடற்கில்லை
மோகமாமதை விண்டுவின்புராணத்தின் மொழிவ திக் கே
தென்னி, லேகுசட்பாவமாய்மலமுத்திர மியைந்தவித்தேக
த்தில.

௧௪

பிரிதிசெய்திடி னவனாகத்தினும் பிரிதிசெய்திட வேண்டும்
பரிவிறன்னுடதேகத்தினுற்றத்தைப்பார்த்துமே வயிராக்கிய
வுருவுருனுக்குவேறையென்னேதுவை யோதுவதென்ச்சொ
ல்லுந், தருவசாத்திரகுணசம்பாதனத்தைமேற் சாத்திரந்ந
ண்டிக்கும்.

௧௫

பிரபலசாத்திரம்யாதென்னின்வாதமும் பித்தசிலேட்டுமமு
ன்றுந், தாமறுபிதோதமாந் தேகாத்மபுத்தியுந் தந்தைதாய்த
ன்னுடைகுழந்தை, திரமுறுமித்திராதியின்மமதையுஞ் சிலை
முதன்மூர்த்திகளிடத்தின், மருவியசிவன்விண்டா தியதெய்
வமாய்மகிழ்வுறுபுத்திகடானும்.

௧௬

செல்லுகங்கையாதியசலமட்டிலே தீர்த்தப்புத்தியுமுடையவ
னைப், புல்லுதத்துவவித்தெனுழ்பெரியவாள் பொருந்திய ச
பைதன்னிற், சொல்வர்கோபுரவேசரியென்னவே சொல்லி
டும்பாகவத, மல்லலற்றிடுதேகமாதியந்தமுமலினமாயுறலா
கும்.

௧௭

ஆற்றுமாவத்தியந்தநிர்மலமதா லாகத்துக்கெவனவு செள
சந், தேற்றமாகவேசெய்யினுஞ்சுசியுருச்சித்ததாமான்மாவு
ஞ், சாற்றுநித்தியசுத்தராலவருக்குச் செளசமேயிலையென்

௫௨ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

னும், போற்றுஞ்சுதசம்மிதைசொலுமிரண்டுமே புகழ்பிரபஸ
சாஸத்ரம்.

கஅ

உடலதுமலினமாய்மயித்திரசாயயிலுணாக்கிறதே தென்
னிற், ரொடர்வதாஞ்சருமாதியாய்ச்சுக்கிலசோணிதசிலேட்
டுமமோடிங், கடர்கண்ணீரினாலுழலாய் மலமுத்திராதியா
ய்வாதாதி, படருதுர்க்கந்தமாக நிர்ச்சாரமாய்ப் பதியுமித்
தேகத்தில.

கக

விஷையபோகங்களாலென்ன சுகமென்று மேவுமித்தேகந்
தான், வசையுறுநாரிபுருடர்சையோகமருவியே வரலாலுந்
தசையுறநீர் வருதுவாரத்தின்வழியாற் றந்திடுவதனாலு, ந
சையுறுமத்திதசைகளாற்செய்துநவையுறுமலநீரும்.

கா

பித்தமச்சைமேத சுகபம்வசைகளாற் பிறங்குபொக்கிசம்
போலச், சத்தமற்றவைநிறைந்ததாய்ச்சைதன்ய சூனிய ம
தனாலு, மெத்துறம்பிணிக்கிங்கிருப்பிடமாகி வெகுவிததுக்
கஸ்தானமதா, மொத்துறுநரகமாயிதுபோலொன்றிவ் வுல
கதிலிலையென்றுங்.

கக

நவத்துவாரத்தின்வழியினுனிரந்தர நவைமலம் வரலாலும்
விவத்தையாய்க்கணக்கிலாமயிர்வழிசதா வேர்வைநீர்வரலா
லு, முவத்தலாயெலாச்சௌசங்கடன்னையுமொருவருஞ்செ
யமாட்டார், நிவத்தலாயிங்ஙன்வாகியசௌசமேநேரலையத
னாலே.

கஅ

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

௫௩

ஆந்தரசவுசமோகனவிலங்கிடைத்திடாதாமெனவுரைக்கின்
றார், மாந்திடவுடதமாதியாலுரோகமு மரித்துப்பின் னழக்
கடிவரலாற், போந்தடிவகிகமாமுடற்றோடம்போக்கல்கூ
டாதவைகீழ்ச்சொல், சாந்தியாமளவைவசனத்தாற் சாத்திரி
யத்தாலுமேநீக்கமுங்கூடா.

ராசு

இதனினாற்றெகவாசனைமலினமில்வண்ணம்வாசிட்டமுரைக்
கு, மதுவுமேயிராமாதாய்பிதாக்களினுலாகியதேசநாமென்
று, கதுவியபுத்தி மித்தியானான மாதலாற்கழறுபந்தமதா,
மதமுறுபுத்திராகேதுவதால்வருமதையெவ்விதத்தாலும். (]

தள்ளிடவேண்டுமங்ஙனந்தள்ளிற் சகலமுங்கெடுமதாலெனி
னும், விள்ளிடு மதற்குப் பின்னடையாமல் வெகுதயிரியத்
தொடுங்கெடுப்பா, யுள்ளுமெவ்விதவாபத்துவந்தாலுமேயோ
க்கியன் சுவானமாமிசத்தை, யள்ளியேபுசிக்கா னீசகன்னி
கையையடைவனோவடைந்திடானதுபோல்.

ராசு

எவ்விதமானவாபத்துவரினு மில்வுடனானும்புத்தி, கவ்
வுசொற்பனத்துநினைக்கொணுதென்றுகழறினாங்ஙனமதனா
ல், வவ்வுறமுலகசாத்திரதேக வாசனைமூன்றுமஞ்ஞானி, ந
வ்வெனவேண்டினும்விவிதிசாதுறவின் னானத்தின்விரோதி
யதாலும்.

ராசு

வித்துவத்துறவோன்சீவன்முத்திக்குவிரோதியதானதினாலு
ம், பத்தியவிவேகிதள்ளத்தக்கதுதான் பகரங்ஙனஞ்சுதசங்கி

சு சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

தையின், மெத்தியகறுவமிடம்பம்வாசனைதான் மேவியநர
கேதுவதாய், யொத்துறு மசுவாசனைமலின மென்பதாய்
ரைத்திடுமதனால்.

ராள

முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாயநான்குக்குத் திருவிருத்தம் உரநச

ஐந்தாவது வாசனாச்செயமுரைக்கு

மத்தியாயம்.

நாலுவாசனையுமெவ்விதத்தாலு நசித்திடச்செய்யவேவேண்
டு, மாலவ்வாசனையைச்சயஞ்செயல்போலமனதையுஞ் செ
யித்திடவேண்டு, மேலுறுமனதுசாலயமனிததமெழுதபொ
ன்னரக்கதுபோல, வேலுறுமனேகபரிணாமமடைய வியலு
றும்வஸ்துவேமனமாம்.

க

சட்சுவால்விளக்குங்கடபடம்போலச் சாட்சியால் விளங்கு
காமாதி, மெச்சிடும்விருத்திக்ஞபாதானமாக மேவிடுமனது
கண்செவிகள், பட்சமாய்ருபஞ்சத்தமதிரண்டும் பயின்மன
ம்பொருந்திடிலறியு, மிச்சையான்மனதிலாதபோதறியா தி
வையன்னுவயவெதிரோகம்.

உ

மருவியவிடயம்யாவையுமறியமனமதேகாரணமென்று(யின்
பொருவிலாப்பிரகதாரண்யசுருதிபுகலுதுமனனத்தைச்செய்

நிருவுறுமனதாய்ச்சிந்தனைசெய்யிற்சித்தமாய்ச்செப்பிடுமது
வுந், தருவதாஞானம்பிரவிர்த்திமோகஞ்சார்ந்தனுபவிக்குமு
க்குணமாம்.

இப்படிமுன்புகுணாதீதன்றன்மையிசைத்தபோதிசைத்தனம
ங்ஙன், செப்பிடுஞ்சாங்கயசாஸ்திரம்பகவத்கீதையுஞ் சித்த
முக்குணமென், றொப்பறவுகாக்குமதனதுகுணங்களேரதிய
சமுத்திரத்தலைபோற், றுப்புறவரும்போதொருகுணமேலாந்
தோன்றிடாதடங்குமற்றிரண்டும். ...

அதிற்றமோருணமேற்கொண்டிடும்போதி லசுரசம்பத்துக்க
ளுண்டே, முதுரசோருணமேற்கொளிலுலகாதி மூன்றுவாச
னைகளுமுண்டாம், வதியுறுசத்வகுணமுமேற்கொள்ளின் வ
ருந்தெய்வசம்பத்தாமிங்ஙன், மத்செயின் முக்குணற் மகம
தாயுநினுமனத்திற்குச்சொரூபஞ்சத்துவமே, ...

நவிறமம்ரச்சகாயமானதினூன் ஞானிக்குத்தியானத்தாலிர
ண்டுந், தவிர்வதாம்படிக்குச்செயிற்சத்வகுணமே சார்ந்திடு
மனத்திற்குவழிவென், ரவிரும்பாசிட்டமங்ஙனமறைவதந்த
ச்சத்துவமுஞ்சஞ்சலமுந், துவிதமாய்பரிணாமமுமன்றியே
காக்கிரத்தொடுஞ்சுட்சுமமடைந்தே. ...

ஆற்றுமதெரிசனஞ்செய்யயோக்கியமாமவ்வண்ணங்கடவல்
லிகூறு, மேற்றமாம்வாயுப்பொருந்துதீபத்தா லிரத்தினப்ப
ரிட்சைகூடாதோ, மாற்றறுங்கடப்பாடையினுற்பட்டெவ்வி

௧௬ சீவன்முத்திப்பிரகாணம்.

ரமிகழயிடப்படாதோ, தோற்றவைபோலத்தூலசஞ்சலமா
ய்த்துலங்கியபுத்தியினுலே. ... எ

அதிகஞ்சுட்குமராயசஞ்சலரான் வாற்றுமதெரிசனங்கூடாத்
திதியிங்ஙனுள்ளவிர்தச்சத்துவமேதியானமில்ஞ்ஞர்களிடத்தி
ற்புதிதமம்ரசுகசேர்ந்ததொய்தப்ரபஞ்சஞ் சிந்திப்பதாற்சித்
தந், துதியிலம்மனந் தமோகுணமடைந்து தூலமா மெனச்
சொனார்வசிட்டர். ... அ

எப்படியென்னிலனாத்துமதேகத்தாத்துமபுத்தியெய்திட
லப்படித்தேகமட்டிவெளிப்போதுமாசத்தமனைவிபுத்திராதி ௦
செப்பிடுசமுசாரத்தினுலகந்நைசெறிந்திதுநமதெனுமமதை
துப்பதாற்ரூபமாகியவாநிசுரந்தலேவயிற்றினேவிதனல். க

சொல்லுறுகுடும்பிற்றுக்கமதொழிந்துசுகமுண்டாமெனும்பு
த்தியாலு, மெல்லையிலவற்றினிதுவாகுமாகாதென்றெனுஞ்சி
ந்நையினுலு, மல்லுறுகுழந்தைசினேகனாற் றனத்தான்மனை
வியாபரணம்ரத்தினத்தாற், புல்லுறுமனதுரமித்துச்சத்தா
திபொருந்தலாற்றூலமாமென்றார். ... ட

இவ்விதங்கெடுக்கத்தக்கதுவாகவெழுமனம்வாசனையவையி
னவ்விதமுடையவுருவத்தைச்சொன்னோமவைகளினுசத்தை
ச்சொல்வோஞ், செவ்வுவாசனாச்சயத்தைவாசிட்டஞ்செப்பு
தேதென்னில்வாசனையை, வவ்வுதல்பந்தமதின்சயமோட்கு
மாமதாலிராமநீர்முன்னே. — யக

சீவன்முத்தப்பிரகரணம்.

௩௭

மானசவாசனைதனைவிட்டுப்பின்பு மறுத்திடும்விடயவாசனையை, யானபின்மைத்திரியாதியைப்பழகுமவையொடும் விவகரஞ்செய்யி, னூனமின்மனத்தின் மயித்திரியாதி யுடையவனெனுமபிமானத், தீனமதின்றிச்சகலவாசையும்போய்ச்சின்மாத்ரவாசனைபழகும்.

ய௨

திடமுறிற்சவ்விகற்பமாமந்தச்சின்மாத்ரவாசனைவிட்டு ௦ மடமறுநிருவிகற்பசின்மாத்ரமாயுறுஞ்சமாதிதையடைந்து படருமெம்முயல்வாற்கீழ்ச்சொலுமனதன்பரப்பெலாம் விட்டிரோவந்த, விடரறுமுயல்வும்விடுமெனவசிட்டரிசைத்தனர்சங்கிரகமதாய.

ய௩

அதனைநாமிங்கேவிரிவுறச்சொல்வோமஃதெங்ஙன் சத்தாதி விடய,மிதனையிச்சிக்கும்போதுறுவாசனையேதவையமனதின் வாசனையாளு, சதமுறவிடயம்புசிக்குங்காலுண்டாஞ்சமஸ்காரம்விடயவாசனையா, மதமுறுமுடல்சாத்திரவுலகசுவாசனையவையின்வேறன்று.

ய௪

நாலுமீவ்விரண்டுவாசனையாகநவின்றனமிதைமுந்திவிடுக ௦ வேலும்வாசனைக்கு வடிவமில்லாதால்விடலெங்ஙன்வடிவது விருந்தா, லோலிடும்வாருகோலினுற்செத்தை யொழித்தல் போலொழிக்கலாமிலதான், மாலவைகூடாபுசிப்புநித்திரையும்வடிவமதிலாதிருந்தாலும்.

ய௫

போசனமொழித்திங்குபவாசநித்தா போக்கியேநனவதுசி

தல்பேரல், வாசனைவடிவமிலாதிருந்தாலு மாற்றலாமச்சங்
கைகூடா, யேசுரோர்தினம் பட்டிணையுமாயிராத்திரிக் கெழு
கின்றித்திணைதவிர்க்க, மாசறுபூசைசெய்திடரியமமருவிடி
ற்போக்கலாமிரண்டும்.

யக

இவ்வணமிங்கும்பிரசைமந்திரத்தா லெட்சணை மூன்றையும்
விட்டுத், தவ்வலிச்சாவதானமாயுறலைத்தடி கொண்டுவினக்கி
னதார்சொல், வவ்வமந்திரத்ததிகாரமில்லாதோர்வருமவர்
பாஷையினுலே, கவ்வமுவாசையொழித்தனனெனச்சங்க
ற்பஞ்செய்திருக்கலாஞ்சுகமாய்.

யௌ

அவடத்திற்கறிப ருப்பமுதொடுபடுக் கையாதிசன்னதியில
கென்னி, விவடத்தும்வனிகைச்சிற்றாதிசன்னதியிலாமற்று
னிருந்திடவேண்டு, மவடத்திற்பசி முதலுருச்சிவபூசையா
தியான்மனம்வசப்படலா, மிவடத்துமயித்திரியாதியாற் சி
த்தமெழாமலேவசப்படுத்திடலாம்.

யஅ

உகாமயித்ராதிபாதெனிற்பதஞ்சலியோதினூர்குத்திரத் தெ
ங்ஙன், வகாயறுசுகியாம் பிராணிகளிடத்தின் மயித்திரிபா
விப்போன்றனக்கு, நிகாயறுராகநீங்கியேசித்த நிருமலமா
மெங்ஙனிராகர், தகாயிற்றானனுபவித்திடுஞ்சுகம்போற் சா
ர்சுகஞ்சுகலமும்விரும்பல்.

யக

ஒகியராகமிகபரசுகத்தையுதவிடுஞ்சாதனமல்லத், தீதுறு ம
னதைமலினமாய்ச்செய்யுந் திகழுமெப்போதுமப்புருடன்,

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

ருக்

சாதியாநின்றசகலரின்ககமுந் தன்சுகமெனுமபித்திரியைப்
போதிடிலப்போதவர்ககந்தமதாய்ப் பொருந்தலா லிராகம
தொழியும்.

உய

நவிவிதற்குவமையாதென்றனக்கிராச்சியுமிலாதுதன் குழ
ந்தை, தவிர்தலிலடையுமிராச்சியந்தனதாய்ச்சார்ந்ததின்சு
கந்தனதாம்போற், புவியதிலிராகம்போய்ச்சரர்க்காலம் பு
னிதமாய்ந்திச்சலமுறல்போற், துவிதமதறுவோ னுடையசி
த்தமுந்தான்ரோன்றிடுகிருமலமாக.

உக

சொன்னவவ்வணமேதானனுபவிக்குந் துக்கமதனுசரித்திங்
வன், மன்னிடுதுக்க மெலாநமக்கென்றும் வருகவேண்டா
மெனுநினைவே, யுன்னிடுதுவேடந் துக்கவேதாஞ்சத் துருசற்
பசோரவியாக்ராகி, துன்னியம்வரைக்குத் துவேடநீங்காது
துக்கவேதுக்களாமியாவும்.

உஉ

சகலசத்துருவுஞ்சங்கரிப்பதற்குச்சத்தியுமிராததனாலே, யி
கலுறுதுவேடமென்றுமப்புருடனிதயத்தைதகித்திடு மதனா
லகலுறுதுக்கம் பிரிதிசூலமதா¹லதையுநாம்பேண்டிடாதது¹
போ, னிகமுறுமெவர்க்குந் துக்கம்வேண்டா மென்னினைத்த
லேகருணையாமதனை.

உங

துக்கியாமுயிர்களிடத்திற்பாவிக்கின்றோன்றியவிரோதிகளி
டத்திற், புக்கியதுவேடபோயவன் சித்தம்புலமுற நிருமல
மாகுந், தக்கதாமிருதியுரைக்குதேதென்னிற்றன்னுயிர்தனக்

சும

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

கிட்டம்போல, மிக்கசெந்துகளுந்தனதுயிரிடத்தின்மேவிடு
மிட்டமதாலே. உச

வேறு.

தன்னுயிர்போற் பிறவுயிர்க்கும் பெரியோர்கடையசெய்வா
ரென்றுசாற்று, மன்னதையயாதென்னிற் சகலவுயிர்களுஞ்
சுகியாயமரவேண்டு, மின்னலொருவருக்கும்வரத்தேவையி
லைப்புண்ணியமேயியற்றயாரும், பன்னுமொருவரும்பாவஞ்
செயவேண்டாமெனவிங்ஙன்பகர்வார்மேலோர். உரு

வேறு.

தன்புறுமுயிரிற்கருணைசெய்பவர்க்குத்துவேடம்போய்மன
நிருமலமா, முன்புபோன்மேலும்புண்ணியோரிடத்தின் மு
திதையும்பாவிகளிடத்தி, லின்புபேட்சையையும்பாவிப்போ
ன்றனக்கிங் கின்னல்போய்ச்சித்தநிர்மலமா, மன்புறுமஃ
தேதென்றிடினுலகிலாகியசீவர்கடானும். உக

புண்ணியபலமாஞ் சுகத்தைழிச்சிப்பார் புண்ணியஞ்செய்தி
டக்கானோ, நண்ணுமப்படியேபாவத்தின்பலமாய்நவிறுக்க
மதைவெறுக்கின்ற, ரெண்ணதற்கேதுவானபாவத்தை யிய
ற்றுவார்முயற்சிகளோடே, யண்ணதனாலேமாணத்தின்வித
னமடைவனென்றுரைத்ததுசுருதி. உள

எப்பொழுதிவன்புன் யோரிடமுதிதை யிசைவனோ வப்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

சூ.கீ

பொழுதந்தச், செப்பிடும்புண்யவாசனையாலேசெய்வனப்பு
ண்ணி பந்தனையு, மப்படிப்பாலரிடத்திலுபேட்சை யனுட்டி,
க்கிற்பாவத்தினின்றுந், தப்புவனதனாற்புண்ணியஞ்செயாது
சாதித்தோம்பாவத்தையென்றும்.

உ.அ

மரணகாலத்தினடைந்திடான்விதனம் வருமதாற்சித்தநிர்ம
லமாம், பரணமாமைத்திரியுளனுக்குராகம்பாறன்மாத்திரம்
பலமன்று, கிரணமாம்பிறர்குணந்தன்னிற்பொருமை கிளர்
குணமுறவவர்தேரீட, மிரணமாய்விளக்கஞ் செய்வதீரிசை
யாமிவைகளின்விர்த்தியும்பலமாம்.

உ.க

பெறலெங்ஙனெப்போமைத்திரிவசத்தாற்பிறர்சுகந்தன்சுக
மாமோ, மறுவிறன்குணத்திற்பொருமையாதிவருமதோ வ
ராதிங்ஙன்பின்னு, முறுசிலதோடநிவிர்த்தியாமதனை யுத்தி
யாற்பார்த்தநிநதிடுகச், செறிதுக்கி யிடத்திற் கருணைசெய்
வோர்க்குத்திவேசமதெப்படிப்போமோ.

உ.ய

அன்னவென்விரோதிதுன்புறச்சுகநாமடைந்தனமெனக்கெ
வர்சரியா, மென்பதோடசன் பீபாகிரான்பெஷ்வா னெழுச
கிபாக்கியன்சித்தன், வன்பதாயிந்தக்கெறுவாதிதேவமுத்
துதிங்கதுகருணையினும், மென்பதாய்நீங்குஞ்சுகிதுக்கிபுண்
யன்றிசழ்பாவிநால்வர்களிடத்தும்:

உ.க

மயித்திரிக்ருணைமுதியையோடுபேட்சை வருமவைபாவிப்ப
தாலே, தெயித்திராகத் துவேடபுண்ணியங்கள் செய்யா

மைபாவத்தைச் செய்தல, செயித்திடுமிதனால் வருஞ்சித்தம
லம்போய்ச் சித்தநிர்மலமதாமதனால், வயித்திடிந்நான்கு
ம்பழகிடல்வேண்டும் வருபுண்ணியோர்களினிடத்தில். ௩௨

முதிதைசெய்வோர்க்குப் புண்ணியமதனின் முயல்வதுபல
மெனச்சொல்லி, னெதிரறுதியானிக்கங்ஙனங்கூடாதேனெ
னின்மலினமதாலே, சதிரறுசநத்ரவாசனைக்குள்ளாய் சாற்
றலான்முன்புபுண்ணியத்தைத, திதியுறமுன்னுக்குப் பின்வி
ரோதமதாய்த்தெரியுதென்றிடி லையயில்லை. ௩௩

மறுபிறப்புதவுங்காமியகரும் மலினமென்றுலாத்தன முன்
னே, பெறுமிங்ஙனநியானப்பழக்கத்தால்வரலாற்பிறங்கிய
சித்தத்தின்மலத்தைத், தெறுவதாய்த்திரும்பிச்செனனமது
தவாத்திகமுநிட்காமபுண்ணியத்தை, யறுமுதிதைக்குப் பல
மதாய்ச்சொன்னோமொருவினோதமுமிலையதனால். ௩௪

இவ்வொழுங்காகத்தியானமதலருமெய்திடும் புண்ணியரிட
த்திற், செவ்வியமுதிதைபாவித்துப்புண்யஞ் செய்திடமுயற்
சிப்பொன்ற, னவ்வியதாகச்செய்யட்டுமதனா னம்மதென்
கெடுதொன்றும்போகாப், பவ்வியமயித்திரியாற்சித்தவிமல
ம்பண்ணுவோர்தியானிகளாவார். ௩௫

வருமயித்திராதிபழகிடச்சொல்லிவாசிட்டங்கூறிடுததனாற்,
தருபயமிலாமை யாதிகடெய்வ சம்பத்துமானம்மம் பாதி,
யொருவுதன்னுனசாதனமெனவு முறைத்திடு சீவன்முத்தா

தி, மருவிலக்கணத்திற்சொன்னதன்மங்கள்வருசுபவாசனை
யதனால்.

௩௬

மலினவாசனைபோக்க வவ்வாசனைமருவியேபழகிடவேண்டு
மெலிவுறுதளவிற்குத்தவாசனையு மேவிடவொருவனாலாமோ
பொலிவுறுமதனாற் போக்கிடச் சகல மலினவாசனைகளும்
பொருந்தான, பலினமாமெல்லாச்சுத்தவாசனையும்பழகலா
ற்பலவென்றுமியே.

௩௭

ஒருவனாவைத்திய நூல்சொனமருந்தையொருமிக்கப்புகித்
திடக்கடாத், தருமவைபுகித்த போதிலும் போக்கச் சகல
நோவடைந்திடாஒருவ, னுரையென்றனதுமனதைமுன்
சோதித்தோதியமலினவாசனைகண், மருவெலவ்வளவோ வ
வளவுசுத்தவாசனைபழகிடவேண்டும்.

௩௮

புத்திரதாரவருத்தவேடணையிற் பொருந்தினு னத்தக்கம்
போக்கச், சித்தியாஞ்சன்னியாசஞ் செய்திடல்போற் நிக
ழ்வித்ததைனங்குலமதங்க, ளொத்தலாதியதா மலின வாச
னைகன்றவனத்துக்கம்போக்கி, வித்தகமானவிரோதியாயி
ருக்கும்விவேகத்தைப்பழகிடவேண்டும்.

௩௯

உரைத்தவவ்விவேகஞ்சனகமாராச னுதினொஹ்நனமென்
னி, னிரைத்தவுத்தமவுலகினிப்போவாழ்வோர்நிகழ்சிலபோ
திற்கீழ்விருவர், புரைத்திடுமனதேயப்படியிருக்கப்புகலிந்த

ராச்சியாதிகளிற், கரைத்திடுசொற்பமகிமைபிலுனக்குக்கரு
திடிவென்னநம்பிக்கை. சய

முன்வெகுமகிமையுடையிராசாக்கண் மொழியவர் தனமுத
லெங்கே, யுன்மகாகுலத்திலுத்தமாசாரத் தோடுறும்பெரிய
ர்களெங்கே, மன்னொருவருமின்னினக்குமாத்நிரந்தான் வ
ருகுலாதியிலென்னவறுதி, யென்வெகு கோடி பிரமர்போய்
விட்டாரிவர்பிரவஞ்சமெத்தனையோ. சக

உற்றிடந்தெரியாதொழிந்தநீயெங்ங னுறுதியாய்ச்சீவித்தே
யிருப்பாய், மற்றிதுமன்றியிப்பவும்பெரியோர்வரும்விழிதி
றத்தன்முடுதலே, சொற்றிடுசகம்வந்தொடுங்கினதாகத் து
லங்குவரவர்முன்பிங்கெனைப்போ, லொற்றுமையுடையோ
ர்பெளசென்னவென்றிங்குரைத்தனர்சனகமாவிராசன். சஉ

சாதனநான் கதன்னியின்ஞானஞ்சார்ந்திடாதாலிந்தவிவேக
மோதிடுதவஞானத்தின்முன்னே யுறவேண்டுமிங்கேயோ
வென்றா, லேதமில்பிரமஞானத்தையடைந்தோர்க் கெழுதி
ன்றசீவன்முத்திக்காய்க், கோதறுவாசஞ்ச்சயமுதலாக் கூ
றிடவாரம்பித்திங்கே. சங

அகாலத்திலிக்கூத்தேன்வந்ததென்றாலங்ஙன மல்லவேனெ
ன்றாற், நகாதலமுந்திச்சாதனம்பெற்றோன்சார்வன்பினஞா
னமென்றோதல், விகாரமில்சனகர்பூர்வபுண்ணியத்தால் வி
ண்பலன்பொலகாரணத்தி, னிதூதமில்சித்தாள்வசனங் கே

ட்டதனானிகழான்மஞானத்தைப்பெற்றார்.

சச

பின்மனோநாசமதற்கின்றவிவேகம்பேசினூரிதுயுத்தந் தானே
சென்மமின்ஞானமடைந்தபின்விவேகஞ்செய்திடு போதிலு
மவர்க்குப், பன்மையாமலினவாசனையிலதாற்பழகவேன் சு
த்தவாசனையை, நன்மையாமவர்க்கில்லயாக்ஞவர்க்காதிரவில்
பகீரதன்முதலோர்க்கு.

சரு

அகலுறுமலினவாசனையுறலாலவர்க்கந்தவிவேகம்வேண்டிடு
ந்தான், குகமுளயாக்ஞவர்க்கர்க்குமுத்தரக் கோளராம் வா
திகடமக்கும், புகலுதுவித்யாமதமதுண்டெனவேபோதவா
ரண்யமாஞ்சுருதி, யிகலவார்வெல்லயாக்ஞவர்க்கருமேயேற்
படலான்மதமுறல்போல்.

சசு

துதியுளபிரமவித்துக்கண்முன்னெசொன்னத்தாலலங்கரஞ்
செய்த, கெதியுளவாயிரம்பசுக்களைநிறுத்தக் கிருகித்தத்தா
னும்பின்சபையிற், நிதியுளபிரமநிட்டர்கள்பொருட்டுத் திக
முநாம்மஸ்கரஞ்செய்வோ, மிதியுள நமக்குப் பசுக்களிலே
தானிச்சைசெயன்றுரைத்தனர்நிகையாய்.

சள

தனத்திலாசையும்பின்னுண்டுமேயெனச் சபையுறு பெரியரி
லொருவ, ரனகமாநமக்குக்கிடைப்பதாம்பசுவை யபகரித்
தாரொனக்கோப; மனதுடன்பிரமவிடயமாய்க்கேள்வி வழு
த்தவைக்குத்தராஞ்சொல்லிப், பினமுறுசங்கைசுருதியைக்க
டநதுபேசியசாகல்யன்றன்னை.

சஅ

குரோதத்தாற்சபித்துக்கொன்றனரிங்ஙன்கொலைசெய்தயா
க்ஞவர்க்கர்க்குத், திரோதமின்மோட்சமிலையெனக்கூடாதே
னெனிற்பிரமஞானிக்கு, நிரோதமாமாதாபிதாசிசு வதையா
னிகழ்சொன்னமதையபகரிப்பால், விரோதமாஞ்சகலபாவக
ன்மத்தான்மேவொருபலனிலையென்றே. சக

ஒதுறுங்கவுசத வுபநிடமங்ங னுரைக்குது சேஷாரிதன்னிற்
தீதறுமிலக்க மசுவமேதங்க டிகழ்பிர்மகத்திகள் செயினுங்
கோதறப்பிரம மறிந்தவற்கிலதாய்க் கூறுதுபுண்ணிய பாவ
மீதுறச்சொலியென்யாக்கஞவர்க்காதிமேவுவர்மலினவாசனை
யை. நடு

பகிரதன் பிரமசொருபத்தை யறிந்து பாலனஞ் செய்திடும்
பொழுது, வகிர்தலாமலினவாசனைகளினுன்மனவி சிராந்தி
வாராதால், விகிர்தமாஞ்சகலவுலகொழிந்துள்ளம் விசிராந்
தியடைந்தனனென்று, சுகிர்தவாசிட்டஞ் சொல்கின்ற வத
னாற்சொல்பிறர்தோடத்தைப்போல. நுக

தன்னுடைமலினவாசனையேரர்ந்துதள்ளிடவுபாயமற்பசிக்க
ப், பன்னுமப்படியேமிருதியேதென்னிற்பகர்புத்திமான் பிற
ர்தோட, முன்னுசாக்கிரதைபோ லத்தன்னுடைய தோடம
தோர்குவனெவன்றான், மன்னிடுசமுசாரந்தனைவிட்டுமருவி
டான்மோட்சமுன்றோதும். நுஉ

பேசுடுமுன்னேவித்தியாமதத்தைப்பேதிக்கவுபாயமேதென்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

௬௭

னிற், நேசமெவ்விடத்துநம்மையாராலுஞ்செயிப்பவரிருப்ப
ர்களதனாற், கூசிடத்தோல்விவருமெனவிவேகங்குறித்தறன்
வித்தியாமதத்தை, யாசிலாதகற்ற வுபாயமாமிதற்கிங் கள
வையேதென்றிடிற்சொல்வாம்.

௬௮

வித்தையின்மதத்தாற்சுவேதகேதுவும்பிரவாகனன் விளங்கி
யசபையின், மெத்துறவிருந்தா னிராசன் பஞ்சாக்கினி வித்
தையிற்பரிச்சித்தானந்தச், சத்தையாம்விததை யிவனுக்குத்
தெரியாததனினுற்பதிற்சொலாதிருந்தா, னத்தினு லவனுல்
வெகுவவமானமடைந் துதன்பிதாவிடம்வந்தே.

௬௯

இராசனாற்சபையில்வந்தவமானம்யாவையுமுரைத்தனன் ம
தமில், பராவியவுத்தாலகருமவ்விராசன்பதியடைந்தந்தவித்
தையினைத், தராபதியாற்பெற்றாரந்த மதத்தைச் சாரந்தவா
லாகியென்பவனும், புராணகாசியிலேயசாதசத்துருவாம்பூ
பதியுடன்வழக்கியற்றி.

௭௦

அபசெயப்பட்டுநீங்கியக்கறுவ மவரிடம்பெற்றமனன்ஞானம்
விபமுறுமுத்தரக்கோளராதியரை வியாக்குவர்க்கருஞ்செய
ஞ்செய்தார், சபலமாஞ்சுருதிசொல்லுதிவ்வண்ணந் தனைக்
குறித்தொருவனம்மதத்தாற், றபமிலாநிந்தை யவமானஞ்
செயுங்காற்சாற்றதானமக்கென்னைகெடுதல்.

௭௧

ஒன்றுமில்லென்னும் விவேகத்தைப்பழக வோதினர்பெரிய
வாளெங்ங, னன்றுறுதியானஞ்செய்பவன் பிறரானவிற்திடு

நிந்தையாதிகளைப், பொன்றலிலலங்காரமதெனப் பார்ப்பா
ன்புகலவன்மனதுவிட்சேப, மன்றவாயாடி யானவாதிகளர்
ன்மருவச்செய்திடலெங்ஙனென்றார். ௬௭

நிந்தையைசெயிக்கவுபாயமதென்று னிந்தித்து நம்மையா
ரோனுஞ், சிந்தைசந்தோடமடைவோலதன் றித்திகழ்நமச்செ
ன்னைவேண்டிடுதல், விந்தையாமுலகினன்மைவேண்டினர்க
ள்விரும்பித்தானீட்டியபொருளை, முந்தையாமுயிர்க டிருத்
தியின்பொருட்டாமுகமகமிசமலர்நதளிப்பார். ௬௮

அப்படியொன்றுமன்றியினம்மையவர்கணிந்தித்த மாத்நிர
த்தா, லொப்பிலாத்திருத்தி யுறுவதாலிதைவிட் டுறுநன்மை
யென்னைவேண்டிடுத, லெப்பவுந்துக்கமுறுமிந்தவுலகத் தெ
வர்நம்மைநிந்தித்துச்சுகத்தைத், அப்புறவடையிற் கண்டுங்
காணுமற்றோன்றினபுகிந்தைசெயட்டும். ௬௯

சொல்வதெனென்றுற்றுன்புறுமுலகிற் றுபமுற றுல்லபமன்
றோ, பல்விதநம்மைநிந்தித்துச்சுகத்தைப் பாரடைவதுநன்
மையென்றே, யல்லலாவிவேகம்பழகலேநிந்தை யாவதைச்
சுகிப்பதாய்த்தி, யொல்லிலாதிங்ஙனவமானஞ்சுகிக்கவுபா
யத்தையுத்தியாலறிக. ௭௦

நிகமுறுமிருகியிவ்வண்ணஞ்சொல்லு தேனென்னிற்றியானி
யும்பெரியோர், நிகழ்மரியாதைதாண்டிடாதஞ்ஞானிகடனை
க்கண்டிடும்பொழுதே, யிகழ்வமானம்பண்ணவு மவர்தானி

சைந்திடுதியானவிக் கினத்தைத், துகளுறச்செயாம னடந்தி
டும்படிக்குச்சொல்கின்றதவையுநீயறிவாய். சு ௧

தனமதினாசைநீங்குதற்குபாய மேதெனிற் றனமதீட்டுதலும்
பினுமதையிரட்சிப்பதனிலுமதனைப்பெருகிடச்செய்வதுந்
தூக்கஞ், சொனவதைச்சிலவுசெய்யினுந்திருட்ர் கொண்டுபோ
யினுந்துக்கமதனால், வினவதாற்சுகமதிலையெனநன்றாய்விசா
ரித்தலதைவிடுமுபாயம். சு ௨

குலவியசீவரிடம்திற்ஞேன்றுங் கோபத்தையொழிப்பதற்கு
பாய, நிலவியமனமே யுனக்கபகார நிகழ்த்திவனிடத்தினிற்
கோப, மிலகுதல்சுபாவமாயிழற்கோபத்திடத்திலேன் கோ
பமதுறலை, யலமுறுகோபமபகாரியோவென்று லபகாரிதா
னெங்ஙன். சு ௩

தருமமோடருத்தங்காமமோட்சமதாஞ்சதூர்விதபுருடார் த்
தந்தனையும், வருசினங்கெடுத்துப்புருடனைநாகின் மறியத்த
ள்ளிடுகிறதன்றோ, வருமையிலிதைப்போல்வேறபகாரியாரி
தைவிசாரித்துக்கோபத், துருவிடங்கோபமுறிலதாறசாந்தி
யுறுமதாற்புருடார்த்தங்கிடும். சு ௪

வளர்சினம்வசவாதியபலன்வரையில்வருமெனின்றகமார்த்த
ங்சீர்த்தி, யெளிதிலா விவையைக்கெடுத்திடும் பெலமாயிலை
யெனிற்பலன்வரைவராம, லுளமதிலுண்டா யிருந்திடிதை
னையுறநன்றாய்த் தகித்திடுமதனா, ளளமிகபரத்தில் விரோதி
யாற்பெரியோரடைந்திடாரொனும்விவேகத்தை. சு ௫

பழகலேபரணாக்குறித்துறுகோபம் பாறிடவுபாயமாந் தன்
னை, யழலுறப்பார்கள்கோபிக்கும்பொழுதிங்கதாரணமாவி
ந்தவுயிர்கள், பழியுறக்கோபம்பண்ணுறொன்று பகரவுங்க
டிடாதெதனாற், குழகுறுமோட்சமுருதிந்தக்குடும்பங்குறுகி
டல்குற்றமாதலினால்.

கக

நம்மிடங்குற்றமிலையெனநினைத்தருனாமெந்தவிதமெனும் வி
வேகம், வெம்மையாய்மனதிற்பார்கோபமதனால் விட்சேப
ம்வராதுறயுத்தி, செம்மையாமின்ன மெர்ருயுத்தி கோபஞ்
செய்கின்றசனங்களேயுங்க, எம்மையாங்கோப மதற்குமே
தண்டமளிக்கிறேனெனென்றாற்சொல்வேன்.

கௌ

உம்முடைசினமென்கோபநன்றாகவொருமிக்கத் தெரிவிப்ப
ததனால், விம்முறுவயிராகாதியையெனக்குமேவச்செய்தும்
மனஞ்சுடலா, லம்மைவேண்டிவதிதைவடவுண்டோ வழியு
ன்றன்கோபத்துக்கனந்தஞ், செம்மையாந்மஸ்காரஞ் செய்
வேனெனத்திகழ்கின்றவிவேகமேயாகும்.

கஅ

மாதர்களிடம்வருநசையொழித்திடற்கு வரும்விவேகத்தை
வாசிட்ட, மாதரவாகவுணாக்குதேதென்ற லஸ்திமாமிசநா
ம்பதனாற், நீதறக்கட்டிச்சருமத்தான்மறைத்துத்திகழ்ந்திடு
ம்பதுமைபோலிருக்கு, மேதமா மாதரவயவமதனி லெதுத
னைச்சுந்தாமெனலாம்.

கக

காசுறுமனமேமாதர்கள்விழியைக்கண்டுநீமயங்கியகண்ணை

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

எக

த், தேசுறுநெய்தருமரையிதழ்போற்றிகழ்வதாய் மீனதைப்
போல, நேசுறுசெவிமட்டுறுவிழியதனா னிகமுநாயகி நமை
யொருக்கா, லாசறுகடாட்சம்பண்ணித்தன்னியனாயாக்குவ
ளோவெனவெண்ணி.

எய

மயங்கிச்சாவானேனவ்விழிதன்னின்மாமிசமிரத்தங் + ண்ணீ
ரும், வியங்கிடும்பூளைநாற்றமாதிகளேவெறுறவிசாரித்துப்பா
ர்க்கி, னுயங்குமுன்மனதுக் கேற்கரம்மியமாயுறுமெனின்ம
யங்கல்யுத்தமதாநீ, தியங்கவப்படியார்தொன்றிலா திருத்தச்
சேயுநீமயங்கியேன்கெடுராய்.

எக

மகளிர்களுடையதனங்களைக்கண்டுமயங்கியேசுவர்ணகும்ப
ங்க, டிகமுசெவ்விளநீர்போலவுமுருண்டுதிரண்டுமே யுன்னி
தமாக, நிகழ்வதையின்னொருதரம்பார்ப்போமா வென்றுநி
ன்றிட்டியாற்பார்த்துப், புகமுறுமுலையாளிந்தநாயகி நமை
ப்புணர்வளோவொருதரமாலும்.

எஉ

நாமொருதரமாலிங்கனம்பண்ணி நவிலிவள்சம்போக சுகத்
தை, தாமடைதற்குச்சுகிர்தஞ்செய்திருப்போமாவெனத்தய
ங்கினறதனத்தி, லாமதாமாமிசாதையமுன்போ லாயந்திழி
லிரம்மியமானா, லேமமாயந்தவிடயத்திற்செல்வ தெதார்த்த
ந்தானங்நனமிலதரல்.

எஊ

வெறுமனேகெட்டுப்போவதென்றனத்தான்மேருவின்சிகரத்
தினவிளங்கு, மறுவிலகெங்காசலமாமெனமுத்து மாலைகள்

விளங்கிடுந்தனமே, யுறுசிலநாளின்மயானத்திற்குக் குவிது
க்கிலுற்றுருண்டைச்சோறதுபோற், சிறுருமலிகளாற்பட்டி
க்கப்படலாற்றிகழ்தன்முதலவையவத்தில். எச

ஆசைவைப்பதுதரனாகத்துக்கேதுவன்றியில்வேறிலைப் பின்
னு, மேசுறுபாரியுளனுக்குப்போகத் திச்சைகளுண்டவளில
தே, ஸாகுறுபோகத்தாசைகள்போகு மாதலான் மாதொன்
றைவிட்டாற், நேசுறச்சகத்திலுளவெலாநீங்கிச்சேருவன்பி
ரமவானந்தம். எரு

என்றிதுமுதலாய் வெகுவிதமாக வியம்பிடும் வாசிட்டமதனி
லொன்றியநாரியிச்சையையொழித்தற் குபாயமாம் புத்திர
னிடத்திற், றுன்றியவாசைதொலைத்திட வுபாயஞ் சொல்லு
துபிரமவானந்த, நன்றுறுபிரகரணத்தினிலெங்கு னவிலெனி
வைவதனையுரைப்பாம். எசு

வேறு.

புத்திரன்வருமுன மவையிலையென்றும்புத்திரனுதவதற்குபா
யமேதென்று, மத்தினுற்றுன்பமதடைவார்பின்கருப்பமாபிடி
னவைதானடிவிலேநழுவி, வத்துருதெங்கே கரையுமோ வெ
ன்றுமருவிடிற்பிரசவமாம்பொழுதப்போ, துய்த்திடு துன்ப
மளவிலைபிற்பாலோதுநோயதனாகிரகத்தாற்றுன்பம். எள

குமரஞ்ஞயிடினோமுரண்டினுலையலார் குழந்தையின்சண்டை
யாற்றுக்க, மமருபநயனம்பண்ணிடின வித்தையற்பசிககாத

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

எந்

தாற்றுக்கந், தமமறவரிலின்மையினான் மணஞ்செய் சத்தியி
லாவிடிற்றுக்கந், சுமமுறயெவனம் வரிற் பிரதார கமனஞ்
செய்திடுதலாற்றுக்கம். எங்

வீட்டினிஞன்குமுந் தைகள் பிறந்துவெகுவித குடும்பியாயி
டிலோ, லுட்டியாமன்னவஸ்திராதிகடானுருமையாற்கஷ்ட
த்தையடைவ, ரீட்டிடுஞ்செல்வாதிகளெல்லாமொத்தா லிறந்
திடுங்குமுந் தையாற்றுன்பம், வேட்டிடலாதிமரணமீருகமே
விடுங்குமுந் தையாற்றுன்பம். என

விற்பனனித்தைவிரும்பிடானென்றும்விவேகமே யதைவிட
வுபாயம், பொற்புறுவித்தைமதந்தனவாசைபொருசின மக
ளீர்களுமுந் தை, யற்பவாசைகளாமலினவாசனையெயழித்
திடவுபாயமதறைந்தோஞ், சொற்பமாமற்றை மலின வாச
னைகடொலைத்திடச்சுருதியுத்திகளால். அய

விரைவுறப்பார்த்துப்பழகிடலந்தவிவேகமாஞ்சுத்த வாசனை
யா? லுரையுறுமலினவாசனையெல்லாமொழித்திடச்சீவன்மு
த்தியதாங்; கலாயறுமோட்சங்கிடைத்திடுமென்று கழறுது
வாசிட்டமெங்நன்; புரையறுமிராமா மலினவாசனையைப்
போக்கிடமுயற்சியைச்செய்யும். அக

அப்பொழுதாதிவியாதிகணீங்குமதனிஞற்புருட வெத்தனத்
தா; லெப்படிப்பட்டவிக்கினநடுவிலிசையினும்பின்னடையா
ம்; லொப்பறுதயிரியத்தோடும்வாசனையெயழித்துமே நி

ருவிகற்பமதாய்ச்; செப்பிடுசமாதுயடைந்திழன்வரு மச்சீவ
ன்முத்தியதெனவுரைத்தார்.

௮௨

ஐந்தாவது வாசனாச்சயமுரைத்தவத்தியாய
முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாய மைந்துக்குத் திருவிருத்தம் ஈககூ

ஆறாவது இந்திரிய நிக்கிரக முரைத்த
அத்தியாயம்.

சொல்லியமுயற்சிகீழ்ச்சொனவிடயதோடமாம்விவேகமத
ன்றோ, வல்லிலர்விவேகஞ்செய்யினுமேலாயமர்கின் றவிந்தி
யத்தொழிலாற், துல்லியமாகக்கெடுமெனப்பகவான்சொல்
வினார்கீதையிலதனான், மல்லுறுவிவேகம்பழகிடல்வியர்த்த
மாமெனிலதுசரியானால்.

க

இசைவுறுவிவேக மிரட்சிக்கும்பொருட்டா லிந்தியநிரோத
மும்வேண்டு, மியையுறுகீதையிவ்வணஞ்சொன்னமிருதியுங்
கூறுதேதென்றாற், பசையறுசன்னியாசியும்பிச்சை பண்ணு
ம்போதன்னமாதிகடா, னசையுறுமிரசமாயிலையென்னநாவி
னாலெண்ணிடானென்றும்.

௨

பார்களுக்கிதமாய்மிருதுவாய்ச்சமேபகருவோனாவற்றுமில
ளும், வரமுறுசிறுபெண்ணெவ்வனமடவார் வயோதியமா

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

௭௫

தையுங்காணி, ஓர்முறுசமமாய்விகாரமதுருதோனுபஸ்தவி
ந்தியமுற்றுமுறானும், விரவியபிச்சைமலசலநீக்கல்வேண்டி
டிற்சொற்பசஞ்சாரம்.

௩

யாத்திரையாதிபண்ணிடி.லொருயோசனைக்குமேற் சென்றி
டாதவனே, யேத்திடுபாத மிருந்துமில்லாதோ னிருந்திழற்
சென்றிழன்விழிதான். பூத்திடுநான்குநகத்தடியளவு பொ
ருந்துமேற்செலாதடக்கிடுவோ, னேத்திரமிருந்துமிலாததா
மிருந்தவுருவத்தைநேர்ந்திடாவதனால்.

௪

இதமொடுசூக்க மாய்மனஞ்செவிக்கிங் கிரதமாய்த் துக்கம
தொழிக்கும், பதமுறுசனங்கள்வசனத்தைக்கேட்டுப் பகர்
ந்தவைகேட்டிடாதவன்போற், நிதம்பெறவிருப்போன் செ
வியுற்றுமிலனஞ்செப்பலேனிரம்பவுநாநா, விதமுறுவிடய
மெதிரிருந்தாலுமேவதையனுபவிப்பதற்கும்.

௫

யோக்கியமானசகலவிந்தியங்களோடுற்றுந்துங்கினன்போ
லப், போக்கியமோரிந்தியத்துக்குமிலதாய்ப்பொருந்திடவே
ண்டுமாதனாயு, நோக்கிழல்பேசலாதிகூடாமுன் னோக்கின
மாதர்களுடைய, வாக்கையைக்கூடநினைத்திடக்கூடா தவ
ர்கதைசொல்லவுங்கூடா.

௬

சித்திரத்தெழுதுமாதரைக்கூடத்தெரிதலாகாதெனமிருநி
மெத்தவேசொல்லுதாதலாலுனகின்மேவொருவாரபோசன
மு, நித்தியமௌனமிரவுணலுபவாசாதிடநிகழ்விரதத்தை

தத்தியகருமிநியமமாய்நடுவி னழுவிடாதவைகனையுறல்போ
ல். எ

இந்தியநிரோதமாம்வி ரதத்தையெய்துஞானியாஞ்சன்னியா
சி, தந்திரமாகவிடாதனுட்டித்தாற்சாரலாம்விவேகத்தையி
யவன், புந்தியிலென்றுஞ்சிரத்தையாய்நெடுங்காற்புகல்விட
யங்கனையோர்த,லிந்தியநிரோதத்தான்மயித்திரியாமிகலதா
ன்மலினவாசனைபோம். அ

கதியுறுசுவாசம் விட்டுள்ளேவாங்கல் கண்முடித் திறத்தல்
போற்பின்பு, மதியுறுமுயற்சியன்றியிலுண்டாமயித்திரியா
திவாசனையாற், மதியுறுமுலோகத்தொழிலவைசெயினுந்தி
கழிதின்சுற்றங்களுக்குணவகள், வதியுறவொன்றுநினையாது
சுமுத்திமனோராகுழியவிகாரமும்போக்கி. க

ஞானவாசனையைப் பழகிடல்வேண்டு நவிலவை சர்வாதிட்
டான, மானதோர்சித்தாம்பிரத்தியகபின்ன மாய்வருபிரம
கற்பிதமா, யானவாகியவாந்தரசுகத்தும்மெய்யிக்கியவத்தி
யாசமதனும், நீனமாமவிசாரத்திலேசித்துஞ்செடமுமாய்த்
திகழுதேதென்னில். ட

கடபடகுதுலந்தோன்றுதென்கிறதேகருதவைக்கனுபவமிங்
வன், மடமுறுதிசையிலவைசித்துஞ்செடமாய் மருவினும்வி
சாரித்துப்பார்க்கிற், றொடர்பிலாச்சகமுமதிட்டானசித்தா
ற்றொற்றுவதாலவைசடந்தா, னடாதாலதிட்டானமதாருஞ்

சித்தேயாரோபசகத்துக்குச்சொருபம்.

யக

அவ்வணஞ்சுருதியுத்தியால்விசாரித்தறிந்துபின் கற்பிதமான வெவ்வமாஞ்சகத்தைச்சர்வாதிட்டானவியலுறுபிரமமாய்நினைத்து, நவ்வசண்டேக ரசப்பிரமநாமே நாமந்தப்பிரமமே யென்று, செவ்வுபாவனைதான் பண்ணலே சின்மாத்திரமுறு வாசனையிங்ஙன்.

யஉ

கெதமுறுமாபலிளக்கிராசானைக்கெட்கு ரிங்ஞமுக்கரலுந் திதமுறுவஸ்தேததற்களவெங்ஙன்ஜெகத்துக்கு நிச்வடிவெங்ங, னிதமுறுநீரார்நாநுரிச்சகங்களியாவருமாரிதைச்சுருக்கிப். பதமுறத்தெரியும்படிசொலுமென்றுபகர்ந்தமாபலக் கவர்கொல்வார்.

யந

என்றுமிங்ஞளதுசித்தந்தச்சித்தே யேகமா மிரசத்தா லதற் குத், துன்றிமௌவிலெங்ஞம்பூணமாய்த்துன்றிடுஞ் சடசகத்துக்கு, நன்றுறுசித்தேநிச்சுருபநீயுநானுஞ்சித்தியாவருஞ் சித்தே, யொன்றுறுமிதுவேசுகலவேதாந்தத்துறுதியாமருத் தமென்றுரைத்தார்.

யச

ஆரோபசகலசகத்துமபவடியேயதிட்டானப்பிரமமே யொழியச், சீராகவேறில்லெனவேதமிருதிதிகழ்ஞதசங்கிதைபுராண, நேராகச்சொல்லுதாதலாற் கனவினிகழ் சகநமைவிடவில்லைபோல், லேரானானவிற்காண்கின்றசகத்துமெழிற்சித்தாநமைவிடவில்லை.

யடு

௭௮ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

என்னனுபவமாய்க்தியாற்பார்த்தேயிலங்குசர்வாத்மகமாயு, மன்புறுபுரணமாய்ச்சின்மாத்திரமாயாகியபிரத்தியகபின்ன, தென்புறுபிரமசொரூபத்தைதெயென்றுந்தியானிக்கத்தியானித்தவதனாற், றுன்புறுசடமாஞ்சகமனுமாத்ரந்தோன்றும்சருவஞ்சின்மாத்திரம். டிகு

நாமுஞ்சின்மாத்திரமென்கிறவிருத்திநலமுறுதயிலதானாகன்போ, லேமுறத்தொடர்ந்துவருகிறவரைக்குமிலங்குசின்மாத்ரவாசனையிற். சேமமாய்முயற்சி செய்யவேண்டிமுன்சின்மாத்ரவாசனையதனாற்; வாமயின்மலினவாசனைபோமேமயித்திரியாதுயேன்வேண்டாம். டி௭

உரைத்தல்கூடாதுசுவர்திடமாகவுருவிடின்வீடென்றனிருக்கும்; புரைத்தபேதியினுற்பிரபலமலத்தைப்போக்கியேபுசித்திடாமருந்தி; கரைத்தல்செய்யாதோவுளோகத்தையதுபோற்கழறியமயித்திரியாது; திருத்தபாவனைதான்நிடப்படாவிடிலோசின்மாத்ரவாசனைபெலக்கா. டி௮

மலினவாசனைக ளொழிந்திடாததனான் மயித்திரியாதிகள்வேண்டும்; வலியுறவிய்வாருனபின்பாலும் வருந்திடாதேகாக்கிரமனதாற்; கலியறுசின்மாத்திரத்தைப்பாவிப்பேனெனுங்கர்த்தாகரணத்தாற்செய்யும்; பொலிவுறுதியானமெனுஞ்சின்மாத்திரவாசனையுமேமூட்சதுவிடல்போல். டிகு.

சொபாவமாய்ச்சித்திவருகிறவரைக்குஞ்சொன்னவவ்வாச

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

எக்

னைபழகி, யபாவமாயவ்வாசனையுமேவிட்டிங் கடைந்தவத்தி
யானத்தின்பலத்தா, லுபாயமாய்க்கார்த்தாகரணனுட்டான
மொன்றுமில்சமாதியென்றுரைக்குந், தவாதுறுநிருவிகற்ப
சின்மாத்ரவாசனை தனையுறல்வேண்டும். உய

பரவியதியான சமாதியின்சொருபம் பதஞ்சலி சூத்திரத்து
ரைத்தார், விரவதைமேலேவிஸ்தரித்துரைப்போம் வெகுதி
னஞ் சமாதியைப்பழகித், திரமுறிந்கருத்தா கரணத்தைப்
போக்கச் செய்திடுமுயற்சியும் விடுவா, யாமுறமேன்மேலு
ரைத்திடுமுயற்சியுறுமெனிலனாவத்தாதோடம். உக

வேண்டியதில்லைச்சலந்தெளிவிக்கமேவிடுங்கதகோணுவுமே
காண்டிடுசேரோ டவையுநீங்குதல்போற் கர்த்தருகரணத்
தையொழிக்கப், பூண்டிடுமுயற்சியதனொடுபோகும் போன
பின்மலினவாசனைபோம்; மீண்டுறுசுபவாசனைகளுஞ்சித்தே
யிலங்கிடுமனமுஞ்சாந்தமதாம். உஉ

வசிட்டருமீவ்வாறுரைத்தனொங்ஙன்வாசனையாவதிங்கிரா
மா, விசித்திடுபந்தமனதுக்குமதனை விலக்கிடன்முத்தியாநீ
ரு, நசித்திடாவிவேகத்தாலந்தவாசனைநாசத்தைப்பழகிடும
ப்போ, திசைத்திடுமையுபாதிதமில்லாதிசைந்திடுதத்துன
வறிவால். உஉ

நேரும்வாசனைதான் கெடுமப்போ சித்த நெய்யிலாத் தீபம்
போலடங்குஞ், சாரிடுஞ்சீவன்முத்தியுமதனாற்சாத்திரமனே

ஆய்

சீவன்முத்திப்பிரகாரம்.

சுமோர்ந்திடினும், பாரினிற் பெரியோருடன் வெகு காலம் பழகி ரறியவேண்டியதைத், தேரினுஞ்சித்தசாந்தியைவிட்டுச் சிறந்திடுங்கதியிலையென்றே.

உச

வெகுவாகவிங்ஙன் வாசிட்டமதனில் விளம்பலால் வாசனாச்சயத்தாற், றகுசீவன்முத்திகிடைத்திடல்சித்தஞ்சாற்றினோம் வாசனாச்சயத்தை; மகிழ்வொடுசீவன்முத்திக்குச்சாதனமா மனோநாசத்தைச் சொல்வோ; நிகழும்வாசனைதான்கெடுமெனிலதனானிங்குமேமனமதுமென்றார்.

உரு

ஆராவது இந்திரியநிக்கிரகமுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாய மாறுக்குத் திருவிருத்தம் ஊசக.

ஏழாவது மனோநாசமுரைக்கு மத்தியாயம்.

அதாரியெனுமனோசயமுரிமை யாகவே பழகிட வேண்டும் வதியுறப்பழகுமனோசயந்தானும்வாசனாச்சயந்தனைக்காக்கு மிததனையிந்தியநீரோதாப்பியாசமிரட்சிப்பதாலவைவேண்டா, மதுசொலக்கடா தேனெனின் மனந்தர் னடங்கிழன னுயிற்றுளே.

க

இந்தியநிரோதஞ்சித்திக்கும்வேறேயிதற்காகவனுட்டிக்கவே
ண்டா, முந்திடுமதனான்மனோநாசப்பாசமுறவேண்டுமென
க்கிந்தியநிரோதம்; வந்திடச்செய்யும் வருத்தம்போலுமக்கு
மனோநாசவருத்தமுண்டென்னி, வந்தமின்மனோசெயம்வே
ண்டிடலாலவ் வருத்தமுமிருக்கட்டுமக்கே.

வேறு.

இம்மனோநாசமன்றியிந்தியநிரோதமட்டுஞ்
செம்மையாயனுட்டித்தாலுந்திடப்படாமனோநாசந்தா
னம்மையாய்வேண்டுமிந்தியமடக்கிடலிதுபோலன்று
வெம்மையாய்வாசிட்டத்திலிளம்பினர்சனகரித்தை

சாற்றவைபெரியதானசமுசாரவிருச்சத்துக்கிங்
கேற்றிடுமனதேவோமிதினுருச்சங்கற்பத்தாற்
தோற்றவைநாசஞ்செய்துதொடர்மனங்கெடுப்பேனத்தான்
மாற்றுவனவ்விருச்சமருவிடந்தெரியாமற்போம்.

அவையினுல்விழித்துக்கொண்டேனகோ வாச்சரியமெத்தா
ற், கவையறுமான்மாவைத்தான்களவுசெய்சோரன்றன்னை
யிவனெனவிப்போகண்டேனிவனுக்குமனமென்போஞ்
செவையுறநாசமிப்போசெய்கின்றேனிவனாலன்றோ.

நானிதுவாயுகெட்டேனுனிப்போகால்வேனென்று
நானவ்வாசிட்டத்திலிளவிதுக்கத்தைச்செய்யு

அ.உ

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

மூனமாஞ்சமுசாரத்தையொழித்திடவுபாயந்தானு
மீனமாமனதைநீக்கலிதைவிடவுபாயமில்லை.

க

ஆதலாற்கையைக்கையாலணைத்துமேபல்கைப்பல்லாற்
றீதறக்கிட்டிக்கொண்டுதிடத்தொடுவருத்தம்பாரா
தோதுதன்மனதைமுன்னேயொழித்திடுமனதினாலே
யேதமிறன்னைவெல்லாதிருப்பர்கண்ணானமுற்றோர்.

எ

அவர்களேபுருடொன்றிங்கறையலாமற்றோரொல்லாங்
கவறுளமிருகமென்றேகழறினார்வசிட்டர்மெத்தத்
தவொனுங்கெவுடபாதாசாரியான்மனோசயத்தா
லுவரறுதியானிக்கெல்லாமுறுஞானமுதிப்பதாகும்.

அ

பயமறுந்துக்கநீங்கும்பகர்சாந்தியடைவனென்றார்
வயமுறுசித்தங்கிஷ்ணுமகத்தானசஞ்சலத்தான்
மயலுறுமவைகையநீக்கல்வாயுவைப்பிடிப்பதற்கும்
வியனுறுவருத்தமென்றுவிளம்பினனருச்சுனன்றான்.

க

கிதைசொல்விஷயம்பார்க்கிற்கிளத்திடுமடநிக்ரோக
மீதுபோல்வாசிட்டத்திலிசைத்தனர்வசிட்டரொங்ஙன்
வாதிக்குந்தோட்டியன்றிமதயானைசெயிக்கலாமோ
மேதையிலவைபோனல்லவியாபகயுத்தியின்றி.

உ

ஏகனாயிருந்தமூடனேகாக்ரசித்தத்தோடே
பாகமாய்நித்தம்பண்ணப்படுமடநிக்ரோகத்தாற்.

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

அக.

ஞாகமாய்மனதைநீக்கத்தகாதத்தியாத்மவித்தை
பூகமாஞ்சாதுசங்கமுற்றவாசனைகணீக்கல்.

யக.

பிராணசஞ்சலத்தைநீக்கல்பிறங்குமில்லுமன்றி
விராவியவடத்தாற்சித்தம்வெல்பவர்தீபம்விட்டு
யிராவுறுமிருளைநல்லவிருளிநாற்கெடுப்பதற்கும்
பராவுதாமனானுலொன்றற்பகடினைப்பிணிப்பதற்கும். யஉ.

எத்தனஞ்செய்வோர்புத்தியாமெனவசிட்டர்சொன்னா
ரத்தமாநீக்கோகந்தானடமென்றுங்கிராமமென்று
மொத்ததிற்றசவிந்தியங்களுறுமதன்கோளகத்தை
நித்தமுந்தகைந்தாலப்போநீக்கோகப்படுமதைப்போல். யக.

மனதையுங்கெடுக்கமுடன்மயங்குவனதுகூடாது
சொனதெதான்மனதின்ருனந்துலங்கிருதயமாமற்றைத்
தனதுவாகியதானம்போற்றுகையக்கூடாதினாலே
வினவுறுகிராமமாகவெல்வதுயோக்யமாகும். யச.

ஞானமாதிக்ஞாபாயஞானந்தான்விடயமியாவுந்
தீனமாமித்தையென்றுந்திருக்கானபிரத்யகாத்மா
வீனமில்சொப்பிரகாசொன்றறிவிப்பதாலு
மானமாந்திரிசயத்தின்மருவிடிற்பலனில்லென்றும். யரு.

நலமுளபிரத்யகாத்மாநமக்குமேவிடயமாகத்
திலகமாய்ப்பண்ணிக்கொள்ளறெளிவலவாகுமென்று

அச . சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

மலைவிலாவேகந்தன் னாலறிந்துபின்விறகில்லாத
வொலியுறுகனல்போற்றன் னாலுபசாந்தியடையுமங்ஙன் யுக

சுருகிசொல்கிறதேதென்னிற்குழ்விறகிறந்ததீயு
மருவுந்தன்மூலத்தங்ஙன்மனமுந்தன்விருத்திநீங்கி
லருபமாந்தன்மூலத்திலடங்குமிமெனலரல்யாதோர்
குருவினான்முழுட்சுவிற்குக்கூறினும்பிரமவஸ்தை. யுள

நன்றுகவறியாரத்தைநலமுறவறிந்துமத்தனை
யென்றுமேமறப்போரிந்தவிருவர்க்குமனோநாசத்திற்
றுன்றுறுசாதுசங்கங்காரணமெதனாற்றையோர்
பொன்றலில்சொருபந்தனைப்போதிப்பொந்தப்போதும்.

பகரங்ஙன்மறந்தவஸ்தைநினைக்கவும்பண்ணுவார்க
டகவிதான்மனோநாசத்திற்சாதுக்கள்காரணந்தான்
புகல்வித்தியாமதத்தைதொருந்தினென்பரியோர்தம்மை
யிகலறவனுசரிக்கச்சம்மதமிலையேற்கீழ்ச்சொல். யுக

விடயதோடத்தையோர்ந்துமேவும்வாசனையைநீக்க
லுடையதாமனோநாசத்திற்சூபாயமாம்பிவேகந்தன் னு
லடையவாசனைபோகாதேலப்போதுபிரானாயாம
மிடையுளமனோநாசத்திலுபாயமாமெத்தாலென்னில். உய

வாசனையுயிரி ரண்டுமனத்தினையசைப்பதாலே
யாசறுமிரண்டுநீக்கினடையலாஞ்சித்தசாந்தி

யேசுறுவாசிட்டத்திலிசைக்கின்றததுவேதென்றற்
பாசமிலிராமாகாமமாதிகள்பணையாயுள்ள.

உக

மனமெனும்விருட்சத்துக்குவாசனையுயிரிண்டு
மனகமில்வதையாமந்தவிதைகளாலவ்விருட்சங்
கனமுறநிமிடத்துக்குட்கணக்கறவளர்வதாலே
யினமுறுபீசமானவிரண்டையுநிரோதஞ்செய்தால்.

உஉ

சித்தநீங்கிடுமிரண்டுஞ்சித்தத்தைவிருததிசெய்ய
வொத்தகாரணமாமவ்வாறென்றுக்கொன்றேதுவத்தா
லுத்தியாமிரண்டிலொன்றிங் கொழிந்திடின மற்றென்றும்
போ, மத்தவாசனைகெடுக்கவமுத்தினேமுபாயமுன்னே. ()

பிராணாயாமத்திற்கேதுபிறங்கிதிற்டமுயற்சி
நிராகுலாசான்சொல்யுத்திரியமமாசனம்புசிப்புப்
பராவியவாசிட்டத்திற்பகருமாசனமதற்கு
விராவிலக்கணமுபாயமேவதின்பலனிம்முன்றும்.

உச

பரவினர்சூத்திரத்திற்பதஞ்ச்லிபகவானெங்ங
னூரவுபத்மாசனாகியுற்றுமேகரங்காலாதி
சிரமுமற்மசையாதாகந்திரமுருசனமேமுக்யந்
திரமுறுகுடும்பச்செய்கைதீர்த்தயாத்தினைகளியாகம்.

உரு

ஓமமாதிகளாலுண்டாமுச்சாகமதைக்கெடுத்த
ஓமமாசனசெயத்திலெளவுகிகவுபாயமாகுஞ்

அக சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

சேமவவ்வுச்சாகத்தைச்சிதைக்காதேற்றேகந்தன்னைக்
காமமாய்க்கிளப்பிவிட்டேகடன்மலையோடச்செய்யும். உள

ஆனதாற்றெடுக்கவேண்டுமாயிரம்படங்களாலே
தானமாய்பூமிதன்னைத்தரித்துமேதீரான
ஞானராமாதிசேட்பகவனுமெனுந்நியான
மானவாசனசெயத்தின்மருவுசாத்திரிகயுத்தி. உள

அற்பமிலத்யானத்தாலாசனசெயமுண்டாகு
மெற்பெறுபுண்யமுண்டாயிவ்வுபாயங்களாலே
சிற்பமிலாசனந்தான்சித்திக்கிற்சீதோஷணங்கள்
சொற்பமுஞ்சுகதுக்காதிதொந்தமும்புமானமுன்போல். ()

வேறு.

வாதியாதிருத்தலையாசனசித்திக்குவருபல னவ்வாசனத்து
க்கொத்ததானந்தான், சோதியாய்ச்சனங்களிலாச்சுத்தச
மமாகிச்சுக்கபான்கன்மணலடுத்தநெருப்புசலவாடை, யோ
தியிடுமுதலானவிரோத மொன்றுமின்றி யறுவதாய்மனங்க
ண்ணுக்கொத்தேரம்மியமாய்த், தீதில்குகைமடமாதி யான
தானமதாந்திகமுமிவ்வாறுசனத்தினிய மமதுசொன்னோம்.

வேறு,

பேசனநியமந்தன்னைப்புகன்றிடிற்றுன்புசிக்கு
மேசறுமாகாரத்திலிருபங்குகறியோடன்ன

மாசறுசலமோர்பங்காயருந்தியோர்பங்கைவாயு
வேசறச்சஞ்சரிக்கவிடுவதன்னியமமாகும்.

௩௮

கீதையிற்பகவானிங்ஙன்கிளத்தினரசனத்தைக்
கோதையாற்பெற்றோன்பிராணாயாமத்தாற் கொல்வன்சித்த
மேதைசேர்சுவேதாசுவேதவுபநிடம்விளம்புதெங்ஙன்
பாதைசேர்யோகியானோன்பகர்வித்தியாமதாதி.

௩௯

ஆசரசம்பத்தில்லோனவையுற்றோனிரண்டுபேரிற்
பேசமுந்தினயோகிக்குப்பிரமத்தின்றியானத்தாலே
யேசறுமனோநாசத்தையெய்துவனிதற்கவாந்தர
தேசறுபலமதாகச்சேருவன்பிராணனீக்கம்.

௪௦

இகலறுபிராணாயாமப்பழக்கத்தாலிரண்டாம்யோகி
விகலமில்பிராணநாசமேவுவனதற்கவாந்தர
புகலறுபலமதாகப்பொருந்துவன்மனோநாசத்தைத்
திகழ்பிராணாயாமத்தாற்செப்புதுமனோநாசத்தை.

௪௧

வேறு.

சாற்றும்புத்தியேதென்னிற்சலித்தாற்பிராணன்மனஞ்சலிக்
கு, மாற்றும்பிராணசலனமதே மனதின்சலன மாவதனாற்
றேற்றும்பிராணனிரோதமதாற் சித்தநாசம் வருமன்றிங்
கேற்றும்வாசிட்டந்தனிலேயினமோர்யுத்தியேதென்னில். ()

துட்டக்குதியிரதமதைத்துறையிலிழுக்காதவைமாறு, ப
ட்டுச்செல்லக்கடிவாளம்பற்றிப்பாகனிழுக்கிலப்போ, திட்

அ.அ. சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

உவழி பிற்தேர்செலல்போற்றி கழும்பொறியால்வாசனையர்
ன், மட்டில்லாதநான்குதிக்கு மனந்தானிழுத்தேயலைக்கும
தால். ௩௫

உயிராங்கயிற்றைத்திடமாக வுள்ளுக்கிழுத்துத் தகையின்ம
னஞ், செயிராகாதகைவதுவாய்ச் செப்புமுன்சொல்லுப
நிடதம், பயிலும்பிராணையாமமெங்ஙன் பகருமிடது நாசியி
னால், வெயில்செய்பிராணன் முடிந்தமட்டும்வெளியில்விடுத
ல்லோசகமாம். ௩௬

வலதுமூக்காலபானனையுள்வாங்குவதுபூரகமிரண்டு
மலதுபிராணன்றனைத்தடத்தமாகநிறுத்தல்தும்பகமா
மிலகுமதுவேபூரகப்பினிதையத்தியற்றி னுந்தரத்தி
னிலவுகும்பகமதாகுமிரோசகம்பண்ணினபின்பு. ௩௭

பாகியத்திற்செயப்பட்டாற்பரவும்வெளிக்கும்பகமிங்ங
னாகுமிரோசகாதிகனையற்பசிக்கிலிவளவுகாஸ்
போகியதென்றுதெரிவதற்குப்புதலும்பிரணவாதிகளை
யோகியதனையெத்தனையாவர்த்தியிரோசகம்முஞற்றின். ௩௮

புதலுமவளவாவர்த்திமற்றயிரண்டையும்துறத்தே
திகழ்முன்றையுமோராவர்த்தி செய்யிற்பிராணையாமமொன்
று, மிகலாந்துக்கமயக்காதியெழப்பட்டவர்க ளிம்முன்றும்
விகலமின்றிக்கீழ்ச்சொன்னவிபரமாகச்செயவேண்டும். ௩௯

இவைமுதலானதோடமிலோரிரோசபூரமதைவிட்டு
நவையிறுத்தமாட் நிறு நலமதாங்கும்பகமட்டுஞ்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

அக

செவையாய்ச்செய்யலாமிங்ஙன் நின்க்ரமமதர் யதிகமுற்ச
சுவையாயப்பியாசிக்கிற்றெலையும்பிராணசலன்மதே. சய

அதனாற்சித்தங்கெடுமிந்தவப்பியாசமதுதனையுஞ்
சதுராய்ச்சொல்லுதடையோகசாத்திரத்திலவையிங்கே
துதியாய்விரித்துச்சொலவில்லைத்துகளிற்குருவாற் சகமறக்
குந், திதியாமருந்துபுசித்தன்முதற் நிமும்புத்தி யிதுவெல்
லாம். சக

அடையோகத்திற்பிரசித்தமாகவிருக்குமவையுளர்க்குத்
தடையிலாமன்மனோநாசஞ்சாரமுபாயநான்கவதான்
றொடையாமத்தியான்மவித்தைதுகளிலாதசாதுசங்கம்
விடயவாசனாசமேவுபிராணசயமுனாத்தோம். சஉ

இனிமேற்சித்தநாசத்துக்கேதுவானசமாதிசொலின் 0
புனிதமானவவையைந்துபூமிவடிவாமனமதிலே 0
தனியாமுயல்வான்முப்பூமிதள்ளினிரண்டுஞ்சமாதியவை 0
கனிவாஞ்சவ்விதற்பமொடுநிருவிகற்பசமாதியதாம். சங

தேக்குமிப்பூமிகளதுதான்சித்தமூடம்விடசித்த 0
மாக்குமேகாக்கிரநிருத்தமறைநதார்டோகபாஷியத்தி 0
னோக்குமசுரசம்பத்திலோகதேகசாத்திரத்திற் 0
ருக்குமிவ்வாசனைகளுடன்சார்ந்தமனதுசித்தமதாம். சச

மயக்கஞ்சமுத்தியாலசியமருவுமனதுமூடமதாங் 0
கயக்காவெப்போதேனுமொருகாலந்தியானஞ்செயுமனது 0

கூய்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

தியக்கும்விடசித்தம்மதிவேசித்தமுடமிரண்டுக்கும் 0
வியக்கமானசமாதிபெனவிளம்பல்கூடவிலையாகும். சரு

விடசித்தமதாம்பூமியொடுமேவுமனதுநினைப்போடு 0
மடநுமொருகாற்றியானமடைந்தாலுமதுவிட்சேபமதாற் 0
படருங்கனவிலகப்பட்டபஞ்சபோலநசிப்பதனாற் 0
றடமிலந்தத்தியானமதுஞ்சமாதியதனிற்சேர்ந்ததல. சக

மனமுன்விருத்தியாலெந்தவஸ்தைக்கிறிந்தவ்வஸ்தைத் 0
தினமுமேன்மேல்வரும்விருத்தி தியானஞ்செய்தாலது வுப்
போ, வினவுமேகாக்கிராமங்ஙன்மேவுமனதுலெதார்த்தமதா
ம், பினமில்பிரத்தியுகபின்னபிரமவஸ்தைவிளக்குவதாய். ()

அளவில்கிலேசங்கருமபெந்தமடையநமுவப்பண்ணுவதாய்ச்
சனமின்னிருவிகற்பமதாஞ்சமாதியடையச்சாதனமாந் 0
தளர்வின்மனோநாசந்தருவதாயுந்தயிலதானாகள்போல்
வளரும்பிரமாகாரவிர்த்திவருதல்சவ்விகற்பமதாம். சஅ

மாலாமிந்தச்சமாதியுறின்றினதின்சலனமடங்குவதான் 0
மேலாமனதுமுன்போலவிகாரநாமவுருவடையாச் 0
சாலாநிருவிகாரசச்சிதானந்தமதாம்பிரமத்திற் 0
காலாய்நாளிற்சணஞ்சணமாய்ககருத்துமேகாக்கிரமாகும்.)

சவ்விகற்பசமாதியிலேசாரும்பழக்கமதனாலே [பம்
செவ்வியாகத்தியானிப்போன்றியானந்தியானித்திடு சொரு

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

கூக

வவ்வலின்றியிம்முன்றுமனதுசூக்மரூபமதாய் 0
நவ்வியாகவின்னதெனநவிறற்க்கூடாதாயிருக்கும். ௩௦

பரமானந்தவனுபவத்திற்பாலிற்கலந்தசலம்போல 0
விரவானந்தபரிபூர்ணவிமலபிரத்தியகபின்ன 0
வரமாம்பிரமசொரூபத்தின்மருவிநின்றனிருவிகற்ப 0
திரமாஞ்சமாதியிவ்வண்ணஞ்செப்பும்யோகசூத்திரத்தில். (

பகர்ந்தனர்விஸ்தரித்துப்பதஞ்சலிபகவான்ருனு 0
நிகரிலாச்சுருதியாதிகழ்த்திடுமுடிவ்தென்றே [ஞ
புகரிலாப்பெரியோரென்றும்பொருந்தலின்னிடையேயா
சகலவெத்தனமிதற்கேசார்ந்திடமுழுட்சுவெல்லாம். ௩௧]

மன்னிடுமிந்தநீட்டைமகிமைமும்மூர்த்தியாதி 0
பன்னிடமுடியாதத்தாற்பகரிவைகிட்டவேண்டி 0
யுன்னியெவ்வருத்தப்பட்டுமுஞ்ற்றிடமுழுட்சுவானோர் 0
துன்னுழிச்சொன்னசவ்விகற்பிமாஞ்சமாதிகுழ. ௩௨

வேறு.

இயமநியமாசனமுமியலும்பிராணயாமமொடு 0
பயிலும்பிரத்தியாகாரம்பயிரங்கத்திலேதவையிற் [தும்]
செயலாமியமமிம்மிசைபொய்திருடன்மாதர் போகமொன்
வயமாமெவர்க்குளிடத்தினுமேவாங்கலிலாமையியமமதாம்.

வர்கியாரந்தர்சவுசமதும்வந்ததாலேசந்தோடந் 0
தாடியாகநடந்தமட்டுந்தவசுவேதமோதுவது 0

கூஉ சீவன் முத்திப்பிரகரணம்

மேகமாமீசுரத்யானமியற்றனியமமெனலாகும் ௦
யோகிதனக்காசனம்பிரானாயாமமுன்னேயுனாத்தனமால்)

பொதிகளைந்துமனமோடுபுலமதொழித்தந்தரமுகமாய்ப் ௦
பெறவேதிருப்பிக்கொள்ளுவதுபிரத்யாகார முண்முகமாய்
நெறியாமனதையான்மாவினிற்றுத்துவதுதாரணையந்த ௦
வறிவின்மனதுசசாதிகவிருத்தியடைதறியானமதாம். ௩௬

மேலுமனதின்சசாதிகவிருத்திப்பிரவாகமுதுண்டா ௦
யேலுமப்பியாசத்தாலென்றுமுனாதல்சமாதியதா ௦
மாயையுறுதாரணையானசமாதியுன்றுமனோதருமஞ் ௦
சாலவதனாற்சவ்விகற்பசமாதிக்ஞ்சாதனமாகும், ௩௭

ஏதாகிலுமோர்புண்ணியத்தினெழுச்சியாலேயந்தரங்கத் ௦
தோதாரின்றசாதனமுன்னுதித்தால் வெளிச்சாதனத்தாலே
தீதாயிரம்பவருத்தமுறத்தேவையில்லையவைவேண்மிற் ௦
சாதாரணமாயந்தரங்கசாதனங்களேபோரும், ௩௮

சவ்விகற்பசமாதியுமேசாரும்ங்கியாயிருக்க . [தாங்
வெவ்வுமவை தியானத்தின்பின் னுண்டாமெட்டா மங்கம
கவ்வுசமாதிக்ஞட்டம்திற்கழறலாமோவெனிலெழா ௦
நவ்வியெட்டாமங்கமதாய்நவ்வின்தியானசமாதிகளும். ௩௯

கழறமங்கியாஞ்சவ்விகற்பசமாதியிம்முன்றுக் ௦
கெழுபேதங்களிலையிரம்பவெட்டாமங்கசமாதியதிற் ௦

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

சுரு

தழுவுமங்கியாஞ்சவ்விகற்பசமாதிதனைச்சொல்லாம் (வாம்)
வழுவினைவசொல்லுவதெவ்வாறென்னிலையைவழுத்திடு

சுருதியத்தியயனத்தைச்சொல்வோன்மறந்துமறந்துமதை
மருவிநினைத்தவ்வேதத்தைமறித்துஞ்மறித்துஞ்சொல்லுகிரு

ன், நெருளும்வேதாத்தியானமதுசெய்துமுடிந்தோன்பதரு
மற், கருதுசாவதானமதாய்க்கழறினமறவாதவைசொல்வா
ன்.

...

...

...

...

சுரு

அத்தியயனம்பண்ணிவைக்குமாசான்சாவதானமறப் 0
புத்திமயங்கிவிழுந்துகொண்டுபுகன்றபோதுமறப்பையுரு 0
னெத்தவிம்முவரும்வேதமோதினாலுமனுட்டான 0
மொத்ததாரதன்மியத்தாலுறவர்கொஞ்சப்பேதம்போல். (

பொருந்துஞ்சச்சிதானந்தப்புரணப்பிரமசொருபநாந் 0
திருந்துநாமப்பிரமமெனச்செய்யுமனதின்றருமமதா 0
யிருந்ததியானஞ்சமாதிசவ்விகற்பசமாதியிவைமூன்றும் 0
வருந்தும்பழக்கதாரதன்மியமதனாகொஞ்சப்பேதமதாம்)

பேசுசாதிகவ்விருத்திப்பிரவாகமதாந்தியானமதே 0
பேசிலவச்சின்னஞ்சநதத்தியானமென்னவிரண்டாகு 0
மாசிலாதவகண்டேகரசமாம்பிரமநாம்நாமே 0
யாசில்பிரமமெனுந்தியானமதுவேதோடருஞ்சிலகாலம்.சுச

கடுவில்விட்டுவிட்டுமறைநவிலும்பஞ்சவிடயமெனப் 0
 படுவதானவிசாதிவிர்த்திபடருந்திரும்பத்திரும்பவதை 0
 உடுவிலாதபுருடன்முயல்வாரலேவாராமற்றள்ளித் 0
 திடமாய்ச்சசாதிவிருத்திசம்பாதித்தல்விச்சின்னத்யானம்()

அப்பியாசத்தாலவ்வாறன்றித்தயிலதானாகள்போற் 0
 செப்புமவச்சின்னமதாகத்திகழும்பிரமமாகாரவிர்த்தி (த்
 யோப்பில்சந்தத்தியானமவையுறும்விச்சின்ன தியானத்தை
 தப்பிலாமலற்பசிக்கிற்சந்தத்தயானமதுகூடைக்கும். கூசு

அதையும்பழகப்பழகச்சவ்விகற்பசமாதியதுகூடைக்குந் 0
 ததைசந்தத்தியானஞ்சவ்விகற்பசமாதியிரண்டினையுந் 0
 ததைசர்வானுபவயோகிசோன்னொங்நனஞ்ஞானச் 0
 சிதைவதாங்காரியசகத்துஞ்சிருட்டிக்கிரமமதனுக்கும். கூசு

வேறு

விவரிதக்கிரமமாகப்புத்தியினுன்மேவியகாரியமதனை 0
 நிலமறுமுலவுருபமாய்நினைப்பதாகியபிறவிலாபத்தைத் 0
 தவமுறப்பண்ணிமிஞ்சுதிட்டானசச்சிதானநதமாய்பிரம 0
 நவமினாமென்றுதயிலதானாகள்போனமுவிடாப்பாவனைதி
 யானம். கூசு

தியானஞ்செய்பொழுதங்கிந்தியஞ்சத்தா திகளரியாமலேதி
 யானக், தயாளமாயனுட்டானத்தினுற்பிரமமாகாரமாஞ்சசா
 திகவிருத்தி, வியாதமில்லிகற்பமறுசமாதியதாய்விளம்பினர்

சர்வானுபவரு, நியாயவாசிட்டவுசங்கராசாரியர்களுநிக
ழ்த்தினரங்ஙன். கூக

சொல்வதாற்றியானம் பண்ணுங்கான்மனதிற் றொடர்விருத்
திப்பிரவாக, மெல்பெறவுண்டாயிருந்தபோதினுமெவ்வளவு
கால்வாகியாந்தரத்திற், பல்விடயங்களறிகிறவரைக்கும்பண்
ணிதத்தியானத்தையெப்போ, வல்லிலோர்கரணமோர்விட்
யமுமேயறிந்திடாதம்மனமதனில். எய

வினாவாகப்பிரமாகாரமாய்த் தொடர்ந்தவிருத்தியின்பிரவா
கமட்டுந், தரமாககிடைத்தபோசதுசவ்விகற்பமாஞ்சமாதி
யவ்விருத்திப், பிரவாகமன்றிப்பரிபூரணப்பிரமானந தத்தின்
மூழ்கியேமனது, திரமாகவவ்வாசனையொடுஞ் சூக்மத்திநிருவி
கற்பமாஞ்சமாதி. எக

கீழ்ச்சொனவைந்தாம்பூமியாநிருத்தங்கிளர்நிருவிகற்பமாஞ்
சமாதி, சூழ்பதஞ்சலிதானிதுவைச்சூத்திரத்திற் சொல்லினு
ரஃதெவ்வாறென்னில், வீழிலாச்சமாதிபடையும்போததற்
குவினோதியாமனவிகாரங்க, டாழ்வுறப்புருடமுயற்சியாலட
ங்கிச்சார்ந்தமாம்படிசெய்வதாகும். எஉ

நிரோதவாசனையுமனதிலுண்டாகிநிகழ்கணங் கணத்திலேவ
ளரும், வினோதவ்வாசனையேநிருவிகற்பமதாஞ்சமாதியாய்வி

குகு . சீவன்முத்திப்பிரகாணம்

ளம்பினரவருந், திரோதமாமனதுசர்வதாய்வெளியிற்சென்
றொருகடபரினும், மிரோசமாய்க்காணப் படுகுதோ வங்ஙன்
வையெழில்சமாதியினிருத்தம். எங

மனதுக்கேதாஹுமொருபரினும் வழுத்திடவேண்டுமெயெ
ன்னின், முனமுறுசகத்திற்சமித்துநெய்யவிசு முதலதையக்
கினியிடத்தின், நினமுமோமஞ்செய்பொழுதனன்மேன்மே
ற்றிகழ்ந்தபோதினுஞ்சமித்தாதி, கனமநக்கெகும்போதங்கி
யுங்கணங்கணத்துக்குக்கொஞ்சமாயடங்கும். எசு

சமாதியிஸதுபோனிரோதித்தமனதுசணத்துக்குச்சுணமணு
வணுவா; யமானமில்சாநதிப்பிரவாகநுபமாம்பர்னும்த்தை
யடையுஞ், சமானமின்முன்னுறுசாந்த்வாசனைக்குப்பின்வரு
சாந்திகாரணமா, மெமாலுறுசமாதிவினோதந்தான்முயல்வா
லிறந்திமனோவிகாரங்கள். எடு

உத்தாலருடையசமாதியில்வசிட்ட ருணாத்தனனோதெனிலவ
ரு; மெத்தவோர்விகாரமதுவின்றியெப்போவிகாரமினித்திய
சுத்த, வித்தமாம்பரமபதத்திலேசித்தவிசிராந்தி யுறவெகுமு
யற்சி; பத்தியோடடிககடியிருந்துமேதியானம் பண்ணினா
வருடைமனதும். எசு

மற்கடம்போலச்சலித்துமேசசாநிமருவிடாமற்சிலகால
மற்கமில்வெளிவிடயத்தினிலலைந்தேயதையொழிதற்குமேன்
மனமுந், தற்குறிப்பின்றியாந்தரவிடயத்தமுந்நியேசலிது

மேன்மாறி, நிற்குதலின்றிப்பாசியாந்தரத்தி னிலையிலாப்பட்
சிபோலலைந்தே, எள்

இவ்வணஞ்சிலகான்மூலைக்குமூலையிங்கியேதிரிந்தபின்னொ
ருகாற், செவ்வணக்கன வயுதையம் பால்விரிவாந்தேயசை
நினைந்ததுவொருகால், மைவணமானதமசினைநினைந்தும்வா
னம்போல்வெளியினைநினைந்து, மவ்வணமுதித்தபடிக்குமே
முனதினாகியவிகடூரங்கனெல்லாம். எய

அவர்விவேகத்தாலழித்தனரதன்மேலடைந்தனசமுத்தியை
மனந்தா, னுவாறுவிவேகத்தாலடைநீக்கவொனாறுந்தோன்றா
மலைமனமுந், தவறிமீழுடமடைந்தனவதையுந்தள்ளினாரப்
பொழுதவைகள், கவரிடாமனந்தானருமையாய்வாக்காற்க
முறிடாதோர்நிட்டையடைந்த. எக்

சணமதுபிரமானந்தத்திலகித்த தாகவாசிட்டத்திலுரைத்தா
ர்; குணமுறவிப்போதிருக்குமுமுட்சங்குறியவிரோதங்கள்
வரினு; நணுமதாற்பயந்துதயிரியமின்றிநடுவிலேதியானத்தை
விடாம, லெணமுறுபுருடமுயற்சியாற்றிரும்பத் திரும்பவுந்
தியானத்தையியற்ற. அய

அதனிலெவ்விதமும்பரசிவகிருபையானிருவிகற்பமாஞ்சமா
தி, திதமுறப்பெறலாமியைவையடையாகசாத்திரத் தியம்பிய
தவைக்குச், சதமுறுசாதனமாமியமாதிசங்கராசாரியா ரங்

கூடி

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

நன்,மதமுறச்சொனாபபோட்சானுபூதிவருபிரகரணத்திலெ
ங்ஙன். அக

இராஜயோகானுசாரமாமியமநவிற்றியநியமமுந்தியாகந்
தேசமுமௌனங்காலமாசனமுந்தேகசம்முலமும்பெந்த 0
மாசிலாலட்சயதிட்டியும்பிரானுயாமமும்பிரத்தியாகார 0
மாசிரூரணையுந்தியானமுஞ்சமாதிவமுத்தியபதினைந் தங்கத்
தில். அஉ

சருவமும்பிரமமெனும்விவேகக்ஞானத்தினூற்றசவிந்தியமது
தா, நொருவுறநிரோதமடிக்கடிபழகலோதியவியமமாமந்த
வெருவுருவிவேகஞானத்தைத்தானேவிசாதிகவிருத்தியன்றி
யிலே, மருவுறச்சசாதிவிருத்தியைநியமமாகவேபழகிடனிய
மம். அங

சச்சிதானந்தப்பிரமரூபத்திற்சார்ந்திடுங்கற்பிதசகத்தை 0
யிச்சைச்செய்யதிட்டானத்தின்வேறன் றென்றிகத்தல்சம்மத
முறுதியாக, மிச்சமாம்வாக்ஞமனமதும்விஷையீகரிப்பதற்
கரியதாய்ச்சகல, சொச்சயோகிகளாலடைவீதாமவுனசொ
ருபத்தைநினைப்பதேமவுனம். அச

வாக்குமாத்திரமௌனமஞ்ஞானர்க்கேமருவிய விவேகருக்
கன்று, பொக்கில்யாதொருபொருளிறகீழ்மேனடிப்பொரு
ந்திடத்தோர்சனந்தானுந்; தாக்கிலாப்பரமார்த்தமாயில்லை

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

சூகூ

யோசகமெலாம்வானம்போற், நேக்கலாகியசொருபமேவி
வேகிகள்செறிபரிசுத்தமாந்தேசம். அரு

அபனையாதியாஞ்சராசரப்பிரவஞ்சம்யாவையுங்கணப்போ
தின், வியமதாகியகற்பனைபண்ணிடும்விபுவெனுமானந்தக்,
கயமிலாவொருவத்தொய்தசொருபமேகாலமாந் தேகத்தி
ன்; மயமதாமவயவங்களையெவ்விதம்வைத்திடினதனாலே.)

வருத்தமன்றியெப்போதுமே பிரமத்தைமனதினிலனுட்டா
னந், திருத்தமாய்ச்செயக்கிடைத்திடினதுசுகஞ்செய்திடா
சனமாகும், பொருத்தமாஞ்சுகத்தைவிளக்கிடமனம்புகலி
வைக்கெதுமூலம், விருத்தமில்லவையிராசயோகிகண்மேவி
டுமூலபெந்தனமாம். அள

சிரவனாதிபாம்பெலத்தினுன்மனஞ் சமந்திகழ்ந்திடுபிரமத்
தி, லுரமதாயுமநேகத்தின்சமமதாமோதியகட்டைபோலொ
ழுங்காய், விரவுதேகத்தைவைத்திடலதுவலவிவேகக்ஞான
மதாலே, பரவிடுஞ்சுகமியாவையும்பிரமமாய்ப்பார்ப்பதுல
ட்சியதிருட்டி. அய

இதுவுமன்றியேதிரிபுடியாதொன்றிலெழுந்தடங்குவதா 0
மதுபெறத்திட்டிவைப்பதுலட்சயதிட்டியாமதுவன்றி 0
வதியுநாசியினுனிமுதற்றிட்டிகள்வைத்திடலதுவல்லக் 0
கதுவுசித்தமுதற்பொருளியாவுமேகற்பிதமவைபெல்லாம்.)

காரணப்பிரமரூபமாய்ப்பார்த்துக்கருத்துறுவிருத்திகளை

ரீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

த்து, மாரணப்படியேநிளோதித்தல்பிராணையாமமாதின்ஞ்
ஞானத்தின், ஞானியாதிசகத்தைநேதித்துத்தன்ஞாதல்ரோச
கம்பின்பு, பூரணப்பிரமநாமெனுஞ்சித்தவிருத்தியைப் பொ
ருந்தல்பூரகமாம். கஉ

சலியாமலந்தவிருத்தியைநிறுத்தித்தரித்திடல்கும்பகமிந்த,
வலியுறுபிராணையாமவிவேகமருவியராசயோகிக்குப் 0
பொலிவுறவோதிவிவேகமில்லையோசருக்கவை புதன்றன
முன்னே, கலியுறுவிடயந்திருக்கெனப்பார்த்துக்கருத்தையு
ந்திருக்குவிற்றிருப்பி. கக

கொள்ளுதல்பிரத்யாகாரமாமனது குலவெந்த விடயத்திற்
போமோ, நள்ளுறவுடனேய்விடயத்தைநன்றுறுபிரமமா
ய்ப்பார்த்தே, யெள்ளறவந்தமனதையச்சொருபத்திருத்தி
யேகொள்ளுரணையாந், தெள்ளுறப்பற்றென்றின்றியிற்ச
ச்சிதானந்தப்பிரமநாமென்றும். கஉ

நாமதுவென்றும்பழகிடுந்தொடர்ந்தவிருத்தியேநவிப்பரசு
கத்தைத்; தாமுறச்செய்யுந்தியானமாமந்தவிருத்தியே சத்
தாதிவிடயங்,காமுறத்தோன்றுதிருந்திழற்சவ்விகற்பமென்
சமாதியாமிந்த, வெமமாம்பதினைந்தங்கமுநிருவிசற்பமென்
சமாதியையிசைந்தே. கங

நித்தியநிரதிசயநிருபாதிநிசழ்பரானந்தானுபவத்தை 0
யொத்திமும்வரைக்குநடுவிலேவிடாம லுறும்வெகுசிரத்த

யாய்ப்பழகி, லித்தினுனிருவிகற்பமாஞ்சமாதியீசுரன்னுக்கி
ரகத்தாற், சித்தியாஞ்சீவன் முத்தியின்சுகமுந் தெனிகுவர்
யெவ்விதமென்னில். கச

அறைகுனராசாரியரபோட்சவனுபூதிப்பிரகரணத்திற் 0
பொறைமனவிகாரம்போம்படியான புருடவெத்தனத்தினு
ற்சமாதி, யுறைவுறுமென்றுங்கீதையிற்பகவானுரைத்தனர
தைவிரித்துரைக்கிற், குறைவுறுசிற்குச்சந்தனம்வனிதை க
ழநதைசேத்திரங்கிரகாதி. கரு

விஷயங்கண்டேமாட்சசாத்திரசமர்த்தாளாகியவிவேகிகடம
க்கு, நசையறவெகுதோடங்களாயவைகண்ணிடுமவிவே
கர்க்கந்த,வசையுறுதோடங்களையவித்தையுமேமறைத்தவை
குணவத்துப்போல, மிசையுறுசுகசாதனமெனத்தோற்றுவி
த்திடுமவையினுல்விடயம், கச

நல்லவைவேண்டுமிவைபெனக்கென்றுநசைகளுண்டாகின
வங்ஙன், சொல்லுஞ்சிற்காதிவிடயத்தலாசைதுலங்கிடும்பி
ரமலோகாதி, பொல்லுறுமணிழா முதலியசெல்வத் துறுந
சைவிடயத்துமுள்ள, வெல்லையுக்கவநித்தியத்தன்மையி
வைமுதற்றோடங்களறிந்தே. கச

மறுபடிமேன்மேலாசைவாராமன்மருவுநாய்கக்கின்ற வன
ம்போற்,சறுவதாய்விட்டுவிந்தியங்களையஞ்சாமிகடெரிசனா
தியிலும், பொறியுறச்செலாமற்சுவாதீனப்படுத்திப் பூமியி

ன்செயக்கிரமமதாய்ச், செறிவுறமெள்ளமெள்ள வேசித்த
சாந்தியைச்செய்திடவேண்டும். கஅ

களியுறுமந்தப்பூமியேதென்னிற்கடவல்லியுபநிடமதனில் ௦
வளமுறச்சொல்லுதவைவாக்கிள்ளொழிமைமுற்ப்பது முதற்
பூமியென்று, மளமிலிதவிர்த்திருபமாமனதையடக்குவதுப
யமாம்பூமி, யுளமுறுவிசெடவகங்கரநிரோதமோதுமுன்று
வதாம்பூமி. கக

நவிலுசாமான்ய மகங்கரநிரோதமே நான்கதாம் பூமியாமி
வையுந், தவற்றுக்கிரமமாய்லவுகீகஞ்சாத்ரீகம் வாக்கிருவித
மா, மவிர்தினம்விருதாமொழிலவுகீகமவைவெகு விட்சேப
வேதாற், குவிவுறுசமாதிபண்ணுதபோதுகூடவுமதைவிடல்
வேண்டும். கா

அஞ்செழுத்தோதல்சிவநாமமோத னமரும்வேதாந்தத்தை
ப்படித்த, லெஞ்சலிலாதிசாத்ரீகவாக்காமியைசித்த சுத்திக்
கேதுவதாற், நஞ்சமில்விவித விட்சேபமில்லதாற்சமாதியில்
ஸாதபோதுறலாம், விஞ்சிடுச்சமாதியுறுபொழுதவையும்விட
ல்வேண்டியிவைமுதற்பூமி. கக

இவ்வாக்குநிரோதமாமுதற்பூமியெப்பிரயாசத்தினுந் ௦
தவ்வாதுசினாட்சிஸ்திங்கள்வருடத்தாலவைபிடமுற்றபின்
பு, செவ்வாகவிரண்டாம்பூமியின்முயற்சி செயவேண்டுமங்
நனமன்றி,யொவ்வாதவிறுதாவுச்சாகத்தாலேயுறுவனேன்
மேற்பூமிதன்னில். கா

அதுமுதற்படியைத் திடப்படுத்தாம லவையின்மேன் மேற்
செயப்பட்ட, திதமுதமாடியதன்படியெங்ஙன்கிதையுமோ
முதற்பூமியதுபோ, விதமறத்திடமிலதான்மேற்பூமியிறந்து
போம்வாக்கதின்றொழில்போல், விதமுறுசட்சு வாதியின்
ஒழிதும்விலக்கிடவேண்டுமோவென்றால்.

நாந

அவசியம்வேண்டுமாயினேத்திராதியடக்கலேபூமியிற்கூடும்
பவமுறுவாக்கிலல்லதுமனமென்பூமியிற்பழகி யெய்திடலா
நவமாங்கடவலி யுபநிடம்வாக்கை நவின்மனத் தடக்கென
லெதனாற், கவறிடுநாநாவிட்சேபமூலகாரணசித்தம்வாக்கி
ரண்டில்.

நாச

வாக்கதின்றொழில்விட்டுமுன்மனத்தொழிலைமாத்திரத்தோ
டுறல்வாக்கை, யாக்கமாய்மனத்திலடக்குவதெனவோராடு
மாபசுக்களுக்கெங்ஙன, வாக்கத்தின்றொழிலிலாயிந்தவண்
ணம்வாய்த்தொழினினோதித்தலாகு, மாக்கமாய்ச்சித்தியா
னபின்மனத்தைதயான்மாவிலடக்கிடல்வேண்டும்.

நாந

எப்படியென்னினுனிவன்பிள்ளைபின்னானென்ன வுண்டா
கும், வெப்புடலாதிவிடயவாங்காரம்விசேடவாங்காரமாம
வையிற், செப்பிடுமான்மாச்சேர்ந்திடினஞானவாற்றாமாவ
ந்தவான்மாவிற்,றப்பிடுமனத்தைதயடக்கலாமெங்ஙனச்சாற்ற
துவிதுவெனலாக.

நாச

நீச் சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

விவிதமாயுறும்மனத்தொழில்விட்டுமே விசேடகங் கரத்தோ
டே, யவசமாயுறன்மனத்தொழிலடக்குத லதுபிரயாசமத
ன்று, வெவிதமாம்வயிராக்கியந்தயானமதயற்றிடாதவர்க்
கெல்லாஞ், சவியறும்பிரயாசமாமவையுளார்சார்வதுசுல
பந்தான்.

ராள

ஒதுங்கீதையில்ந்நனமுபாயத்தா லொழிக்கலா மனத்தொ
ழிலென்று, தாதறுவமைவோடுரைத்தனர் கௌடபாதொ
ந்நனெனிற்கடற்ககாயிற், காதறவுறுவோர் பட்சியின்முட்
டைகடலையாலபகரிக்கத், தீதுசெய்யதனைக் கெடச்செய்
வோமென்னத்திகமுந்தன் முக்கதனாலே.

ராயு

ஒவ்வொருதுளிநீ லொடுத்தந்தக்ககாயினூற்றவேற்படவுமேய
ப்போ, தவ்வறத்தனினம் வெகுபட்சிதடுக்கத் தடைபடாத
வைகளைச்சகாவாய்ப், பவ்வியமாம்படிவேண்டிடவாமென
ப்பட்சியெல்லாம்வெகுகாலங், கவ்விரீர்ககாயுறச்செயுஞ்சி
ரமங்கன்கண்டுமேநாரதார்தையயால்.

ராக

இவையையோதிடுவோங்கருடனுக்கெனப்போயிசைத்ததை
வரும்படிசெய்தார், நவையிலாவவைவரும்பொழுததனுடை
யநற்சிறகால்வருங்காற்றா, மவையினுற்கடருன்சுவறிடப்ப
யந்தேயதுவபகரித்திடுமந்தக், குவையதாம்பட்சி முட்டை
யுக்கெடுத்தல்குறினர்கௌடபாதருமே.

ராயு

ஆனதாலந்தவுவமைபோற்புருடனவ்வருத்தங்க ணினை யாம்
லானதம்முயல்வான்மனங்கெடும்படியாகவேயேற்பட்டு ௦
வீன மில்லதோர் தியானத்தைச்செயுமவ னெய்திய சிரமத்
தை, ஞானராகியதயா லுவாம்பரசிவனாடியே கிருபைசெய்
திடுவார். ராயக

வருமத்தான்மனநிக்கிரகம்வரும்வருத்தமதறத்தியானம் ௦
புரியுபாயமேதெனிலவிச்சதையினைப்புசிக்கின்ற சீவர்களைத்
னில், வருசிரமமசூதநினை யாதுநடுவில்வருசறிரசங்க ளாதி
யினைப், பொருவிலாவவையோடன்னமெப்படித்தான்புசிப்
பரோவவையினைப்போல. ரா. ௨

நண்ணுந்தியானத்திற்சிரமந்தோன்றாமனடுவினி லனுகூலம்
பண்ணிடுந்தொழிலியற்றவேண்டிடுமங்ஙன்பகர்ந்தன வாசி
ட்ட, மெண்ணிடுமவையாதொருநாழிகை யெழுமொருமூர்
த்தந்தா, னண்ணிடுஞ்சத்தியுளமட்டுந்தியானஞ் செய்ததன்
பிறகொருமூர்த்தம். ராயக

சாத்திரசவணஞ்சிசுருடையிவையாற்றன்குருதனைமனசுரித்
தே, யேத்திடுபின்னோர்மூர்த்தமட்டுஞ்செய்திடுகதன்றேகத்
தின்றொழிலைக், கோத்திடுத்யானத் தந்தரங்கமதாய்க் கூறு
நூன்மனனமோர்மூர்த்த; நேத்தியோடியற்றித்தியானமோ
ர்முகூர்த்தநிகழ்த்தெனக்கூறினாரங்ஙன். ராயச

முக்கியமாகத்தியானஞ்செய்பொழுதுமொழியதனிடைசவ
னாதி, புகியவாசான்பணிவிடைகலந்துபொருவுறு தியான

நாக

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

மதுறுங்காற், சொக்குநித்திராமுன்னிவளவுகாலந்தொடர்
ந்தனந்தியானமென்றெண்ணி, மிக்கிடப்பட்டசந்தினந் திங்க
டோறுமேவதைவளர்த்திடல்வேண்டும். ராயடு

ஒருதினத்துக் கொருகணமேற் படினுமொருவருடத்திலேதி
யான, மருவதிகமதாமிதான்மறுதொழில்கண் மாறிடுமென
ல்சொலவேண்டாந், தெருளிலாச்சகல தொழிலறுவோர்க்
கேதியானத்தின்முக்யாதிகாரம், வருமதாலிதரவியாபாரம
றுதன்மருவிட்டந்தானிதைக்குறித்தே. ராயசு

விதிசெயுஞ்சுருதிவித்துவசன்யாசமேவியே தியானமாத்திர
த்தை, நிதியெனவடைவோன்கிரமமாய்ச்சித்தநிரோதத்தை
யடைவனெப்படிப்போற், நிதியுறுவேதாத்தியானஞ்செய்பு
ருடன்றினங்கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச்செய்தே. மதியுறப்ப
த்துவருடத்திற்பிறர்க்குவரத்தியாராகுவன்போலும். ராயஎ

எளியவோர்வணிகன்விழிப்பொடுந்தொழிலையிற்றிடக்கிர
மமாய்த்தனந்தான், வளர்வுபச்சிலநானையிலவன்பிரபுவா கு
வன்போலவுமங்ஙன், றளர்வறத்தியான மெதிரியாயியற்றி
ன்சாருவன்றசவருடத்தற், றெளிவுறமனது நாசமேனுறுது
சித்திக்குமானதான்மனத்தின். ராயஅ

வருவிகாரத்தையுத்தாலர்பேரலவருமதிமுயற்சியாற்செய்த
தே, யருவுநானின் னுனிவனுடைக்குழந்தையாதியாம் விசே
டவாங்கார, மருவுபாதிதாபுடையவானமாவின்மனமதை

யடக்கிடல்வேண்டு, மொருவுறவிரண்டாம்பூமியைச் செயி
த்தேயுமையன்பாலனைப்போல. ௪௪௧

சித்தநாசந்தான்சபாவமாய்ச்சித்தியானபின்ஞானவான்மா
வை, மெத்துவாமகான்மாவிடத்தினிலடக்க வேண்டி மஃ
தெவ்வாறென்னி, லொத்தநானென்பதிருக்கிறமட்டு முறுத
ல்சாமான்யவாங்காரஞ், சத்ததுயாவரிடத்தினும்வியாபித்து
த்தயங்கலான்மகதத்துமெனப்போர். ௪௪௨

அந்தகரத்தையுபாதியாயுடையவாத்துமாமகாத்துமாவந்தத்
தொந்தகுக்குமசாமான்யவாங்காரத் தோடுகூடின மகான்
மாவி, லுந்துதுலமதாம்விசேடவாங்காரமெடுங்கிடன் மூ
ன்றதாம்பூமி. வந்திடுமயக்கமுளனுக்குவிசேடவகங்கரமாய்
தல்பேரலங்ஙன். ௪௪௩

மயக்கமதறச்செய்தியானியின்முயல்வான்மாய்ந்துபோம்வி
சேடவாங்காரம், வியக்கிங்ஙனுலகப்பிரசித்தியாகமேவிடும
யக்கவொப்பாயுங், கயக்குதாறிகைகள்சம்மதநிருவிகற்பஞா
னத்துக்கொப்பாயுந், தயக்குறுமகதத்துவமெனச்சொன்ன
சாமான்யவகங்கரமாத்ரம். ௪௪௪

மிஞ்சிடுமூன்றும்பூமியப்பியாசமேவியேசித்திச்சபின்பு, வெ
ஞ்சசாமான்யவகங்கரஞ்சேரான்மாவையோ ருபாதியுமின்
றித், தஞ்சமாநிருபாதிகசின்மாத்திராய்ச்சாருஞ்சாந்தாத்

துமாவிடத்திற், ஊஞ்சிடவடக்கிமகதத்வமடக்கிச்சுத்தமாய்
விட்சேபாவரணம். க௨௩

அன்றியிற்சின்மாத்நிரமதாய்மிஞ்ச லாவதேதாற்பரியார்த்த
ந், துன்றுமிந்நான்குபூயியுமடையத்துகண்மனவிகார மெவ்
விதமும், பொன்றுறச்செய்வோமெனுமுபற்சியதேபொருந்
தியவுபாயமில்வண்ண, நன்றுறமுயற்சிப் பொழுதுநூல்படி
க்கநாடியாரம்பித்தோன்றனக்கு. க௨௪

முன்புநுற்குநூல்வியாக்குானம்வேண்டி மொழிசிலநூல்
பழகினதின், பின்புமேற்கிரந்தார்த்தங்களைப்படிக்குப் பிற
ங்குமோதனக்குத்தானேபோ, லின்பமாகீழ்ப்பூமிதணிலா
லசியமிலாமலேசெம்மையாய்ப்பழகித், தென்பதாய்மேற்பூ
மியதுறவுபாயந்திகழ்ந்திடுந்தனக்குத்தானங்நன். க௨௫

யோகபாசியக்காராளங்நுனாத்தாருகாத்திடுதியானஞ்செ
ய்பொழுது, பாகமாயெவிதவிக்கினம்வரினும்பயந்து மத்தி
யிலதைவிடாமற், ருகமாய்த்தயிரிபத்தோடுத் தாலகர்போற்
சமாதியைச்செய்யிலெவ்விதமு, மேகமாமீசன் சிருபையிஞ
லையெய்தலாம்விகற்பமில்சமாதி. க௨௬

சந்தேகமிகைக்கீழ்ச்சொன்னவாக்காதிசாந்த வான்மாவரை
யவைக, ளந்தமாமொன்றைக்காட்டிலு மொன்று வாரந்தா
மாமவையெங்கு, னுந்துசாந்தான்மாயாவுக்குமுள்ளாயுறுசி
ன்மாத்நிராவரிடத்தின், வந்துமேசடமாயவ்வியத்தமதாய்
மருவுமஞ்ஞானகற்பிதமாய். க௨௭

அவ்வியத்தந்தவஞ்ஞானமுன்பு சாமான்யவகங்கர வடிவுந்
தவ்விடாமகதத்துவமெனும்பேருந்தரித்ததுவியத்தமார்பின்
பு, நவ்வவைவிசேடவகங்கரவடிவாய்நவிலவைமனமவைவா
ச்சகரம், வெவ்வியவாதிநிந்தியவடிவாய் வியத்தமாகின்றதப்
படிக்கு.

கஉஅ

கடவலிச்சுருதி யுரைக்குதாதலினும் கழறு சாந்தாற்றுமாத்
தொட்டே, தடமுறுவாக்குவரைக்கும்வாகியமாய்ச் சாரொ
ன்றையாந்தரமான், வடொன்றாடக்கும்போதுசர்வாக்த்
ரராயுறுஞ்சாந்தவான்மாவிற், படருறுசமாதி கிடைத்தமே
சொருபானந்தானுபவமதுங்கிடைக்கும்.

கஉக

மகதத்துவஞ்சாந்தவாற்றுமாநடுவின்மகதத்வவுபாதானமா
கச்; சுகமறுமவ்வியத்தவஞ்ஞானஞ் சுருதியிற்சொல்லுதே
யதனி, னிகரறுமனதுக்கடக்கங்குருதேனித்திவைருமென்
ச்சொல்லிற், புகலுறுதினமும் வருசமுத்திக்குப் பொருந்த
வோர்நிட்டைவேண்டிடுமோ.

கஉய

சுமுத்தியுஞ்சொருபசமாதிக்குப்பிரிதிபந்தமாமென்னன்மே
ற்சொல்வோம், வழுத்திடுமதனாற்சுமுத்திக்கேதுவதாய் ம
ருவுபூமியைச்சொல்லில்லை, யழுத்துசவ்விகற்ப சமாதியே
காக்ரமானதாற்சொருபானுபவத்தி, லிழுத்திடவேதாஞ்சா
ந்தவான்மாவிலிவையயுமடக்கிடப்பட்டே.

கஉக

விகற்பமில்சமாதியடைந்திடுமனதோர்விருத்தியுமிலாததினா

லே, நிகர்ப்பறுசுமுத்திபாற்சொருபானுபவத்திற்கு நிரோ
துவாமென்னிற்; பகிர்ப்பறுமனதிற் சொபாவமாயென்றும்
பற்றியசொருபானுபவத்தைத்; தகர்ப்புறவோருவர்தள்ளக்
கூடாததாலுமோர்நிருவிகற்பமதாய். ராநஉ

சொல்சமாதியிற்சமஸ்காரமாய்மனதுகுக்கும மாயுறலானு
ம்; புல்குமச்சங்கை யொவாதங்ஙன்சொயோமார்க்கமென்
னுற்புகன்றிடுத; வல்லதேதென்னின் மனஞ்சொபாவமதா
யாற்றுமானுத்தம வடிவாய்; மல்குறுமுழுட்சுவனாத்துமா
நீக்கியாற்றுமாகாரமாயிருக்க. ராநந

முயலுத லனான்மர் காரநீக்கிடவே முயன்றிட வேண்டுமே
யொழிய; வியலுறுமான்மாகாரஞ்சித்திக்கயாதொரு முயற்
சியும்வேண்டாம்; வயமுறுகடமுண்டாம்பொழுத்திலேவா
னமுநிறைவுறும்பின்பு; வயலுறுபுருடர்முயற்சியா லரிசிய
றன்முதலானதானிறைத்து. ராநச

அக்கடத்தரிசியாநீக்கினுமவ்வானத்தைநீக்கல்கூடாதோ
பொற்கடமுகத்தைப்படத்தினுன்மறைத்தபோதுமுள்வான
மீதுறல்போற்; நக்கவம்மனதுண்டாம்பொழுத்தனிற் சைத
ன்யநிறைவுறுமவையிற்; அக்கமில்புருடனுடைதன்மாதன்ம
த்தொடர்பினுற்கருவினில்வார்க்கும். ராநரு

அயமுதலதுபோற்கடபடசுகதுக்காதியாகாரமாய்விருத்தி
வியமுறவுண்டா மவைதனிற்கடாதி மேவியவனாத்தும வடி

வை; வயமுறவிடினோர்நிமித்தமுமன்றிவருசொதசித்த சின்
மாத்ர? வயர்வுரூன்மாவ்வமனதுளவரைக்குமொருவரானீக்
கக்கூடாதால்: நாகக

ஆனநிர்விகற்ப சமாதியிலனாத் மாகாரவிர்த்தியதிலாவிடினு
மானமாமனதுசமஸ்காரமாத்ரமாகியசூக்குமவடிவா; யீன
மீல்சின்மாத்ராத்நமவடிவாயேகாக்ரமாயிருப்பதனாற், பா
னமாமம்மனதாலொரூபிரதிபந்தமாம்விக்கினமன்றி. கருள

ஆற்றுமசொருபவீனுபவநன்னுயடையலாமெனச்சொலுமன்
நன், போற்றும்வார்த்தீகர் சர்வானுபவர்முதற் புகன்றனர்
வெகுபெரியோர்க; டோற்றுமான்மானுபவமனதுக்குச்சொ
தசித்தமாயிருந்தாலுந், தேற்றமிலனாத்மாகாரத்தைநீக்கத்தி
யானம்வேண்டிடுமெனல்சித்தம். கருள

களறியதியானப்பழக்கத்தா னிருவிகற்பமாஞ் சமாதியைய
டையி; லளமுறுமனாத்மாகாகாமதொழியுமதாலந்தச் சமாதி
யுறறதன்பின, வளமுறவொன்றுநினைக்கலாகாது மருவுறுச
மாதியினுலே; சளமறுசுத்ததுவீம்பதார்த்தத்தைச் சாரினும
ப்பதப்பொருட்கும். கருக

சுத்ததற்பதார்த்தத்தோடபேதத்தைச்சூழும்பிரமனானத்
தை; மெத்தறுவிருத்தியாதினாலுண்டா மென்னின்முன் சிர
வணஞ்செய்த, வித்தமாவாக்யத்தாலந்தப்பிரமவித்தையாம்

விருத்தியுண்டாகுஞ்; சத்ததாந்துவம்பதார்த்தமதடையச்சு
மாதியேயெனரியமமதேன். கசய

சிற்செடமானவிலேகத்தாற்செடமாந்தேகாதிதனிற் சின்மா
த்திரமா, சற்றொம்பதார்த்தம்வேறெனப்பிறிக்குன்னுகலாம
ப்பொருடன்ன, யற்புதமான வாசிட்டமங்ற நறைகின்றத
துவெங்ஙனென்னிற், பொற்புறுயோகஞானமென்றிரண்டா
ம்புகன்மனோசயஞ்செயஷபாயம். கசக

அதின்மனோசயமதடையயோகமதோ டாற்றுமாறற்றுமவி
வேக, மிதினான்மாறான்மவிலேகத்தைநன்றையெய்துதன்ஞா
னமாமதனிற்; நிதியுறுசிலர்க்குயோகஞ்சாத்தியமாஞ் சிலவ
ர்க்குஞானஞ்சாத்தியமாய்க், கதியுறத்தோன்றுமெலர்க்கெ
துருசியோகழறதையனுட்டிக்கவென்றே. கசஉ

பாசிலவிரண்டுதன்மையுஞ்சொனதாய்ப் பகருதவாசிட்டம
திலே, யாமுறுசிற்செட ஞானமும் மனுபவ முறும்பொழு
தாத்தமாவொன்றே, விரவுற்கோசரமானவேகாக்ர விருத்
தியின்ருபமாயுறலாற், நாமிலவ்விலேகஞ்சணிகமாஞ்சவ்வி
கற்பமென்சமாதியாமதனாள். கசஉ

இலையிலேகம்யோகமாதலினு விரண்டுக்கும்பேத மேதெ
ன்னிற், புகலுறுசவ்வி நிருவிகற்பமதாய்ப் புகல்சமாதியின்
சொருபத்தா, னிகமுசாதனத்தினுன்மிகுபேத நிசுத்தலாற்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

ராகந்

சமாதியோகத்தும், விகலமில்லவேகத்தாலுண்டாஞ் சன்ச
வ்விகற்பமாஞ்சமாதிக்கும்பேதம். கசச

அதுவெங்ஙனிரண்டுசமாதிக்குவிருத்தியமர்வதுமிலாததுமர
கக், கதுவுறுமதனாற்பேதமாழவைக்குக்கழறுசாதனத்தினுற்
பேத, மெதுவெனிற்கவ்விகற்பமாஞ்சமாதிக் கிலங்கிய தார
ணியானஞ், சதிருறுசமாதிமுன்றிலும்விருத்தி சார்வதாற்
சசாதிகமதனல், கசரு

இவைதிரிவிதமுஞ்சமாதிக்கந்தரங்குவேதுவாம்விகற்பமில்ச
மாதி, யவையினில்விருத்தியிலாததிலவிருத்தியமர்வுறுமித்
திரிவிதமு, நவையறுமவையிற்பயிரங்கவேது நாடிடி விருச
மாதிக்குஞ், சுவையுறுவேதினுவமேபேதஞ்சொல்லலாம்வி
ருத்தியதிலாத, கசக

நிருவிகற்பமதாஞ்சமாதிக்கம்மூன்றுநிகழ்ச்சாதிகமானதினா
ல், வருமுதுபயிரங்கசாதனமாகவரலெங்ஙனன் வெகு விதமா
கப், பொருவுறுமனான்மவிருத்திகனியாவும்பொக்கலாற்பயி
ரங்கமதனின், மருவுசாதனமதாகலாமங்ஙனன்வழுத்தினுற் ப
திஞ்சலியெங்ஙனன். கசச

கோகமாநிருவிகற்பமெனசமாதியுயர்வெனக்கைதயாதிகளி
ற், பாகமாயோதக்கேட்டனமதுவைப் பரபுருடார்த்த சாத
னமென், ஐதியசிரத்தைவருமந்தச்சிரத்தை யாவதெவ்வித

மும்பேரகத்தைத், தாகமாயடைவோமென்றுச்சாகத்தைத்
தருமதாற்சுருதிசொல்படியே. கசஅ

நின்றுயோகத்தினங்கத்தைநினைத்தநினைவினாற்சமாதியைந
ன்றுய்த், துன்றனுட்டிக்கிற்சித்தநிர்மலமாய்த் தேரன்றியரி
தம்பரப்பிரக்ஞை, யென்றுசொன்னான முண்டாமதே தெ
ன்னிலிலங்கிய சூக்குமமாய், மொன்றுறுதாத் திருக்கின்ற
தாயுமுறுபொறிக்ககேசரமாயும். கசக

சூட்டியமுதலாய் மறைக்கின்றதாயும் குலவிய சகலவஸ்து
வையுந், திட்டமாயெதிராயறிந்திடுஞானந்திகழ்ந்திடு ரிதம்
பரப்பிரக்ஞை; யிட்டமாம்துவும் விகற்பமதோடே யிருப்ப
தாலதுசமாதிக்கு; நடட்டமாம்பிரிதிபந்தமாமந்தஞானமுமிச்
சமாதிக்கு. கருய

பயிரங்கவேதுவன்றியந்தரங்கம்பகரக்கடா தங்ஙனிசூக்கச்
செயிரில்சவ்விகற்பசமாதியாலுண்டாய்த் திகழ்ந்த ஞானத்
தின்னீழா, யியலுந்தாரணையாதிகள்சமாதிக்குங் கிசைவுறுப
யிரங்கமென்று, தயவுறச்சொலவேண்டிவநிதிலையானாற் சமா
திக்கந்தரங்கந்தானெங்ஙன். கருக

சாற்றில்ரிதம்பரஞானத்தைநீக்கிச்சகமதின் விடயத்தினினை
வை, நீற்றிடுமுயற்சியாதுண்டோவதுவேநிருவிகற்பத்திலந்
தரங்கத், தேற்றுசாதனமாஞ்சமாதிரித்தினைபோலிலங்கலா

ற்சாட்சியாலவையா, மாற்றிசெமாதியோர்விர்த்தியிலதாவ
வைசமுத்தியதெனக்கூடா. கருஉ

ஏனெனிலவையின்மனதஞ்ஞானத்தினிறந்தவ்வாகாரமதா
கித், தானதிற்சொருபமன்றியிற்பொருஞ்சமாதியின்மனது
மேபிரமத், தீனமில்சமமதாகித்தன்வடிவோடிருப்பதா லக்
சங்கைககூடா, ஆனமிலங்ஙன்கெவுடபாதருமேயுரைத்தனர
துவெங்ஙனென்னில். கருஉ

புருட்வெத்தனத்தா னிரோதிக்கப்பட்டுப் புகல்சமாதியைய
டைந்திருக்கு, மிருளறுமனதின்நிதிகமுத்தியதன்றேனெனி
ற்கமுத்தியின்மனது, மருளொடுலயிக்குஞ் சமாதியிலயியா
மரபினுற்பாற்சலம்போலத்; திருவுறுபிரமத்தேகமாய்க் கல
ந்துகிகழனுபவத்திலேழுமுகி. கருஉ

சூட்சமாயுறுவதானதாற் சமர்தி சுமுத்தியொப்பன்றெனச்
சொன்னா, றேச்சறுசமாதிகமுத்தியிற்பேதமெதார்த்தமாந்த
த்துவமறிய், மாச்சியாமிச்சையுறுசிஞ்ஞாசுக்கும்வருஞான
சாதனமாக, வாட்சியாஞ்சமாதிவேண்டினும்பிரமமறிந்திடு
ம்வித்துவான்றனக்கு. கருஉ

நித்திராயதனாலிராகாதிபெந்தநீங்கலா லப்பெந்தம்போக்க
வுத்தமசமாதிவேண்டிவதில்லையுரைத்தல்கூடாதிங்கேனென்
ரு, லத்திரந்தினமுந்தனக்குத்தானெப்போதாகிலும்உரப்பு

சகக

சீவன்முத்திப்பிரகாரணம்.

ட்டசமுத்தி; பெத்தமாநனவிலஹபவிக்கின்றபெந்தத்தைநீக்
கிடமாட்டா. கருள்

அப்பியாசத்தானிரந்தாமாக வடைந்திடுஞ் சமுத்திபெந்தத்
தை, யெப்போதுநீக்காதேனெனிற்காக்ராதியிலுறும்போக
த்தையுதவுந்; தப்பிலாக்கருமநசித்திடிற்சமுத்தி தான்வரும
ங்கனமன்றி, யொப்பிலாமுயற்செய்யினுந்தினமுமுற்றிட
க்கிடைத்திடாததனால். கருள்

கண்படையதனாற்பெந்தநீங்காது கழறதான்ஞானிக்குப்பெ
ந்தம், பண்புறநீக்கும்பொருட்டவசியமாய்ப்பழகவேவேண்
டிடுஞ்சமாத்; வண்மையாமகைக்கிங்காடுமாடுகள்போல்வா
க்கடக்குதன்முதற்பூமி, யெண்ணுறுபாலன்முகனாதுயர்போ
லிதவிர்த்திமனத்தொழிலொழித்தல். கருள்

உபயபூமியது மயக்கதுபோலவிசேடாகங் கரமதிங்குறுமை
தபமுறுமுன்றும்பூமிநித்திரைபோற் சாமான்ய வகங்கரமெ
ன்னு, நிபமகதத்வநிரோதமேநான்காய் நிகழ்ந்திப்பூமியவ்
வொழுங்காய்ச், சுபமருதுளபிறவேண்டி னாற்பகவான்சொ
ல்லினாரீனையிலெங்ஙன். கருள்

வேறு.

மெள்ளமெள்ளமனத்தையடக்கிடல் வேண்டுமென்றமனங்
கெடச்செய்வதிற்; றள்ளக்கூடாவிவேகந்தயிரியஞ்சாதனம
தடைந்ததிவேகமாய்; விள்ளலானவெகிர்முகமாய்ப் பிர விர்

திசெய்மகதத்வவாங்காரமோ, டிள்ளம்வாக்குமுதனிசோ
திப்பதினோடுமாற்றைத்தகைவதுபோலவே. ககஉ

தயிரியமிகவேண்டுமுன்பூமியைச்சயித்தபின் மறுபூமியடை
ந்திட, வயர்விலாதுமுயலமுன்பூமியை யடைந்திடாதேற்றி
ரும்பத்திரும்பவு, முயல்வதானவிலேகமும்வேண்டி மொ
ழிதியானவிரோதிலயமுடன், செயிரதானவிட்சேபகஷாய
முஞ்செநிரசாகுவாதம்முடனாலதாம். ககக

வேறு.

அப்படிக்கெவுடபாதாறைந்தனர்லயமேதென்னிற்
செப்பியதியானஞ்செய்யத்திரும்பினமனதுநாளுந்
தப்பிநித்திரைப்பழக்கத்தாலந்தச்சமுத்திராட
றுப்பறுலயமாமத்தைச்சூழ்மனமவையநீங்க. ககஉ

செய்துபின்றியானஞ்செய்யச்செலுத்திட வேண்டுமப்போ
நைவுறுலயநீங்காதேலயவேதைநீக்கியற்றை
மைபறநீக்கல்வேண்டுமருவிரித்திரையின்சேட
மைமிகுபுசிப்பலைச்சலசீரணநான்குமேதாம். ககங

மிச்சரித்திரையைச்செய்துவிடக்கிடவசீரணத்தை
யுச்சமின்மிகுபுசிப்பையொழித்தவைசெரிக்குமட்டுந்
துச்சமாய்விடிகமேலுஞ்சொற்போசனத்தானீக்க
நச்சிடுமலைச்சல்விட்டுநவிலுடற்சிரமநீக்க. ககச

சொன்னவாறவையின்மூலந்தொலைந்திடியமுநீங்கும்
பின்னுமேயவைதான்வந்தாற்பிராணபந்தனத்தானீக்க
மன்னிடுமெவர்க்கப்பாசம்வருமேதோவவற்றாறபோக்கி
நன்னிலைத்தியானநாளுநமுவிடாதியற்றல்வேண்டும். ககடு

நவிலுமவ்விட்சேபத்தைலயம்விட்டமனதுநாளுந்
தவிரறுசாக்கிரத்தின்சமஸ்காரத்தாற்சத்தாதி
புவியுறுவிடயமத்தின்போகத்தைத்தினஞ்சிந்தித்து
விவிதமாய்ப்பிரவிர்த்தித்தல்விட்சேபமாகுமத்தை. ககக

மனதெப்போதடையுமந்தவாகியவிடயத்துள்ள
பின்முறுதோடமற்றாற்பெறுந்நுன்பம்யாவுநன்றாய்
வினவியேநினைத்துப்பார்த்துமேவுசாத்திரசித்தாநத
வனமுறுநிருவிகாரவஸ்துவாம்பிரமந்தன்னில். கக௭

அசத்தெனும்விடயஞ்சத்தாமான்மாவிற்கமுத்திபேரல
வசித்தன்முக்காறுமில்லையெனும்வாததிட்டியுற்றா
னிகைத்தவைதோன்றினுலுமிந்திரசாலம்போல
வசத்ததாமென்னுமித்தையாதிட்டியதனாலேனும். கக௮

கனவுறுவிடயம்யாவுங்கனவுற்றோன்விடவேறன்றோ
கனவுறுவிடயம்யாவுநமைவிடவனைபோலில்லை
வினவிழற்சகங்கனாமேமேவியதிருக்காநாமும்
பினமறுபிரமமென்னும்பிரலாபதிட்டியாலும். கக௯

மொழிவதாம்விட்சேபத்தைமுழிப்பொடுநாசஞ்செய்தே
யிழிவறமாறிமாறித்தியானத்தையியற்றல்வேண்டும்
பழியுறுகசாயமெங்ஙனப்பகொனிலயம்விட்சேபந்
தழுவிடாதழுத்தமாகத்தன்மனந்தியானஞ்செய்யில். கௌ

அம்மனந்தீவிரத்தோடாசைவாசனையினுலே
விம்முறுசமாதிபோலவிட்சேபலயங்களின்றிக்
கம்முறுதுக்கத்தேகாக்கிரமுடனுறுதருனே
வெம்மைசேர்கசாயமத்தைவிவேகஞுக்கமதாற்பார்த்தே. ()

வருமதைச்சமாதியென்றுமயங்கிடாதவையநீக்கித்
திருவுறுதியானஞ்செய்கச்செப்புமக்கசாயம்போக்கும்
வெருவறுமுபாயமெங்ஙனவிட்சேபநீக்கச்சொன்ன
விருமையாமுபாயந்தானையிவைநீக்கவுபாயமாகும். கௌ

செரல்நியரசாசுவாதஞ்சொல்லென்றிச்சமாதிசெய்யி
லொல்லுசவ்விகற்பமாகவுறுசுகம்ரசாசுவாதம்
புல்லியவிகற்பத்தோடேபொருந்தியசுகத்திற்றானே
யல்லறுமனதுருமலதைவிவேகத்தாற்றள்ளி. கௌ

நிருமலப்பிரக்ஞையோடேநெடியதியானஞ்செய்க
வருமையாய்வெருநாட்டியானமதுசெய்து வரும்போதத்தி
னிநுமையாம்பரிபாகத்தாலீசுரன்னுகரகத்தாற்
கருமையாம்பலயவிட்சேபகஷாயம்பின்ரசாசுவாதம். கௌ

ஈஉய

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

ஆகியிரிதிபந்தமவைதள்ளுபபட்டேசித்தந்
தாடியாய்ச்சமமாநிட்டைசார்ந்தடுமங்ஙன்சித்தம்
பூதித்துப்பிரமரிட்டையுறும்பொழுதிநதரிட்டை
யேனெம்மையங்கஷாயமோவென்மயங்கியித்தை. களடு

விட்டுளஞ்சலிக்காவண்ணம்வெகுஞ்சம்புத்தியாலே
முட்டெனும்மையங்களாதிமொழிபந்தமிய்வாறென்று
மிட்டமாஞ்சொருபரிட்டையிப்படிப்பட்டதென்றுந்
திட்டமாயறிந்தன்னிட்டைசார்ந்திடநிறுத்தல்வேண்டும். (1)

அவ்வுளமதனிற்பிரமானந்தமாவிற்பவிக்கு
மிய்வணங்கீதைவேதமிசைக்குதென்னிறியானந்
தவ்வலிச்சமாதியானேசகலபந்தமுமநீக்கி
வவ்வுமோர்சொருபத்துற்றமனதுக்கோர் ஈகமுண்டத்தை

இப்படியிருக்குமன்றேயிசைந்தல்கூடாதென்றாலுஞ்
செப்புமக்காலத்தற்றதிகழ்சுகஞ்சமாதிபெற்ற
வொப்பில்சூக்குமமனத்தா ஹ்வனுபவிக்குமென்று
தப்பறக்கூறுதா ஹ்சமாதியிற்றெவ்வுடபாதர். களஅ

புத்தியாலானதத்தைப்பொருந்நிடக்கூடாதென்ற
தத்தினுலொன்றுக்கொன்றுவவிலோதமிலையென்று
னித்தராமவர்சமாதிநீர்மனதனுபவிக்க
வொத்துறுநிருவிகற்பானந்தத்தை யொழிக்கவில்லை. களக

வேறேதுவெனற்சமாதிவினோதமாஞ்சவ்விகற்பப்
பேறுகுமானந்தத்தைப்பேதித்தாொவ்வாறென்ற
வாறுகும்வேனிற்காலத்துறுகெங்காமடுவின்முழி
யாறுகப்புருடனுற்றவனுபவசயித்யானந்தம்.

கஅய

அக்கணமறைதல்கூடரத்தன் கரையடைந்தபின்பு
புக்கவைகூறல்கூடும்புகலுகண்படையிற்சூக்ம
வொக்கலஞ்ஞானவிர்த்தியுறுசுகஞ்சவ்விகற்ப
தக்கசாக்கிரமதுற்றுச்சார்ந்தவைநினைத்தல்போலும். கஅக

எழில்சமாதியின்விருத்தியிறந்தவ்வாசனமட்டாக
வழுவறுபிரமாரமனகிஞாற்சுகானுடோகம்
விழுமிதாய்க்கூடுமென்றுவேதாதிசூறும்வண்ணந்
தழுவுறுகெவுடபாதர்தமக்குஞ்சம்மதமேயன்றோ. கஅஉ

இச்சமாதியினைவிட்டேயெழுமனதகோமகத்தா
மிச்சுகமனுபவித்தோம்யாமெனுஞ்சவ்விகற்ப
வுச்சமில்சுகஞ்சமாதிக்குறுவினோதமதாலத்தைப்
பட்சமதறநிஷேதம்பகர்ந்தனரவருமத்தால். கஅஉ

வினோதமேயில்லையெனவன்விளம்புவர்கிரந்தந்தன்னி
னினோதமாஞ்சமாதியுற்று நிகழ்மகாசுகத்தைப் பெற்றோன்
ஞனோதயிலச்சுகத்தைக் கூறுவோந் தியானர்க்கென்றுந்
தினோதமாம் விகற்பமெல்லாஞ் செயித்திட வேண்டுமென்
றும். கஅச

குளிர்காற்றுமசகமத்தாற்குலவியரசாசுவாத
நளியவையதனாற்பிர்மானந்தத்தின்முழுக்குஞ்சித்த
மொளியுறுசொருபநீங்கியுலைந்திடினுடனேயத்தை
யினிவினிச்சலமாய்ப்பிர்மத்தேகமாம்படிசெய்யென்றார். (1)

அப்படிச்செய்நிரோதமாமுயற்சியதேமூல
மிப்படிக்கெவுடபாதரியம்பினர்சங்கராசான்
பொற்புறமபரோட்சானுபூதிப்ரகரணந்தன்னி
லொப்பறுசமாதிரிக்கொன்பதுவிதமாமென்றார். கஅக

ஏதேனிற்றியானத்துக்காயிருந்திடினனுசந்தானந்
திதுறமறத்தல்பின்புதியானத்தைச்செய்வோமென்றே
போதமில்சொம்பலுற்றல்யோகத்திலிச்சைவைத்தல்
கோதுறுதுக்கமுற்றல்குலவிருள்வெளிச்சந்தோன்றல். (2)

நாநாவாம்விடயமெண்ணிநன்பனஞ்சலனமுற்ற
லானுதவேர்வைதோன்றல்யாவையுநேதிசெய்யிற்
லானுனசொருபந்தோன்றுதாகியருன்யபுத்தி
யுணுபிரிதிபந்தமொன்பதாருசமாதிக்கத்தை. கஅஅ

சீரவணமனனந்தன்னுற்சின்மாத்ரமில்வாறென்றே
விசவுசந்தேகஸைமேவாநிச்சயந்தினாலும்
பிரபலசமாகிதன்னுற்பெறுவோமென்முயற்சியாலு
முரமுறுபிரிதிபந்தமொழித்திடும்புத்தியாலும். கஅக

நாளிலேதள்ளச் சொல்லிநவின் றனர் சங்கராஜான்
 ஞாநுறுத்தாலர்போலச்சமாதியின்வினோதமுற்றோர்
 வாளொருவருமேயில்லைவருபிர்திபந்தம்யாவங்
 கேளுறுலயாதிநாலிற்கிளர்ந்தகப்பட்டதாடும்.

ககவ

ஆனதால்யாதுநீக்கியலைவற்றமனதுதானும்
 பானமாய்நிர்விட்சேபபரிபூர்ணபரமானந்த
 ஆனமில்பிரமரூபத்துறுநிட்டையஃதுதானே
 தீனமில்யோகஞானஞ்சீவன்முத்தியுமாமேலும்.

ககக

வேறு,

அதுதானேகருமவுபாசனைசிரவனாதி யடையோகவங்யாசம
 வைக்கெல்லாம்பலமா,மதுதானேயுபநிடங்கண்மிருதியிதிகா
 சமானபுராணங்கள் கருத்தாய்முடிந்தவிடமும், மதுதானேசி
 வன்முதலோருடையவனுபவமுமன்னிட்டையடைந்தபின்பு
 வடைவதொன்றுங்கிடையா,ததனாலன்னிட்டையினையெவ்
 விதமுமுமுட்சு வானவர்களடையவேண் டிடுமங்ஙனடைந்
 தோர்.

கக௨

கிருதார்த்தனவனுடையசென்மமேசபலங்கிளர்புருசனவன்
 சகலவளவையுஞ்சொல்கின்ற, நிருவிகற்பநிட்டையினையோ
 கஞுத்திரத்தினிசுழ்த்தினார்பதஞ்சலியும் யோகமெனுமவைக்
 குக், கருதுமிலக்கணமெங்ஙனமேனாவிருத்தியாவங்கடத்த
 லேயிலக்கணஞ்சாதனமதற்கேதெனனிற், பெருகுமப்பியா

சம்வயிராகஞ்சாதனமாம் பிறங்குமதினப்பாச மெந்நனை
னிற்சொல்வாம். ககக

வெருவேகமாய்ச்செல்லுநதிப்பிரவாகத்தைவேகமாயனைத்
தந்தச்சலத்தைவாய்க்காலிற், நகுதியாய்த்திருப்பியலுக்கு
நேராகத்தானுமொருபிரவாகமுண்டுபண்ணல்போல. மிகுதி
புறுவிராகத்தாற்சித்தநதியுடைய விடயத்திற்செலும்விருத்
திப்பிரவாகமதனைப், பகுதியுறத்தடுத்துமேசகாதியனுட்டிப்
பாற்பரமானவபிமுகமாய்நிரோதமதாமென்னும். ககச

சாந்தியெனும்பிரவாகந்தேடலப்பியாசந் தகுமந்திரசெபந்
தேவதாத்யானமாதி, சேந்தகிரியாருபழாதலாற்றிருப்பித்தி
ரும்பியாவர்த்தியென்னு மப்பியாசங்கூடுந்தாந்திரிக சருவ
தொழினிரோதவழிவானசமாதிதனக்கப்பியாச மாவதேதெ
ன்ருற், காந்தியுறவெகாமுகமாறனதையெந்தவிதமுங்கடப்
போமென்னுச்சாகமதனப்பியாசம். ககரு

திகழிந்தச்சனனத்திற்செயுமப்பியாசந் திடமாகாததனாலே
யனாதியாய்வந்தே, நிகழும்வெருமுகமானவாசனையெங்
கனக்குமெனினெடுநானும்பிரியமுடன்சமாதி, யகலாமலப்
பாசமதசெப்தாத்திடமாயனாதிவெருமுகமானவாசனையு
படக்கும், புகலும்வனிலாவிட்டா லவையடக்காத்திவான
ம்புருடன்வெருகாலம்வராயப்பாசஞ்செயாமல். ககக

சிலதினமாதங்களாய்கசித்திலேண்ட நிகஞ்மெதுபேர
மென்ஞல்வேதாஸதனைப், பெலமாகவத்தியயனஞ்செய்ய

நமதுபிள்ளைபோயைந்துநாளாய்விட்டுதின்னம், கலனமற
வரக்கானோமெனுமுடாள்போலக் காணுமதால்வருடங்கள்
சென்மங்கனெடுநா, ஞலைவிலாச்சமாதிதனையனுட்டிக்கவே
ண்டுமோதினார்பகவானுங்கீதையிலவ்வண்ணம். கக௯

வெகுநாளற்பசிக்குனுமேயிடைவிட்டுவிட்டுமேவினா லப்போ
தவ்வப்பியாசமதனாற், நகுதியாயுண்டாகும்யோகவாசனைக
டானுமிடைவிடுங்காலம்வினோதவாசனையான், மிகுதியாய்க்
கெடுமங்ஙன்கண்டனக்காறர்களும்விளம்பினாொங்கனெனி
ன்மறதியுடைத்தான, பகுதிபுத்தியுளபுருடன் வேதாத்திய
பனம்பண்ணுங்காற்சுருக்கிலேமேன்மெற்போம்பொழுது.க

முன்னியற்றுமத்தியானமறந்துபோம்போல முதிர்சமமாவ
தைவிட்டுவிட்டியற்றினோர்க்கு, மன்னசமாதியைவிட்டுவெ
ளிப்படுங்காலுண்டாமனான்மவாசனையாலேசமாதிகாலத்தி
ன், மன்னியிடுமான்மவாசனைமறக்குமென்று வழுத்தினாரா
தலானெடுங்காலம்விடாம, லுன்னியற்பசித்திடுகவற்பசித்த
போதுமோதுலயவிட்சேபாதினையவிடுவதான. கக௯

ஆதரவில்லாவிட்டாலப்யாசஞ்செயினு மவைசெய்ததல்லவ
ங்ஙனவசிட்டருமேசொன்னார், மோதமுதமவையெங்கனெ
னிறபுராணாதிமொழிகதையைக்கேட்கிறவ னதிற்பிரியநீங்கி
ப், பேதமுறமனதெங்கேயாகிலுமோர்விடத்திற்பெயர்ந்திடு
ங்காலக்கதையைக்கேட்கிறவன்போலக், கேதமறப்பிறருக்
குத்தோன்றினுமக்கதையைக்கேட்டுக்கேட்டவனன்றோ வ
வ்விதமேபோல.

பிரியமறச்சமாதிபீபாசமதுசெய்தாற்பிறங்கதனைப்பன்
ணினவனல்லவெனச்சொன்னு; ரரியவதாலயவிட்சேபாதித
னைவிவேகமதனாலேதள்ளுவதாமாதரவுவேண்டும், விரிவாக
விங்ஙனவெகுணலமிடையறவேவேண்டுதலோட்ப்பசித்த ச.
மாதிதிடமுரு, முரியவையின்றிடமேதென்றிடினவிடயசுக
த்தாலோதுதுக்கவாசனையாலசைக்காதேதிடமாம் ௨௦௧

இவ்வணமேபகவானுஞ்சொல்லியிருக்கின்றொங்ஙனென்றி
றியானியாயிருக்கின்றபுருடன், கவ்வம்யுதொருநிட்டைத
னையடைந்தோன்வேதேகருதுசுகமதிகமென நினைக்கமாட்
டானோ, மொவ்வம்ந்தநிட்டையுளோன்மகத்தானதுக்கமுறி
னுமசையாதுறலேதிடமென்றுசொன்னார் பவ்வியவச்சமா
திபலனடைந்தவற்குப்பின்னார்பலனதிகமலவென்றுவசிட்
டர்கசன்கதையில் ௨௦௨

சொல்லினுதென்னிற்கசனொருகாற்சமாதி துறந்துவெளி
ப்பட்டுமேயானந்தமடைந்த, நல்லமனதுடனியாரு மிலாத
வோர்தலத்தினவிலொருவனுயிருந்துதமுதமுத்தவாக்கான்,
மல்லுறச்சொன்னவைதான் பிரளயகாலத்தில் வாரிசலம்
போலாத்துமாவினுய்யாவு, மெல்லுறவேநிறைந்ததனால் யா
னெத்தைச்செய்யவேனெங்குசெல்கேனெதைப்பிடிப்பேனெ
த்தைவிடுகிற்பேன். ௨௦௩

ஆன்மாவைவிடவொன்றுங்காணன்றேகத் தினந்தரத்தும்
வெனியினுங்கீழ்மேற்றிக்குகளினும், பான்மையுறவெவ்விடத்

துமான்மாவையொழியப்பகரனான்மாவானசகமில்வேயில்
கை, மேன்மையுறுநானிலாவிடமில்வேயன்னிடத்தின்மேவாத
தில்லையிங்ஙனிருக்கநானெத்தை, நோன்மையதாய்வேண்டு
மெனவிச்சிப்பேனெல்லாறுவல்சின்மாத்திரமாக நிறைந்தி
ருக்குதென்றும்.

உாச

கசன்சொன்னதன்மையையும்வசிட்டருமேசொன்னார் கழ
றுதிடசமாதிகா துக்கத்தாற்கூட, வசைவுபடாதென்கிற
தைச்சிகித்துவசன்முன்றுவாண்டுபெற்றசமாதிவிருத்தாந்த
த்தாலவோ, நிசமுறச்சொன்னாரொங்ஙன்கூடாலைதானு நிரு
விகற்பசமாதிபெற்றவ்வனாவெளிப்படுத்த, வசமாக யோசி
த்துவனத்திலுளவுயிர்கண்மயங்கவடிக்கடிசிங்கநாதத்தைச்
செய்தாள்.

உாநு

அவ்வாறுசெய்யவுமேசமாதியுற்றவரசனசலமுற்ற கற்போ
லச்சமாதிவிடாததனா, லெவ்வமுறவசைத்துமேதள்ளினாள்
தனாலிராசன்வெளிப்படவில்லை யெனவசிட்டர்சொன்னார்,
நவ்வியுறப்பிரகலாதனன்கதையிலங்ஙன விற்றினார்வீதகவ்
வியாதிசமாதியையும், வவ்வியேபார்த்திக வங்ஙன் வெகு
காலம்வரைக்குமாதரவோடேயப்பாசஞ்செய்யின். உாக

திடமானசமாதியதுகிடைக்குமென வவைக்குத் திகழுசாத
னமானவப்பாசஞ்சொன்னோம், படரவைக்குச் சாதனமா
ம் வயிராக்யமதனைப் பதஞ்சலியுஞ் சூத்திரத்திற் பகர்ந்தன

ரோசென்னி, லடரபுரம்பரமெனவே வயிராக்கிய மிரண்டா
மதிவிதமானம்விதிரேகம்மேகேந்திரியந், தடமான வசிகார
மென்வபரவிராகஞ்சதுர்விதமாமதிற்புஷ்பசந்தனமுமாதர்

புத்திரமித்திரகிரகச்சேத்ரதனமுதலாய்ப் பொருந்துவிசை
யந்தனிலுஞ்சாத்திரத்தாலறிந்த, வத்திரமாஞ்சொற்காதிப
ரோட்சவிசையத்துமாயைபொருந்தினுந்தாரதன்மிய விவே
கத்தாற், சித்திரமாயிதமானம்விதிரேகமே கேந்திரியமெனு
முன்றுவயிராகமுமுண்டாகும், வித்திரபா மதிற்சகத்தின்
சாராசாரங்கள்விளங்கிடவேகுருசாஸ்திரமதாலறிவோமெ
ன்னும். உராயு

எத்தனமேயிதமானவயிராக்கியந்தனதுவிதயமுறு ராகரதி
தோடங்கட்குள்ளே, நித்தமுமேவிவேகத்தா விவளவுதோ
ஷங்கணீங்கியிவளவுதோஷமிருக்கின்றதென்றிற், கொத்த
றிதல்விதிரேகவயிராகங்கிள்ச்சொல்லோதுபரோட்சப்ரோ
ட்சவிஷயபிரவிர்த்தி, வைத்ததுக்க வேதுவென வறிந்தவை
யைவிட்டுமனதிறுலாசையுறவேகேந்திரியவிராகம். உராக

அநதவாசையுமின்றிச்சூட்சுமரூபமதா மாயைமாத்திரமிருத்
தல்வசிகாரவிராக, மிந்தபர விராகரான் கட்டாங்கயோக
வேதுவாற்சவ்விகற்பசமாதிக்கந்தரங்கஞ், சந்தநிருவிகற்பச
மாதிக்ஞப்பயிரங்கசாதனமிச்சமாதிக்ஞப்பரவிராகந்தான்,
கந்தவிஸா வந்தரங்க வேதெங்ஙன்சவ்விகற்பமாஞ் சமாதி
யப்பியாசபெலத்தாலே. உராயு

திரிசுணவஞ்ஞானகாரியமானதேகத் திரய விலட்சணரான
வரன்மாவினுடைய, வுரியசாட்சாக்கார முண்டாகுமதனா
லோதுமுக்குணவடிவாஞ்சகலதொழிலிடத்தும், பரிவ்றுஞ்
ட்சுமரூபவாசையுமில்லாமைபரவயிராக்கியமென்றுபதஞ்ச
லிசொல்கின்றார், தருமந்தப்பரவிராகத்தினதுதார தன்மிய
த்தானிருவிகற்பசமாதிகிடைப்பதிலும். உரையக

மேவுசீக்கிரதாரதன்மியமுண்டெங்ஙன்மிருதுமத்தியந்தீவி
ரமென்னமுன்றவையின், றுவுபேதத்தினு லவையுடைய தி
யானிதானுமூவிதமாகவிருப்பரவர்க்குள்ளே, யோவுகின்ற
மிருதுவெனுமந்தவயிராக முளனிலுமே மத்தியவயிராகமு
ளேனனுக்குப், பாவுசீக்கிரத்தினிருவிகற்பசமாதியுமே பதியு
மவனிலுந்தீவிரவயிராகற்கே, உரையக

சீக்கிரத்திலதுகிடைக்குமெனத் தாரதன்மியந் தெரிந்திடுதீ
விரவயிராக்கியமுள்ளோர்க்குள்ள, வீக்கலறுமிருது தீவிர
மின்னுமத்தியதீ விரனதிதீவிரென்று மூன்றுவித முண்டு,
தாக்கதிலுத்தமரானசனகருடன்பிரகலா தனராதியதிதீவி
ராளவையேனென்றும், தேக்கொருமூர்த்தத்திலே விசாரத்
தாலவர்க்குத்திடநிருவிகற்பமாஞ்சமாதிகிடைத்ததனால். (1)

அதிதீவிராளாகுமுத்தாலராதியதமாதமாள்வெகுநா ளற்ப
சித்ததாலே, சதிரானபரவயிராக்கியமுள்ளோனிக்ஙன் ச
மாதியுற்றவிறைபுக்குத்தக்கதாயங்கே, மத்யான தியானிக

நாடகம் சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

நேவயிராக்கியபேதமருவினதற்குதாரணமாய்ப் பார்த்தரிக
வேண்டும், திதியிங்நனுள்ளளவிலதிதிவிராட்டுத்திடமானநி
ருவிகற்பசமாதிகிடைக்குங்கால். உராய்ச

வேறு.

இவன்மனஞ்சமாதிவிட்டிங்கெழுச்சத்தியின்நீங்கு
நவையின்வாசனாச்சயத்தைராட்சித்ததாகுமப்போ
பவமறுசீவன்முத்திபலப்படுமெனல்சித்தாந்த
மவன்மனோநாசமுற்றால்விதேகமுத்தியதேயன்றி. உராய்ந

சீவன்முத்தியதில்லென்றுசெப்பிடக்கூடாதெத்தா
லோவிடுமிராமர்கேள்விக்குபயமுத்தியையுஞ்சொனார்
மேவவர்கேள்வியெங்நன்விளம்பெனின்ஞானந்தன்ன
லேவமின்மனத்தின்ருபமிறந்தபின்யோகிகட்கும். உராய்க

மையறுமையித்திரியாதிமருவலேவ்விடத்திலென்று
லெய்திடுஞ்சித்தநாசமிருவிதஞ்சீவன்முத்தர்க்
குய்யறுசொருபநாசவுளமதும்விதேகமுத்தர்க்
கெய்துறுமருபநாசமிசைந்திழிமனமுமாமே. உராய்ள

எம்மனமஞ்ஞானத்தாலெழுகின்றபுத்திராதி
நம்மதென்றபிமானித்துநவில்குகதுக்கமுற்ற
தம்மனநசியாதாகுமாசமநிட்டையுற்ற
செம்மலாந்தீரன்றன்னைச்சேராதுகுகதுக்காதி. உராய்அ

எப்படியெனின்மூட்சுக்காற்றெழிலுறுபருவதத்தைச்
செப்பிடிஸைக்காதங்நன்சிறுதுமேயசைக்கமாட்டா

தொப்பிலாபத்துலோபமுச்சாகமதமானத்தோ
டற்பமிலுற்சவாஜியாவணிப்பேதிக்காதோ.

உராயக

அவன்மனநசித்ததாகுமாசைகோபாதிதன்னை, நவமுற்வுற்ற
சித்தநசித்திடலெப்போதப்போ, தவமுறுமுள்ளமத்திற் சா
ருமம்மையித்திரியாகி, திவமுறுகுணங்களுற்றுச் சென்மத்.
துக்கேதுவன்றி.

உஉய

சத்துவருபமென்றுசாற்றஞானிகள்பான்றகு
மொத்தவச்சீவன்முத்தருளமதிற்சாந்தரூபம்
யுத்தமாய்ப்பொருந்துமாசையாதிகளொழிநதுபோகு
ரித்தமுஞ்சொருபநாசநேருமம்மனதுக்கென்றும்.

உஉக

இவ்வுளஞ்சீவன்முத்தரிடத்தினிலுறலானன்று
யொவ்வமம்மனதிற்சத்வவுருவமுநசிப்பதாலே
யெவ்வமில்ரூபநாசமெய்தியசித்தந்தன்னைச்
செவ்வியவிதேகமுத்தன்சேர்வதாய்வசிட்டர்சொன்னார். (1)

ஆனதாற்சொருபநாசமாமுளஞ்சீவன்முத்திக்
கேனமில்சாதனந்தானென்பதுசித்தமாச்சு
மானமாஞ்சீவன்முத்திமருவதன்பிரமாணத்தோ
னேமில்சாதனங்களுரைத்தனம்பலனேதென்னில்.

உஉங

ஆகவத்தியாயம் யேழுக்குப்பாடல். ௩௪௬௪

அ-வது சீவன்முத்தியினபலனுரைக்குமத்தியாயம்.
சாற்றிடுஞானரட்சைதவம்விசம்வாதநீக்கந்
தோற்றிடுதுக்கநாசஞ்சுகாவிற்பாவத்தோடைந்து

மேற்றிடுசீவன்முத்திக்கெழில்பலனாவற்றிற்
போற்றிடுஞானரட்சைபுகல்மகாவாக்கியத்தின்.

க

சிரவனாகியவனாண்டாய்த்திகழ்ந்திடுமானம்ஞான
மாமெனுஞ்சமுசயாதியாலவைகெடாதிருத்த
வாமுறுவேதாந்தத்தாலுற்றிடுஞானத்துக்கு
வாமறுமெதினாலானும்வாதகமருவுமானால்.

உ

அப்போதுசீவன்முத்தியுலவ்வாதகம்வாராமற்
றப்பின் ஞானத்தைக்காப்பதாற்சீவன்முத்தியின்பாற்
செப்பியஞானரட்சைதிகழ்பலனெனலாமங்ங
னெப்பில்வாதகமொன்றேனுமுதக்கானோமென்னிற் சொல்

வாம்

வேதமாவாக்கியத்தால்விளங்கினுமானம்ஞான
மேதமில்சீவன்முத்தியிலானுக்குமனத்தினுசந்
தீதறவிலாமையாலேசேருமச்சமுசயாதி
மேதகுஞானத்துக்குமேவவைவிரோதமாகும்.

ச

தத்துவஞானம்ங்ஙன்சார்ந்திடுமிராகவர்க்குச்
சித்தநாசமதுமுன்றிகழ்ந்ததாய்ச்சமுசயாதி
யொத்ததோர்வாசிட்டத்திலுரைத்தவர்விஸ்வாமித்திரர்
மெத்ததுவெங்ஙனீரோவிதரணபுத்தியாலே.

ரு

யாவையுமறிந்தீர்ற்றூலறிவதுங்கினிவேறில்லை
மேவியசுகர்போற்சித்தவிசிராந்திமாத்திரத்தை
யாவல்செய்கின்றீர்முன்னேயமர்ந்திடுசுகர்தான்ருனே
வீவிலாத்தத்துவத்தைவிளங்கிடவறிந்துமத்தல்.

சு

சமுசயமுற்றுத்தந்தைதனைக்கேட்கவியாசரப்போ
வமைவுறத்தாமுணர்ந்ததறிவிக்கவமையாதாவே
தமையுணர்சனகராஜன்றன்னிடமனுப்பச்சென்று
கமைவொடுக்கேட்கவன்னோர்களறினாரந்தவண்ணம்.

எ

அரசனைநோக்கிச்சொல்வாராசானசமுசார்ந்தான்
வரமனோவிகற்பமூலமாய்வந்தததனால்ந்த
வுரமுறுவிகற்பநீங்கிலொழிந்துபோமூலகமென்று
விரவுரிச்சசயமதாகவிளங்கிடவறிந்தேன்யானும்.

அ

தந்தையுநீருமங்ஙன்சாற்றினீர்நூல்களியாவு
மந்தவாறுகாக்குதாதலான்மனோவிகற்பநீங்கின்
வந்திடுதுன்பம்யாவுமரித்திடுமெனவறிந்தேன்
தெரந்தமதறுநீர்சொல்லுந்தொகுத்தவைசரியோவென்றார்.

அவர்தனையரசனோக்கியாரினுஞ்சிலேட்டனீரோ
யெவமறுவிவேகந்தன்னுலெங்ஙனிச்சயஞ்செய்தீரோ
தவமுறுமதுவேயுண்மைசந்தேகமணுவமில்லைக்
கவர்பரிச்சேதமின்றிக்கருதுபூரணமதாகி.

ய

இருக்கின்றசிதானந்தான்மசொருபமேயிருக்குதன்றித்
தருக்கமாய்வேறென்றில்லையாதலாற்றனதெண்ணத்தை
யொருக்கிடினமுத்தியென்பதுண்மையாமனந்தகோடி
திருக்கறுபுண்ணியத்தாற்றீவிரவிரத்தரான.

யக

உமக்கீசன்கிருபையாலேயுற்றதிவ்வுருத்தமத்தாற்
றமக்கொருசமுசயங்கடானின்றிச்சுகமாய்க்கண்ட
வுமக்குமேசிற்சொருபத்தொடும்விசிராந்தியுற்றே
விமுத்திசேர்பகவனுவிடுமெனவரசன்சொன்னான். யு

சுகர்பதினாயிராண்டுசொனவணநிருவிகற்ப
விகலமில்சமாதியுற்றுவிதேகமுத்தியும்பின்பெற்றார்
புகலருமிராமவென்றுபுகன்றனர்விஸ்வாமித்திர
ரிகலறுமான்மனானமெய்தினுஞ்சுகரைப்போல. யு

உளம்விசிராந்தியில்லாதோனுக்குச்சமுசயாதி
தளம்பெறவுண்டாமந்தச்சமுசயமஞ்ஞானம்போற்
றளம்பிடாமோட்சததுக்குத்தடையாகுமந்தவண்ணம்
வளம்பெறக்கீதைதன்னின்வமுத்தினர்பகவானென்றான். ()

வருமஞ்ஞானதிமூன்றுமருவினோன்மோட்சஞ்சாரான்
மருவதிற்சமுசயந்தான்வந்திடிற்போகமோட்ச
மொருவிடுமிரண்டுமற்றவுபய்த்தான்மோட்சமொன்றே
திரிபுறுமெவ்வெனன்னிறிகழ்சமுசாரத்தெப்போ. யு

சுகமெனவவையிற்செல்லத்தோன்றுங்கால்மோட்சமார்க்க
ம்; புகவெனச்செல்லறன்னைப்போக்கிடுமவையையங்ங
னிகலறுமோட்சமார்க்கத்தெழுப்பிரவிருத்திதன்னை
யகல்சமுசாரஞ்செல்லாதழித்திடுமவையையத்தானும். யு

ஏனெனின்சமுசயந்தானிருப்பதாலிரண்டிடத்து
மானதாற்சமுசயான்மாவானவர்க்கிரண்டினு
மூனமில்சுகங்கிடாதென்றோதினூரிவ்வர்த்தத்தைத்
தானமாய்விசாரித்தந்தச்சமுசயம்போக்கல்வேண்டும் யௌ

சுருகியுஞ்சொல்லுதங்ஙனஞ்சொல்விபரீதத்துக்குத்
திருவுறுநிதாகர்திட்டாந்திரமெங்ஙனநிபுவென்கின்ற
குருமகாகிருபையாலேகூறவர்க்கிரந்தந்தன்னில்
வெருவறத்தத்துவத்தைவெகுபிரகாரமாக. யௌ

போதனைசெய்துதங்கள்பொருவிலாச்சிரமஞ்சென்றார்
தோதித்தத்துவத்தையன்னோர்கூறியவாறுணர்ந்து
திதிறத்துவஞானத்திற்கிரத்தையில்லாமற்கன்ம
மேதமில்புருடார்த்தத்தையெய்துசாதனமாமென்றே. யௌ

விபரீதஞானமுற்றுமேவினரீமுன்போற்கன்மம்
நிபுகிருபையினால்வந்துநிதாகர்க்குமுன்பே லந்த
நிபமறுதத்துவத்தைநிகழ்த்தினூர்திடமாய்ப்பின்புஞ்
சுபமறுமவைநீங்காதாற்சொல்லுமுன்றந்தரத்தில. உய

ஒழித்தந்தவிபரீதத்தையுற்றனர்சித்தசாந்தி
வழுத்துமச்சந்தேகாதவரினஞானபலமாமோட்சஞ்
சுழுத்திடுபதுபந்தத்தால்சுவறிடுமந்தவாறே
பழித்தலில்பராசர்சொன்னார்பகரவையெவ்வாரொன்னில்.)

எரிகனல்மந்திராதியேதுவாற்கட்டுப்பட்டுத்
தெரிவிறகாதியாவந்தெகிக்கயோர்க்கியமாகாதோ
வரியதத்துவஞானத்தையடையினுஞ்சந்தேகாதி
வரிலதாற்கார்த்தார்போர்த்தாவாதிகளிறக்கமாட்டா. ௨௨

என்றனர்பராசரத்தாலிதையசாந்தியதில்லார்க்குத்
துன்றிசெழுசயாதிதோன்றலான்ஞானத்திற்குங்
கொன்றுறுபலத்தைப்போக்கலுண்மையாற்சமுசயாதி
கன்றிடஞானந்தன்னைக்காப்பதிற்சீவன்முத்தி. ௨௩

சாதனமதனால்ஞானாட்சையுஞ்சீனைமுத்திக்
கோதியபலமாமென்னவாத்ததுசரியேயாகுந்
தீதறச்சாந்தியுற்றசீவன்முத்தனுக்குநன்று
யோதிடுகித்தநாசமுறுமதாற்சகந்தோற்றுதால். ௨௪

சந்தேகவிபரீதங்கொன்னுஞ்சத்தங்கூடவாரா
வந்தமாஞ்சகத்தினேற்றமதுகூடவில்லாமுத்தற்குங்
கிந்தவித்தேகச்செய்கையெவ்விதநடக்குமென்னிற்
புந்தியின்முயர்ச்சியின்றிப்போகினும்பரசிவத்தால். ௨௫

ஏவிடும்பிராணனாலேயித்தேகத்தொழினடக்கு
மோவுமப்படிச்சாந்தோக்கியவுபநிடஞ்சொல்லுதெங்ங
னாவவன்முத்தனுக்கிங்கதுவிதுவெனலேயெண்ணும்
வாவிடுமனதில்லாதால்வருபிராரத்தமட்டும். ௨௬

இருக்குந்தன்றேகத்தைத்தானெண்ணுதற்கிடமில்லெனு
மிருக்கின்றபெயர்களன்றோனெழிலுடல்நிவரங்ஙன்
செருக்கறுசீவன்முத்தன்றேகத்தைமறந்துயாதுஞ்
செருக்குறுமுயர்ச்சியின்றித்திகழும்போதத்தேகத்தில். ௨௭

எழிலுயிரிருத்தற்கேதுவென்னென்றபாசிவத்தி
னழிவறுமாக்கைஞயேதுவதுவெங்ஙன்மார்க்கத்தேவு
நளியுறுகுதிரையாதிருடத்துவோன்றனையெப்போதுந்
தழுவிடாதவைரநாதிதன்னைத்தன்னூரிற்சேர்க்கும். ௨௮

அதுபோலேவுடலைக்காக்கவரனேவுபிராணவாய்வுந்
திதியுறவுடலைக்காக்குஞ்சீவன்முயற்சிதன்னைச்
திருந்ச்செயினுஞ்செய்யாதாயினுங்காக்குமென்று
துதியுறச்சொல்லும்பாகவதத்திலுமங்ஙன்சொல்லும். ௨௯

மத்தியபானஞ்செய்வோன்மறப்பன்றன்றேகம்போலச்
சுத்தமாய்நிருவிகாரசொருபக்தையடைந்துலோகஞ்
சித்தமாய்த்தோற்றமில்லாச்சீவன்முத்தனுப்பிராரத்தத்
தொத்தவாதீனமாய்த்தன்னுடலிருப்பினும்போனாலும். ௩௦

அதையறிந்திடமாட்டானென்றறைகிதுசாந்தோக்யத்தின்
முதிர்பாகவதத்திற்சீவன்முத்தனுக்குடலமாதி
யுதையமாந்தோற்றமில்லென்றுரைக்கிறபடியாலந்தத்
திதியுறுமவனோர்செய்கைசெய்திடற்கிடமேயில்லை. ௩௧

௪௩ அ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

வாசிட்டந்தன்னிற்சீவன்முத்தனாவருந்திச்சீடா
ளேசிலாச்சமாதிநீங்கியெழுந்திடச்செய்யத்தங்கள்
காசிலாச்சிரமவன்னங்களுக்குசிதமதாஞ்செய்கை
மாசதச்செய்வாரொன்றுவழுத்துதல்விருத்தமென்னில். ௩௨

சீவன்முத்தாளுக்குண்டாஞ்சித்தசாந்தங்கடானு
மேவுறுதாரதன்மயவியப்பினுலந்தவந்தத்
தாவினுல்வாக்கியத்திற்சாற்றமப்பூமிக்குள்ள
வீவிலாநியமஞ்செய்யவேண்டியதானதானே. ௩௩

விருத்தம்பேண்டிவிவதில்லைமேவுமக்கருத்தின்வண்ண
முரித்தாகக்கடவல்யாதியுபநிடம்பிரமவித்து
வருத்துமவ்வரனோடந்தவரியானவ்வரிட்டெனன்று
திருத்தமாநான்குபேர்என்செப்புதந்நான்குபேரும் ௩௪

சுபவிச்சையாதியேழாய்ச்செரன்பூமியதனுக்குள்ளே
தபமுறுமுன்சொல்லுமுன்றுந்தவிரப்பின்னன்குதன்னை
யபமறக்கிரமமாகவடைந்தவராகுமந்த
நிபமறுபூமியாவதெனினிகழ்ச்சுபேட்சை. ௩௫

விசாரணைசித்தநாசமேவியசத்துவாபத்தி
விசாலமாமசமுசத்திவிழங்கியபதார்த்தாபாவஞ்
சுசீலமாந்துரியமேழுஞ்சொல்லுதுவாசிட்டத்திற்
சுசீலமாமவையேதென்னிற்சொல்லுநாம்விருதாவாக. ௩௬

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

௪௩௯

மூடனாயுறுவதென்னமொழிகின்றநிராசையாதி
கூடியேசாதுசங்கங்குலவுசற்சாத்திரத்தாற்
நேடியேயறியவேண்டுஞ்சின்மாத்திரப்பிரமந்தன்னை.
நேடியெவ்விதமுங்காண்பென்னுமிச்சைசுபேட்சையாலும்

சாதனசதுட்டையத்தைசார்ந்துமேகுருமுன்பாகத்
திதிவேதாந்தநூலைச்சிரவணமனனஞ்செய்த
லோதியவிசாரமிந்தவுபயத்தின்பழக்கத்தாலே
யேதமினிதித்தியுசமியற்றியவ்வயாசத்தால்.

௩௮

சவிகற்பசமாதியீராய்ச்சாதித்தன்மனநூக்க
மவியிலாமுன்றுபூமியப்பாசபெலத்தினாலே
புவிவிடையத்தினன்றாய்ப்புநதியில்விராகமுற்றுத்
தவிர்தலிற்பரமானந்தச்சன்மாத்திரவஸதுதன்னில்.

௩௯

பாலுடன்கலந்தநீர்போற்பகலோகாசமாய்ச்சூட்சும
மாலுதுசொருபமாத்திரமாகவேகிருவிகற்ப
சாலுதுசமாதிபெற்றல்சத்துவாபத்தியித்தி
லாலியாரந்தடைக்களிலலாவபோட்சஞானமாகும்.

௪௦

மேற்சொலும்பூமிமூன்றும்விகற்பமில்சமாதியாலே
யேற்படுஞ்சித்தசாந்தியெழுந்தாரதன்மியததாற்
பாற்கினிற்சித்திக்கின்றபடியாகும்பூமியென்று
மேற்படும்வாசிட்டத்தினிகழ்த்திடுமவ்வேழுக்குள்.

௪௧

ஈசாய் சீவன்முத்திப்பிரகாசம்,

நவிலுமுன்முன்றுபூமிஞானசாதனமேயன்றி
யவிரூறுமந்தஞானத்தகப்பட்டதன்றெனன்றி
செவிநாமப்பூமிமுன்றிற்செகம்பிரமாணபுத்தி
தவிராதபடியான்ஞானந்தனிலகப்பட்டதல்ல.

சஉ

ஆனதாலந்தமுன்றுமறைவார்சாக்கிரமதென்று
ஆனமில்வாசிட்டத்துமுரைக்கின்றதந்தவண்ணந்
தானமாநாலாம்பூமிதனிலதிட்டானமான
பீனமில்பிரத்தியகானமபிரமமாஞ்சொருபுந்தன்னை.

சங்

இகலறுசமாதியாலேயிலங்கிடவறிந்துசித்தாங்
ககனமாஞ்சொருபந்தன்னிற்கற்பிக்கும்விடயமயாவந்
திகமுறுமித்தையென்னுந்திடஞானமுறுவதாலெ
புகலுறுமிந்தநாலாம்பூமிசொற்பனமதாகும்.

சச

இந்நாலாம்பூமிபெற்றேனெழிலுறுபிரமவித்தா
முன்னியவைந்தாம்பூமிமுதலானபூமிமுன்றும்
பின்னமில்சீவன்முத்திபேதத்தைச்சேர்ந்ததாரு
மன்னதுஞ்சமாதிபேதத்தால்வருமெனமுன்சொன்னோம்.[]

நவிலைந்தாம்பூமியுற்றஞானியுநிருவிகற்ப
வவிரூறுசமாதியின்றமப்பப்போதனக்குத்தானே
யுவருறவெளியிற்செல்லுமுயர்ஞானிவரென்றவன்
தவிர்தலிலாரும்பூமிசார்ந்திடுஞானிதானும்.

சசு

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

சசக

சார்ந்தவர்கொல்லக்கேட்டுச்சமாதிவிட்டெழுவனங்ஙன்
சேர்ந்திடுமந்தஞானிகழ்வரியானென்றாகு
மோர்ந்திடுமைந்தாம்பூமியுறுசமுத்தியதாமாறாய்த்
தேர்ந்திடும்பூமிகாட்டசமுத்தியதென்றும்பேராம். சஎ

இவ்வணம்வாசிட்டத்திலிசைக்கிதேதென்னிலைந்தா
யொவ்வியபூமியுற்றேனுருநாமமொன்றுந்தோன்றச்
செவ்விதாய்ப்பிரமந்தன்னிமசித்தவிசிராந்தியுற்றுப்
பவ்வியவிவகாரங்கன்பண்ணினும்பாகியத்தில். சஅ

பாதிநித்திரையினீங்கும்பாலனும்பொசித்தல்போல
நீதியுணமுகனாயென்றுநிற்பதாற்பாற்போருக்கிங்
கோகியசமுத்தியன்போலுறுவதனாலேயந்தக்
கேதமிலைந்தாம்பூமிகீழ்ச்சொல்சொப்பனத்தின்மேலாம். ()

சமுத்தியென்றுரைக்கலாகுஞ்சொலுமதைப்பழகநாளில்
வழுத்துமவ்வப்பியாசத்தால்வாசனைசாந்தமாகி
விழுத்தகுசித்தசாந்திவிசேடநாய்க்கிடைக்குமத்தா
லமுத்திடுமிஞ்சமுத்தியாகுமவ்வாரும்பூமி. டுய

ஞானியதடைவனெங்ஙனவில்சத்துவசத்தாமென்று
மேனியாங்காரமென்னுமேவவையிலையென்று
மானியாந்துவிதமத்துவிதமென்றுமிவைகளாதி
யேனையமனனமாறும்பூமியிலிசைந்தோர்க்கில்லை. டுக

ஆனதால்முன்னுக்கிப்போவதிகமாஞ்சித்தசாந்தி
மானமாமந்தஞானிவானத்தினடுவினுற்ற
பீனமாங்கடம்போலுள்ளும்பிறம்பிவநாமரூபத்
தினமாநினவதின்றியின்பமாஞ்சிதாசாசத்தில். ௫௨

முமுகியேயிருப்பதாலுமுன்னீரினடுவினுற்ற
வழுவிலாக்கடம்போற்பூர்ணமாகியேயிருப்பனந்த
வழிவினாநிட்டைகாட்டசமுத்தியாமாரும்பூமி
தழுவியேகீழ்ச்சொன்னித்தினாதன்னிலுந்திடமீதாகும். ௫௩

அறைகுதுவாசிட்டத்திலுப்பியாசபெலத்தினுலே
யுறையதிற்கதிகமாகவுளம்விசிராந்தியுற்ற
பொறையுறுதுரியம்மெழாம்பூமிகையஞானிசார்தன்
னிசுறவுறுமவைவையவிட்டுநீங்கிடான்பிறராற்றன்னால். ௫௪

முன்சொன்னசாக்கிராதிமுன்றிலுமேலதாகப்
பின்சொலுநான்காம்பூமிபேசியதுரியமாகும்
மன்சொலுமிதனைப்பெற்றோன்வரிட்டனென்றுணாக்கலாகு
நன்சொலுஞ்சகலயோகஞானசாத்திரங்களெல்லாம். ௫௫

புகலுறுகிருவிகற்பசமாதியைப்புகல்வதிந்த
வகல்கிலாவேழாம்பூமியதனுக்குமேலதாக
விலைறக்கிடைக்கத்தக்கதேதொன்றுமிகைச்சித்தாந்தஞ்
சகமுறுபிரமவித்துவரிட்டனைக்குறித்துக்கீழ்ச்சொல். ௫௬

சாந்தோக்கியவுபநிடத்துஞ்சார்பாகவதத்துமன்னேன்
போந்துடன்மறதியேயும்புகருழில்பாவத்தேயுந்
சாந்தியாய்ச்சொல்லுதந்தச்சமாதியினின்றுமற்றோர்
மாந்திடவெளிப்படுத்தும்வரியானைக்குறித்துச்சொல்லும். ()

வாசிட்டவசனந்தங்கள்வருணவாச்சிரமத்துள்ள
வேசிலாவிவகாரத்தையியம்பிடுமவர்க்குக்கீழா
மாசிலாவரனும்பிரமவித்தாகுமவர்க்குக்கு
வாசியாம்விவகாரங்கள்வருவதிற்கேட்கவேண்டாம். ருஅ

சீவன்முத்தனுக்குச்செய்கைசெய்கையின்மைகளைச் சொல்
லுந், தாவியவந்தவந்தச்சாத்திரமந்தவந்த, மேவியபூமிக்கு
ள்ளரியமங்கள்விளம்புமத்தா, லோவியசாத்திரங்கட் கொ
ருவினோதமுமேயில்லை. ருக

இப்படியைந்தாறேழாமெனும்பூமிவடிவமான
வொப்பிலாச்சீவன்முத்தியுடத்தானஞானிக்குள்ளந்
தப்பறச்சாந்தியுற்றதாதலாற்சமுசயாதி
யெப்பவும்வருதற்கேதுவேயில்லையானதாலே. கய

வேதாந்தபுபிரமாணத்தான்மேவுதத்துவஞானந்தான்
வாதகமொன்றுமன்றிவருஞ்சீவன்முத்தியாலே
தீதறக்காக்குமற்றைத்திகழ்ஞானரட்சையாகு
மோதமாஞ்சீவன்முத்திமுதற்பிரயோசனங்காண். சுக

தவமெனுமிரண்டாமிலாபஞ்சாற்றெனில்யோகபூமி
யவமறுதேவலோகமடையச்சாதனமதாலே
நவமறுமவ்வேழ்பூமிநவிறவமென்னலாகுஞ்
சுவமுறுவசிட்டர்சொல்லுஞ்சொற்களாற்றெரிவா யெங்ங

முதலிரண்டென்பதோடுமுன்றெனும்பூமியுற்ற
மதமறுபரஞானந்தான்வருமுன்புமரித்தோர்க்கென்னை
கெதுயெனவிராமன்கேட்கக்கிளர்யோகபூமியுற்றுங்
கதமுறமரித்தசீவனடைந்தபூமிக்குத்தக்க. •

சஞ்சிதபாவநீங்கித்தருமத்தைமிகவுமுற்ற
விஞ்சிநிவேன்றேவவிமானத்திலேறிக்கொண்டு
வுஞ்சிடுமிந்திராதியுலோகத்துமேருவாதி
வஞ்சமிலுலகத்துத்தியானமென்வனங்கடன்னில்.

உலவிநல்லபெண்களொடுங்கூழாமித்துக்கொண்டு
பலனுறுபுண்யவேதன்படிசுகமனுபவித்துக்
குலவுபின்பூலோகத்திற்குணமுற்றுச்சுத்தராகித்
தலமுதல்செல்வம்பெற்றசாதுக்கள்குலத்திலுற்றே.

பூருவசனனத்தப்பியாசித்தயோகபூமி
நேரும்வாசனைப்பெலத்தானிகழுமிப்பிறப்பின்முன்னஞ்
சேருபூமிகைவரைக்குஞ்சீக்கிரத்தடைநதுமேல
யோருபூமிகைகடன்னையொழுங்குடனடைவென்றார்.

சீவன்முத்திப்பிரகாணம்.

நாசுநு

ஆனதால்யோகபூமியமார்தமுலகுக்கேதா
ஊனமிறவமாநாலாம்பூமியையுதவுகின்ற
மோனமாஞானத்திற்குமுற்பூமிதவமேயானாற்
பீனமிலந்தஞானமதினபிறகுண்டாகின்ற.

சுள

சதிரானபூமிமுன்றுந்தவமெனல்கேள்தவேண்டா
மிதுதனைமிருதியெல்லாமிந்திரியங்களுடே
கதமுறுமனதினேகாக்கிராபமாநிக்கிரோக
மதுமகாதவமாந்தன்மமவைக்குளுத்தமமாநதன்மம்.

சுஅ

என்பதாயவையைச்சொல்லியிருக்குதத்தவசினுவே
பொன்பெறுசீவன்முத்தன்பொருந்திடான்சன்னமாதி
தென்பதாயவொற்செய்யுந்திகழ்தவமுலோகத்துள்ள
வன்பருக்குபயோகிக்குமவ்வணம்பகவான்சொன்னார்.

சுசு

சீடர்களோடுபத்தார்திகழ்தடத்தாளென்முன்று
நாடதிற்சீடாருக்குநாளுமுண்முகாரமந்தக்
கூடமிலகுருவீன்பாலேகுறைவினாச்சிரத்தையுண்டாய்ப்
பீடுறுமவர்போதித்தபிரத்தியகப்பிரமந்தன்னில்.

எய

திகமுரம்பிக்கையுண்டாய்ச்சீக்கிரஞ்சித்தசாந்தி
சுகமுறக்கிடைக்குஞ்சுவேதாசுவதரவுபநிடத்தி
லிகலறப்பாசிவத்தினென்படிப்பத்தியுண்டோ
யகமறக்குருவீன்பத்தியவ்விதமுள்ளோருக்கே.

எக

எசுசு சீவன்முத்திபிரகரணம்.

உபபிடத்துவாரமாகவுபதேசவாக்கியார்த்தஞ்
சுபமுறுசர்வார்த்தங்கயிலங்கிடுமெனச்சொல்கின்ற
தபமுறுகுருவீன்பத்திதருஞ்சித்தசாந்தியுற்ற
நிபமறுபத்தாளங்ஙனிகழ்சீவன்முத்தாளுககு. எஉ

அன்னமாதிகள்கொடுத்தமவருறமடஞ்செய்வித்தஞ்
சொன்னவேவற்கள்செய்துஞ்சொலுமவர்தவசுக்கொத்த
முன்னுபண்ணியவிஷேசமுறையையுந்தாங்குள்பெற்று
மன்னுபக்குவத்தைநன்றாய்மருவுவொன்னச்சொல்லும். எங

ஒதியதடத்தாளென்றதுபயமாஸ்மாத்திகாளோ
டேதமாநாஸ்த்தகாநாமிதினுலினருத்தம்யர்வு
மாதாவோடுமெய்யாயவைநம்புமாஸ்திகாளும்
பேதமில்சீவன்முத்தாள்பெற்றநல்லாசாரத்தை. எசு

தெரிந்துமேபெரியோரிங்கன்செய்வதானுமங்ஙன்
புரிந்துநன்னடத்தைதன்னைப்பொருந்துவமெனநடப்பர்
விரிந்தவைபகவான்சொன்னார்மேவுமயாரொதைக்கண்டார்க
ள், பரிந்துசரத்திரத்திலேதோபகருதிங்கடனாலென்ன. எடு

முன்புறநடக்குஞ்செய்கைமுழுதுமேசத்தியமென்று
மன்பறுமிவைகளாதியனேகதுற்புத்தியுற்ற
தென்பறுநாஸ்திகாட்குஞ்சீவன்முத்தாளின்நிட்டி
மன்பெறவிழுநதமட்டில்வரும்வெகுபாவநீங்கும. எசு

சீவன்முத்திப்பிரகரணம். ௩௪௭

சூகசங்கிதைதயிலங்ஙன்சொல்லுந்திடவனுபவந்தா
 னீதமாய்க்கிடைத்துப்பிரமரிட்டையையுடையமுத்த
 ரோதமிறிஷ்டிபெற்றேரொலாம்வெகுபாவநீங்கிக்
 கோதறுமுத்தராகிக்குலவுவொன்னக்கூறும். எ௭

இதிகாசமங்ஙன்சொல்லுதெங்ஙனஞ்சீவன்முத்தர்
 திதிபெறுதவசுசர்வசீவர்க்குமுபயோகிக்கும்
 மதியுறுசீவன்முத்தர்மருவியகுலமேசுத்தங்
 கெதியுறுமவர்மாதாவேகிருதார்த்தையவராற்பூமி. எ௮

புரிசுத்தமென்றிதாதிபலவிதமகிமைசொல்லும்
 விரிவுற்றசூதகீதைவிளம்புதுசீவன்முத்தர்
 தரியுற்றசாத்ரபாடந்தவசெனல்வியப்பதில்லை
 யரியுற்றவன்னோர்செய்கையாவுமேதவமாமென்னும். எ௯

தயிச்சியவுபநிடத்திற்சாற்றுதுவிம்முத்திக்கிப்
 பயித்திடுமுன்னுமீலாபம்பயில்விசம்வாதநீக்கஞ்
 சயித்திடாபெளகிகென்னுன்சாத்திரக்ஞன்னுனாகட்டுஞ்
 செயித்திடமுத்தரோடேசெயக்கூடாகலகநிந்தை. ௮௦

எப்படியென்னின்முடனென்பவன்கலகவேதாய்ச்
 செப்பிடுகுரோதமாதசெய்திடவிகாரமின்றி
 யொப்பிலந்தாமுகத்தோடுறுஞ்சீவன்முத்தரோடே
 தப்புறுகலகஞ்செய்யச்சாருதற்கிடமேயில்லை. ௮௧

ராசு ௮ சீவன்முத்திப்பிரகரணம்.

சீவன்முத்தர்கடானின்னநடத்தையச்சேர்ந்தோன்று
 தாவிநிச்சயிக்கக்கூடாதாலவுகிகனூலே
 பாவியிந்தையெங்குன்பண்ணுலவனவரைமேலே
 யோவுசாத்திரக்ஞன்றானுமுற்றுகீவன்முத்தரோடே. ௮௨

சாத்திரார்த்தங்கடன்றாற்சாரவாரநடத்தையாலே
 யேத்திகலகஞ்செய்யவீடமிலையேனாமென்றாற்
 நீத்திடுமவருமாற்றமத்தியானமேசெய்யல்வேண்டு
 நீத்திடவேண்டுமீசனிகழ்வார்த்தைதனையுந்கட. ௮௩

பேதவார்த்தைகளிரம்பப்பேசின்வாய்வலியேயன்றி
 யோததாற்பலனில்லென்னவ்பரிடத்தருத்தந்தன்னி
 ஸாதரவுள்ளோரானதால்வார்வாதர்முன்னே
 போதமில்லவர்கணூலின்பொருடனைநிந்திக்கார்கள். ௮௪

தானியங்கிடைத்தபின்புதரும்ஓவக்கோல்தள்ளல்போல
 மேனியாம்பிரமருபம்விளங்கியேநிட்டையுற்ற
 ஞானிவேதாந்தநூலுநலமுடனீக்கென்றோது.
 மானியிலுபரிடத்தனருத்தத்திற்பிரியமுள்ளோன். ௮௫

ஆகியபடியால்வாதியானவறன்னைக்கட
 யோகிதன்சொருபமாகவுணர்வதால்வர்கண்முன்னே
 தாகியாய்வேதாந்தார்த்தஞ்சாதிக்கப்போற்றதில்லை
 யோகியானவர்களோடேயோர்ந்தவன்வாதஞ்செய்யான். ()

சீவன் முத்திப்பிரகாரணம்.

மசக

உரைசெயினங்ஙன்சாருவாகனையொழியமற்றைத்
தராயுறுமத்திலுற்றசாத்திரக்ஞர்சீவன்முத்தர்
மீனாதலினடையினிந்தைசெய்வதேயிலதேனென்ற
புராயுறுமன் னோர் தூல்கள் புக லுரைநாநாவாக. அள

இருக்கினுமநூலெல்லாமியம்பிடுமோட்சவேதாந்
திருக்கறுமியமமாதிசெப்பலெத்திருக்குமத்தாந்
செறுக்கறுசீவன்முத்தர்செய்கையினிந்தைசெய்யார்
பெருக்கமாய்வாசிட்டத்திற்பேசினூரிந்தவண்ணம். அஅ

விளம்பிடுமம்முத்திக்குவிசம்வாதமிலாமைசொன்னோங்
களங்கமில்ம்முத்திக்குக்கழறுநாலேதென்னோதுந்
துளங்கிடுதுக்கநாசஞ்சகாவிற்பாவங்கடன்கை
யுளங்கொளச்சுருக்கமாகவுரைக்கின்றோமவையேதென்னில்

இகபரலோகதுக்கநாசமதிரண்டுமந்தப்
புகல்சீவன்முத்தர்க்குண்டுபுகலெனிலஞ்ஞானதி
திசமுறவொணையினித்தேகாத்மஞானம்போலப்
பகர்பரப்பிரமநாமாய்ப்பகர்ஞானமாதியின்றி. கூய

திடவபோட்சஞானந்திசுழ்வுறச்சித்தநாசத்
துடனுறுசீவன்முத்தர்க்குலகத்தோற்றமதில்லாதா
லிடருறுசுரங்களாதிகலோகதுக்கநதானும்
படர்நரகாதியாலேபகர்பரலோகதுக்கம். கூக

கூடு சீவன்முத்திப்பிரகரணம்:

தோன்றிடமாட்டாதத்தாற்றுவயதுக்கமுமேயில்லை
யான்றிடும்பிரகதாரணியாதிகளங்ஙனஞ்சொல்லு
மேன்றவம்முத்திக்கைந்தாமிலாபமாஞ்சுகாவற்பாவஞ்
சான்றுறுநிருவிகற்பசர்ட்சாக்காரத்தினாலும். கஉ

விட்சேபாவரணமின்றிமேவலாற்பரமான்மாவி
லுட்சீரோதகம்போலுளமேகாசமாய்ச்சேடித்
துச்சமற்றுறலாலான்மசுகஞ்சீவன்முத்திரானோ
ரச்சமின்மனதிற்நோன்றுமவைசுகாவிற்பாவந்தான். கங

இத்துக்கநாசத்தோடுமெழுசுகாவிற்பாவந்தான்
றத்துவஞானந்தன்னாற்றான்சித்தத்திருப்பதாலே
யொத்தவிச்சீவன்முத்திக்குயர்பலனெவ்வாறென்னிற்
சித்துறுதத்வஞானஞ்சீவன்முத்திககுமுன்பே. கச

சிரவனாதிவினாண்டாய்ச்சித்திநுந்தத்வஞானந்
தருசீவனமுத்தியாலேசமுசபவிபரீதங்கண்
மருவிடாதழிப்பதாலேவருமநதஞானமெங்ங
னாரமுறுசீவன்முத்திக்குயர்பலனாகுமென்னில். கரு

தெளிவுறுஞானத்தாலேசீவன்முத்திக்குமுன்பே
களியுறுதுக்கநாசங்கருக்டிஞ்சுகாவிற்பாவ
மொனியுறவிருந்தபோதுமுயர்சீவன்முத்தியாலே
யிளிவுறுவிட்சேபந்தானெழாமலாட்சிப்பதாலே. கக

துப்புறுதுக்கநாசஞ்சகாவிற்பாவமதிரண்டு
மொப்பிலாச்சீவன்முத்திக்குயர்பலமெனவேநன்றாய்ச்
செப்பலாமிங்ஙனோதுந்திகழைந்துபலன்களுற்ற
தப்பிலாச்சீவன்முத்திதானுற்றஞானியன்றோ.

கங்

ஊனமில்சமாதியன்றியுலகதன்றொழிலியற்று
ஞானியைவிடச்சிலேட்டநாமெனச்சொல்லவெண்டு
மானவைகூடாதெத்தாலழகுறவாசிட்டத்தின்
மானமாமிராமர்மேலாம்வசிட்டனானோக்கிச்சொல்வார்.

ஒருவன்றானுலோகச்செய்கையுறினுமேகொஞ்சக்கால
மருவியசமாதிதன்னால்வருந்திடஞானத்தாலே
பொருவறுசுகமாய்ச்சாந்தனாகவேபொருந்துகின்றான்
நிருவின்மற்றொருவனானுஞ்சார்ந்துமேயேகாந்தத்தல். கக)

பிரிவின்றிச்சமாதிதன்னைப்பெற்றிருக்கின்றானிந்த
விருவரிற்சிலேட்டன்யாவனிகைத்திடுமென்னச்சொல்வார்
மருவறுதிடஞானிக்குமனங்குளிர்ந்தருத்தருனே
தருவறுசமாதியாகுந்திகழதாலனேனன்றும்.

நா

யாவுக்குஞ்சாட்சியானவறிவுருவாரமக்குத்
தாவுறுமகங்காராதிசுகமதிற்சம்பந்தங்கண்
மேவிடாதெனன்றாகவிளங்குநிச்சயத்தனோடே
யோவிலாத்தொழில்செய்தாலுமுளமதுகுளிர்ந்திருப்பன்)
மற்றொருவன்றென்றுமருவவன்சமாதியன்றோன்
குற்றமின்மனதுமாத்ரங்குளிர்ந்திருப்பானெலங்ங

னுற்றவவ்விருவொப்பாமுறுமனக்குளிர்ச்சியன்றோ
சொற்றிபிலம்யாவுக்குமெனச்சொனார்வசிட்டரத்தால், ()

திகழ்சுகத்தொழிலியற்றுந்திடஞானிதனிற்சமாதி
யகல்கிலாச்சீவன்முத்தனதிகமெப்படியாமென்னி
னிகழவர்பின்சொல்வாக்யநர்மையயாலோசிக்கி
னகல்சங்கைகனாராதன்னோரபிப்பிராயந்தானெங்கன். ஈ௩
வாசனாச்சயமதானமனமதின்குளிர்மைவேண்டி
நேசமாய்ச்சம்பாதிக்கநிகழ்த்தலையன்றோர்பின்சொல்
வாசகக்கருத்தேயன்றிவாசனாச்சயத்துக்குப்பின்
மாசறக்கிடைப்பதானுமனோநாசனாபமான, ஈ௪

சமாதிமெலனலைத்தள்ளத்தனக்கிப்பிராயமன்றென்
றமாலந்தவசிட்டர்தன்னுட்டனின்மனக்குளிர்மையெனப
துமாசையினிறத்தலென்றிங்கோதனரழகாயெங்ஙன்
மமர்மனத்தாசையாதிமலினபாசனைகளின்றி: ஈ௫

மனமுள்ளேகுளிர்ந்திருந்தான்மருவியசுகமனைத்து
நனியமிர்தத்தினுலேனைத்தல்போற்குளிர்ந்துதோன்று
மனநசையாதுயாலுண்மருவுதாபத்தையுற்று
லனலுறுவனம்போற்றாபமடைந்ததாயாவுந்தோன்றும்: ஈ௬

அறைந்தனரதனாற்காமமாதவாசனைகளில்லா
துறைந்திடுகுளிர்மையானவுளமதின்சமாதிலோகத்
தறைந்திடுதொழிலகருற்றவறிஞர்க்குஞ்சமாதியுற்று
நிறைந்தசீவன்முத்தற்குநிகழ்சமமானபோதும்: ஈ௭

அந்தவாசனாச்சயத்துக்கதிகமாமேனாசத்தோ
முந்திசமாதிமேலென்றுகாக்கிலோர்வினோதமில்லை
யிந்தவாறுளதாற்செய்கையியற்றிடுஞானிதன்னின்
முந்திசமாதிபெற்றமுத்தன்மேலென்னல்யுத்தம். ஈஅ

சாற்றுமவ்வாசிட்டத்திற்சமாதியிலிருப்போன்சித்தம்
வேற்றுமையோடுநாநாவிதமாகச்சஞ்சலித்தா
லுற்றமிலச்சமாதியுன்மத்தன்குத்துக்கொப்பா
யேற்றுமச்சமாதிநிந்தையியற்றியுமதற்குமேலே. ஈக

உன்மத்தனுடையகுத்துக்கொப்பெனத்தொழில்செய்தாலு
மன்னுற்றமனதுமாத்ரமலினவாசனைகளின்றித்
துன்னுற்றாலப்போதந்தத்துகளறுஞானிசெய்கை
தன்னுற்றசீவன்முத்தன்சமாதிக்ஞ்சமான்மென்றும். ஈய

விவகாரந்துதியதாகவிளம்பலால்விவகாரிக்கிங்
குவமிலாச்சமாதிபெற்றோனுயர்வெனலெவ்வாறென்னிற்
றவமறுமந்தச்சங்கைதான்வேண்டாம்வாசிட்டத்தி
லெவமறுசமாதிமேலாமென்பதையொப்புக்கொண்டே. ()

வாசனையதற்குநிந்தைவழுத்துவதன்றிநிந்தை
பேசலைச்சமாதிக்கெங்ஙன்பெறும்விவகாரந்தன்னி
லாசறுசமாதிமேலாயமரினுமச்சமாதி
மாகவாசனைகளோடேமருவுமேலச்சமாதி. ஈய2

சுத்தவாசனைகளுற்றஞானியின்றொழில்கடன்னில்
யுத்தமாய்க்கீழ்மையாகுமுறுமிருவாருஞானஞ்

ஈடுச சீவன்முத்திப்பிரகரணம்,

இத்தியாதவர்களாயுந்திகழும்வாசனையைக்கூடி
யொத்திருப்புவர்களாயுமுறுவலோலவகடன்னில். ஈயிங்

ஒதியசமாதிமேலாமுலகத்தையடைவதற்குப்
போதுசாதனம்தான்புண்ணியவடிவதாலே
சாதமாம்விவகாரத்திற்குமாதியேசிலட்டமன்னோர்
நீதிலாஞானமுற்றுத்திகழும்வாசனையில்லரோல். ஈயிசு

அப்போதுசித்தநாசமாகியசமாதிதானுஞ்
செப்பும்வாசனாச்சயத்தைத்தினமிரடிக்கையாலே
தப்பிலாவிவகாரத்திற்குமாதியேமேலாமத்தா
லொப்பிலாச்சமாதியுற்றோனுயர்வாகும்விவகாரிக்கோயிடு

ஆதலாற்புலன்களைந்தோடமர்சீவன்முத்திதன்னிற்
கோதுறுவிக்கினங்கள்கூறுதற்கில்லைச்சித்தம்
வேதனரூபமானவித்கயாரண்யசுவாமி
தோதறுசீவன்முததச்சொருபாதிநான்குஞ்சொன்னார். (1)

அவர்சொன்படியேநாமுமப்பிரகரணத்தர்த்த
முவரநடேசமூர்த்தியுயர்பிரசாதத்தாலுந்
தவராசராகுமேலாஞ்சற்குருகிருபையாலுங் டாக.
கவர்தமிழ்க்கவியாய்ச்சொன்னோங்கருத்துக்கெட்டினமட்

இவ்விதஞ்சொன்னவிந்தவெழிலுறும்பிருத்தப்பாவாஞ்
செவ்வியசீவன்முத்திப்பிரகரணத்தைச்செய்தே
யவ்வியமிலாநடேசர்க்கற்பணஞ்செய்ததாலே
தவ்வுறுபிழைகளுண்டேற்சுகித்திடவேண்டுமேலோர். ஈயிஅ

இச்சீவன்முத்தியென்னுமெழிலுகிரந்தந்தன்னை
நச்சியேபடிப்போர்கேழ்ப்போர்நாடோறுமற்பசிப்போ
ருச்சிதசமாதியேரடுமுயர்வானபலன் களெல்லா
மெச்சிடவடைந்துமேலேவிளங்குவர்பிரமமாக.

௮௭

ஆதலாற்சங்கராசாரியர்மரபின்வந்த
தோதறுவித்தியாரண்யசுவாமிகள்வாழியென்றன்
கோதறுமுத்துராமகுருசுவாமிவாழியன்னுன
றிதறுகண்டநல்லாற்றிகழ்மடத்தடியார்வாழி.

௮௮

எட்டாவது சீவன்முத்தியின்

பலமுனைக்கு மத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாயம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம் கூடி

முத்துராமலிங்கசுவாமிகள்

திருவடிவாழ்க,

குருமயம்.

